

Inspel inkomna till Naturvårdsverkets miljöbalksprojekt – 26 kapitlet Miljöbalken

Det här dokumentet innehåller de inspel som kommit till Naturvårdsverkets miljöbalksprojekt som berör 26 kapitlet i Miljöbalken. Dels har inspelen inkommit genom den webbenkät som låg ute under mars 2015 och dels har inspelen förts in från intervjuer som gjorts.

För mer information om dokumentet och Naturvårdsverkets miljöbalksprojekt, besök projektets hemsida eller kontakta Jenny Jonsson, projektledare för miljöbalksprojektet.

<http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Rattsinformation/Miljobalken/Naturvardsverkets-miljobalksprojekt/>

jenny.jonsson@naturvardsverket.se

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Konflikt mellan MB och PBL när det gäller buller	Olika sätt att hantera bullerfrågor. Kraven i tillsynen är strängare än i planeringsskedet. Man gör en förtillämpning av tillsynskraven i planeringen, vilket skapar konflikter. T.ex. när det gäller byggandet av nya bostäder. Det har kommit en lagändring i MB, vilken är tänkt ska lösa problemet. (26 kap. 9a§). För ny bebyggelse ska värden läggas in i plan- eller bygglov och kan inte skärpas i tillsynen. Det finns en oro att olägenhetsbegreppet urholkas. Finns det en risk att olägenhetsbegreppets innebörd förskjuts? Kommer man framledes behandla andra miljöfrågor på liknande sätt?	Säkerställande av olägenhetsbegreppet i PBL. Uppföljning av hur tillämpningen blir och beskriva konsekvenserna av detta.	Prop. 2013/2014:128	
Oklarheter vid tillämpning av rimlighetsavvägning av buller	Det råder oklarheter kring vid vilken kostnad en åtgärd blir orimlig och hur bedömningen ska göras. Följden blir att det blir omfattande och dyra utredningar, svåra bedömningar i tillsyns och prövningsärenden. Risk för ej likvärdig bedömning.	Det behövs praxis och vägledning. Vi behöver fler konkreta exempel. Inledningsvis behöver vi veta hur det ser ut idag, hur har utfallen blivit, vilka hänsyn har tagits och vad har tagits in i avvägningen.		Kan finnas inom kemikalieområdet, eventuellt inom NOX?
Tillämpning av strandskyddsreglerna, acceptansen för reglerna	Beskrivet i RU M-2012/3437/Nm och av Strandskyddsdelegationen Hur kommunerna och Ist tillämpar reglerna, det görs olika. En stor revidering 2009/2010, trots förtydliganden och praxis kvarstår "spretigheten". För lite tillsyn. Många gånger politiken som påverkar tillämpningen. En annan del av problemet är att de gamla undantagen fortfarande tillämpas, dvs. upphävt strandskydd i vissa län. Översyn och utvärdering av nya strandskyddsreglerna, 2013. 3 % av kommunerna utför egen initierad tillsyn. Bristande motivering av besluten. Besluten om utvidat strandskydd. Många beslut har överklagats. 125 ärenden hos regeringen. 44 kommuner som överklagats. Visar hur olika man ser på strandskyddet. Nu gäller Ists beslut även om de överklagats. Handlar egentligen inte om bristande vägledning utan om att det inte finns gemensam syn. Man vill kunna erbjuda möjligheter att exploatera	Vägledning och samverkan. Positivt Strandskyddsdelegationen, verksamheten upphör dock. Boverket, lantmäteriet, Ist, NV och kommunerna.	Ru redovisning 2013. Se resultat från Strandskyddsdelegationen. Flera enkäter.	Nej. Inte som jag känner till. Det finns motstående intressen. Inte samma syn på värdet av strandskyddet. Lagstiftningens legitimitet.

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	strandnära. Förutsättningarna är olika i landet. Ändå samma regler dock LIS. Finns paralleller till allemansrätten där det är liknande problem.			
Ringa tillämpning av hushållning med energi	Området regleras av många olika lagstiftningar. Tillsynsmyndigheterna är skyldiga att tillämpa miljöbalken. Stora lokala variationer i hur detta sker i praktiken, ingen likvärdig tillämpning.	Ökad samverkan mellan centrala TVL-myndigheter. Mer vägledning och fler insatser inom energitillsynen.		MKN luft. Miljöövervakningen har mycket resurser.
Åtalsanmälan kontra föreläggande om upphörande av fortsatt verksamhet.	Verksamhet som är åtalsanmäld fortsätter sin verksamhet. Går det att förelägga verksamheten att förbjuda fortsatt verksamhet? Blir det att se som dubbelbestraffning? Åklagarmyndigheterna ger olika besked.	Tydligare lagstiftning eller vägledning.		
Överträdelse inom kemikalieområdet leder ej till straffpåföljd	Myndigheterna lägger ner mycket tid på att bedöma om en överträdelse ska anmälas till åklagaren. Det går åt mycket resurser och riskerar att ge bristande lagefterlevnad eftersom påföljden uteblir. Förtroendet för regelsystemet urholkas. Förbjudna ämnen kan komma att fortsätta användas trots att bestämmelserna är tydliga på att så inte får ske.	Man kan tänka sig andra typer av sanktioner, ex. miljöstraffavgifter. I annat fall utbildning av polisen och mer samverkan mellan polis och åklagare. Mer kommunikation mellan tillsynsmyndigheter och åklagare inför anmälan. Användning av företagsbot bör göras känt hos tillsynsmyndigheterna. Problemet behöver belysas		Norge har produktregister på samma sätt som vi, där finns exempel på fall där verksamhetsutövare både fick företagsbot och fick betala vad de tjänat på att inte uppfylla bestämmelsen. Norge kan ha goda exempel på hur reglerna är utformade och hur de

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
		genom en utvärdering av strffbestämmelsernas syfte, tillämpning och utfall.		tillämpas. Kan finnas andra områden i balken där fler bestämmelser är förknippade med miljöstraffavgift eller man har valt en annan fördelning mellan straffbestämmelser och MSA.
Brister i regelverk och tillämpning när det gäller miljöbedömningar	Bestämmelser om miljöbedömning används inte i enlighet med EU-praxis i Sverige. Vi verkar inte få ut samma fördelar som andra EU-länder, t ex ekonomiskt. Myndigheter bedömer ofta att det inte är betydande miljöpåverkan. Följer inte EU:s vägledning. Olika paradigmer när det gäller planering och miljöskydd. Jfr Tyskland där lagstiftningen skärpts upp. Planupprättaren bedömer själv mkb:n. Saknas egenkontroll och tillsynssystem. Uppföljningskravet efterlevs inte. Allmänhetens perspektiv och deltagande utelämnas.	Se FU 15. Fokusområden för hållbara städer.	FU 15	Balanseringsprincipen i Tyskland. Forskningsprojektet Hållbar planering? KTH
Möjlighet att överlåta tillsynsobjekt från kommun till länsstyrelse saknas.	Kommunen har ibland inte resurser och kompetens att hantera svårare ebh-projekt m.fl. anläggningar. Medan lst har det.	Ändra i miljöbalken så att kommun kan överlåta tillsyn till kommun. Bör kunna gå att lösa lagtekniskt utan att kommunen ska behöva ha ansvar att följa upp vad länsstyrelsen gör med det övertagna objektet.	Länsstyrelsen V Götaland redovisade delvis en beskrivning av problemet i ett RU för några år sedan.	
Lätt att missa att allvarlig miljöskad i 10 kap inte behöver handla om miljöskada.	Lätt att missa att allvarlig miljöskad i 10 kap inte behöver handla om miljöskada. Kan vara fysiska skador t.ex. Införlivande av ELD-direktivet. Finns en svensk förordning till paragrafen. Dålig samordning av information från olika myndigheter MSB Kustbevakningen m.fl. Finns krav på VU och TSM i förordningen.	Paragrafen borde ligga i ett annat kapitel kanske för att uppmärksammas bättre. Samordningen mellan centrala myndigheter behöver tas tag i (fömodligen är NV		Seveso??

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
		huvudansvarig) så att all information som finns inom landet kommer fram dit den ska. Vi skulle behöva tillsammans med andra definiera vad allvarlig miljöskada är. Kanske utnyttja erfarenheter från andra EU-länder.		
Förelägga om dokumenterad egenkontroll	Förelägganden ska vara tydliga men trots all vägledning om dokumenterad egenkontroll är det otydligt hur en organisatorisk fördelning, rutiner och riskbedömning ska utformas. Det innebär att miljönämnden i varje kommun måste göra en bedömning om vad företaget måste upprätta för typ av dokument då föreläggandet måste vara mycket tydligt för att hålla ett överklagande. Det hade varit en fördel om det hade varit tydligare hur en organisatorisk ansvarsfördelning ska utformas, hur rutiner måste se ut och vad en riskbedömning ska utformas. Det går inte att ha fina generella formuleringar för dessa håller inte när man förelägger.	Specificerad reglering av organisatorisk ansvarsfördelning, rutiner, riskbedömning Tvinga ISO14001 att anpassa sig efter egenkontrollförordningen	Vi är många kommuner som därför har uppfunnit hjulet för att få det att funka bl.a. vi, se här: http://www.habokommun.se/Naringsliv--arbete/Tillstand-regler-och-tillsyn/Miljofarlig-verksamhet/2015 - Egenkontroll-for-foretag/	Även Jönköpings kommun tycker jag har bra dokument, de verkar vara byggda på en kurs som hölls för många år sedan.
Icke anmälningspliktiga verksamheter	De verksamheter som inte är anmälningspliktiga enligt miljöprövningsförordningen men ändå omfattas av miljönämndens tillsyn försummas. Miljönämnderna ser det som att regeringen har tagit ett aktivt beslut att dessa inte är viktiga i och med att de inte måste berätta för miljönämnderna i landet att de finns. Det gör att de inte prioriteras i tillsyn. Jag tycker detta är ett stort problem då många av dem har stor negativ påverkan. Att de är icke anmälningspliktiga innebär inte att de inte har stor negativ miljöpåverkan. Alla miljöfarliga verksamheter borde på något sätt vara tvungna att registrera sig hos miljönämnderna så vi vet att de finns och i varje fall gör ett första besök hos dem och hör av oss till dem då och då.	Det behövs någon form av registreringstvang hos miljönämnderna även för de icke anmälningspliktiga verksamheterna.	Vet ej men det borde finnas någon undersökning på hur mycket negativ inverkan icke anmälningspliktiga verksamheter har på miljön i jämförelse med anmälningspliktiga.	Vet ej

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Ingen tillsyn på utsläpp från transportsektorn	Behövs mer tillsyn av transporter, det är mest bullret man tittar på idag men det finns ett jättebehov av att titta på företagens alla transporter pga växthuseffekten. Det borde lagregleras igår! Inte ens vi kommuner, som borde föregå med gott exempel, har koll på hur mycket fossilt bränsle vi gör av med och vad vi skulle kunna göra åt det, det är skrämmande och det finns verkligen jättemycket att göra här.	Jag bara ser ett akut problem som behöver lösas oavsett vad alla trafiklobbyister tycker. Jag vill att mina efterkommande ska kunna leva på jorden också.		Det borde finnas massor att göra när det gäller trafik men företagen behöver tvingas till detta på ett tydligt sätt, inget de gör frivilligt. Deras första prioritet är att tjäna pengar inte att rädda jorden från växthuseffekten.
Olika tillämpning av lagstiftning i alla kommuner	Kommunerna har stor frihet när det gäller att tolka lagstiftningen. Visst är det trevligt med frihet men det leder till att företagen får extremt olika krav från olika miljönämnder. Tänk bara när man ska bygga en väg eller en kraftledning genom Sverige hur roligt man får då. :)	Många företag har genom åren uttryckt frustration över att vi miljönämnder har så olika krav på dem i olika kommuner. Företagens frustration gör det också svårare att driva igenom förändringar på företaget då de känner det som att det är orättvisst då grannkommunens företag inte behöver göra samma åtgärder.	Livsmedelsverket funkar mycket bra när det gäller gemensam bedömning över hela landet.	Livsmedelsverket funkar mycket bra när det gäller gemensam bedömning över hela landet.
Ineffektivt framtagande av tillsynsmaterial	Jag önskar att tillsynsprojekt genomfördes genom naturvårdsverkets regi. Nu tas tillsynsmaterial fram i enskilda kommuner och i enskilda miljösamverkan. Visst delar vi med oss med varandra men när det är statligt styrt är det en aktör som tar fram material och den aktörens timmar som går åt. Som det är nu går det åt många timmar på många olika ställen för att uppfinna samma hjul, mycket ineffektiv och slöseri med skattebetalarnas pengar. Det är ju en kostnadsförskjutning från stat till kommun, bara det att kostnaden totalt sett blir större på detta sätt. Både livsmedelsverket och kemikalieinspektionen bedriver ju tillsyn genom statlig försorg, borde inte vi också kunna göra det?	Gemensamma tillsynsprojekt genom naturvårdsverkets försorg.	Livsmedelsverket, Kemikalieinspektionens tillsynsprojekt fungerar bra och borde kunna fungera som förebilder.	Livsmedelsverket, Kemikalieinspektionens tillsynsprojekt fungerar bra och borde kunna fungera som förebilder.

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Bättre kommunikation	Från lösning: Nuförtiden kommer ju lagstiftningen ofta från EU och det tar tid att införliva den i svensk lagstiftning. Den myndighet som tillhandahar den nya lagstiftningen i Sverige måste börja kommunicera det till sina handläggare runt om i alla små kommuner i hela Sverige. Det måste göras på ett tydligt sätt. Det som gör att jag skriver detta är att jag fick be en jurist på naturvårdsverket om vägledning gällande köldmedier pga den nya lagstiftningen. Hade jag fått ett mejl i talspråk från naturvårdsverket där det stod vad som är på gång, vad som gäller nu hade jag vetat vad som förväntas av mig som handläggare. Nu får alla ta reda på det själva så gott dom kan. Vi är långt ifrån tankeläsare och det känns ju inte som det är branschorganisationer som ska hjälpa oss handläggare med ny lagstiftning.	Nuförtiden kommer ju lagstiftningen ofta från EU och det tar tid att införliva den i svensk lagstiftning. Den myndighet som tillhandahar den nya lagstiftningen i Sverige måste börja kommunicera det till sina handläggare runt om i alla små kommuner i hela Sverige. Det måste göras på ett tydligt sätt. Det som gör att jag skriver detta är att jag fick be en jurist på naturvårdsverket om vägledning gällande köldmedier pga den nya lagstiftningen. Hade jag fått ett mejl i talspråk från naturvårdsverket där det stod vad som är på gång, vad som gäller nu hade jag vetat vad som förväntas av mig som handläggare. Nu får alla ta reda på det själva så gott dom kan. Vi är långt ifrån tankeläsare och det känns ju inte som det är branschorganisationer som ska hjälpa oss handläggare med ny lagstiftning.	Rätt kommunikation för effektivare resursutnyttjande finns säkert massor om.	Rätt kommunikation för effektivare resursutnyttjande finns säkert massor om.

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
<p>Statusen på yrket måste höjas för att underlätta för företagen att ta emot budskapet de får från miljömynderna</p>	<p>Statusen på miljöarbete måste höjas. Visst skulle det vara trevligt för mig som jobbar med det också men huvudfaktorn är faktiskt att det skulle göra det lättare för företagen att ta till sig det miljöinspektörerna förmedlar. Det är faktiskt en del som säger till oss att de inte behöver tillsyn. Tänk själv om jag skulle ringa till skattemyndigheten och föreslå att jag inte känner för att finnas med i deras register och betala skatt. Eller meddela byggkontoret att det där med bygglov nog inte behövs för jag tycker inte att det är något som gäller mig.</p>	<p>Jag är tyvärr ingen beteendevetare men det behövs ett skifte i tänkande i hela samhället. Kan ju också meddela att kommunalråden sällan är så intresserade av att representera sin miljömynd utan mer företagen i kommunen. Kanske behöver vi bli statliga, kanske behöver vi ta ut mer straffavgifter, kanske behöver straffen bli högre, kanske skulle man kräva obligatorisk miljöutbildning av alla företagare. Kanske är det till och med en generationsfråga så det behöver poängteras mer i skola. Önskar jag hade denna kunskap.</p>		<p>Vet ej</p>
	<p>Från lösning: Vi har fått indikationer av verksamma inom köldmediumbranschen att det fuskas nåt oerhört med pappersarbetet inom köldmedier. Det skruvas med datum, Aggregat som har blivit skrotade är inte skrotade, Nya aggregat är inte inskrivna. Kontrollrapporter saknas när det görs ingrepp. Riskbedömningar fylls sällan i. Fel gas mängder. Feluppmärkta aggregat och ibland finns där ingen info alls om vad där är för köldmedium eller vilken mängd.</p>	<p>Vi har fått indikationer av verksamma inom köldmediumbranschen att det fuskas nåt oerhört med pappersarbetet inom köldmedier. Det skruvas med datum, Aggregat som har blivit skrotade är inte skrotade, Nya aggregat är inte inskrivna. Kontrollrapporter saknas när det görs ingrepp. Riskbedömningar fylls sällan i. Fel gas mängder. Feluppmärkta aggregat och ibland finns där ingen info alls om vad där är för köldmedium eller vilken mängd.</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>Från lösningar: Tillägg i lagstiftningen (28 kap MB) när det gäller möjlighet att besluta om tillträde för avhjälpande inom ramen för arbetet med EBH. Om området inte är konstaterat förorenat och man ännu inte nått fram till bedömningen att 10 kap. MB är tillämpligt så saknas lagstöd för att beslut om tillträde. Frågan om tillträde och återställande kan ofta lösas på frivillig väg men när så inte är fallet blir det problem. Kan man inte provta ett misstänkt förorenat område så kan det bli stående outrett och därmed obehandlat. Att denna situation är oreglerad beror nog helt enkelt på en lagstiftningsmiss som enkelt kan åtgärdas.</p>	<p>Tillägg i lagstiftningen (28 kap MB) när det gäller möjlighet att besluta om tillträde för avhjälpande inom ramen för arbetet med EBH. Om området inte är konstaterat förorenat och man ännu inte nått fram till bedömningen att 10 kap. MB är tillämpligt så saknas lagstöd för att beslut om tillträde. Frågan om tillträde och återställande kan ofta lösas på frivillig väg men när så inte är fallet blir det problem. Kan man inte provta ett misstänkt förorenat område så kan det bli stående outrett och därmed obehandlat. Att denna situation är oreglerad beror nog helt enkelt på en lagstiftningsmiss som enkelt kan åtgärdas.</p>		
Förenklade sanktionsmöjligheter	<p>Idag är det många enklare brister, som inte får någon direkt miljöpåverkan, som ändå ska åtalsanmälas. Åtalet läggs oftast ner och ingen vinner på detta. Det hade varit bättre om det var fler brister som omfattades av miljöstraffavgifter istället, vilket hade gett en snabbare och mer direkt effekt mot verksamhetsutövarna. Idag tror många verksamhetsutövare att de inte gjort något fel eftersom åtalet läggs ner... Exempel på sådant som skulle kunna innebära sanktionsavgift är alla fall där verksamhetsutövaren inte lämnat in den dokumentation som krävs och/eller inte i rätt tid. Alla andra enklare fall, där det är enkelt för en inspektör att bedöma om lagen har överträtts eller inte (dvs. där lagen är tydlig) skulle</p>	<p>Att ändra en del åtalspunkter så att bristerna istället innebär utdömande av miljöstraffavgifter.</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	kunna medföra en miljösanktionsavgift istället för åtalsanmälan. Kort sagt: fler MSA och färre åtalspunkter!			
Oklar tillämpning av 11:12 MB	Innebörden av 11:12 MB innebär att vissa vattenverksamheter är undantagna tillstånds- och anmälningsskyldighet om det är uppenbart att dessa genom dess inverkan i vattenförhållandena inte skada motstående intressen. Detta gör att det blir tolkningsutrymme med risk för att man silar mygg och sväljer kameler. Således kan en mycket liten åtgärd men med en viss påverkan, t.ex. en brygga, behöva anmälas enligt 11:9a MB till Ist, medan en mycket stor åtgärd vid en vattenkraftsdamm som utförs helt i torrhet, men vars effekter är svåra att bedöma, bedömas falla inom undantaget för 11:12. Detta medför risk för inkonsekventa tolkningar och där mycket faller på verksamhetsutövarens egna kunskap och uppfattning om verksamheten.			
Dåligt genomslag för flera allmänna hänsynsregler	Produktvalsprincipen i MB 2 kap 4 § och stadgandet om företräde för förnybara energikällor i MB 2 kap. 5 § har fått utomordentligt dåligt genomslag i myndighetsutövning och praxis. Det innebär i sin tur problem för uppnående av miljö kvalitetsmålen om begränsad klimatpåverkan respektive giftfri miljö.	Förbättringar av genomförandelagstiftningen beträffande produktvalsprincipen och företrädesregeln om förnybara energikällor behövs.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Otydlig roll i tillsynen	Som kommunal handläggare på en miljöförvaltning har man så många olika roller. Man ska tillsyna, vägleda, åtalsanmäla, opinionsbilda osv. Som representant för en tillsynsmyndighet ska man syssla med tillsyn, inget annat. Det hindrar inte att kommunen har anställda som har de olika rollerna och att man samarbetar internt, men i kontakterna med tillsynsobjektet är rollen ensidig och tydlig.	Att myndighetsrollen renodlas		
Centrala myndigheters begränsade talerätt	Naturvårdsverket m.fl. ska enligt 22 kap. 6 § MB när det behövs föra talan i mål för att tillvarata miljöintressen och andra allmänna intressen. Enligt MÖD 2000:54 har Naturvårdsverket inte talerätt i anmälningsärenden. (Se dock MÖD 9173-12.) Det skulle vara en fördel om myndigheterna även hade möjlighet att överklaga anmälningsärenden i de fall man bedömer att verksamheterna har stor miljöpåverkan och att det behövs praxis. Det skulle även vara bra om Naturvårdsverket skulle kunna överklaga tillsynsärenden. Ett exempel på detta är avfallsområdet där många juridiskt och naturvetenskapligt komplexa frågor avgörs inom ramen för tillsynen (prövningen av när en restprodukt kan klassas som biprodukt och frågan när avfall upphör att vara avfall). I de fall Naturvårdsverket får föreläggande att yttra sig i dessa ärenden får vi ofta gehör men vi är beroende av att bli förelagda och vissa mål överklagas inte. Länsstyrelser har i många fall begränsade resurser att driva dessa mål. Naturvårdsverkets har också begränsade resurser men det skulle vara en fördel om vi kunde välja de mål där vi bedömer att vi gör störst miljönytta oavsett om det är tillståndsmål eller tillsynsmål.	Utöka myndigheternas talerätt så att de även får överklaga mål och ärenden om tillsyn.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Oklarheter i tillsynsansvar och innehåll för natur och vatten.	Luddiga gränser i miljöbalken, ex där det inte är tydligt vem som har tillsynsansvar, hur långt sträcker det sig, finns det alls, vem ska tillsynas? Artskydd, vattenverksamhet, 12:6 samråd, naturvård, skyddade områden. Ger ineffektiv och ej rättssäker tillsyn. Svårplanerat. Svårt att vägleda.	Lst gör sina tillsynsplaner och behovsutredning samt har miljöbrottssamverkan. Att NV gör uppföljning och utvärderingen av LST tillsynen som vi ska samt tillsynsväglider på ett ändamålsenligt sätt. Miljösamverkansprojekt som kan ena Länsstyrelserna i fråga om inriktning och metoder för tillsyn. Koncentration av sakfrågor till vissa LST. Sakområdesexperter. Föreskrifter som förtydligar och förenklar.	Projekt artskydd i skogen. Förstudierapport som finns på Skogsstyrelsens hemsida. Tillsynsuppföljningar artskydd, årligen rapporterade till regeringen. Finns i modena. OECD 2003 där vi fick kritik för CITES. OECD 2014. Miljösamverkan Sverige projekt tillsynsvägledning artskydd, m. fl. Skogsstyrelsens projekt gemensam inlämningsfunktion resp ett fönster ut.	Västerbottens länsstyrelse för att de har beskrivit ansvarsområden för handläggarna. Lätt att börja med nytt område. Lst Skåne finns engagerad handläggare för artskydd med mycket kontakter utanför lst. Förorenad mark och IED arbetar man mer strategiskt med och dessa har mer resurser.
Var går gränsen för sökandens bevisbörda	Det är oklart hur mkt utredning man kan kräva i tillståndsprövningen och vem som har ansvaret för att ta fram utredningen. NV kan i princip alltid kräva mer utredning, men hur säker måste man vara för att ge tillstånd? Sökanden har bevisbördan, men var går gränsen? Enklare på MskL:s tid? Möjligen. Då tittade man bara på påverkan från anläggningen på omgivningen. Inte t.ex. energifrågor, råvaror, etc. På den tiden hade myndigheterna en längre gående roll som expertmyndighet. Kravnivån har höjts i MB (även om det förnekas ibland). Saker krävs i den mån "de inte är orimliga". 16 miljökvalitetsmål. Mer komplexa frågor, mer komplex värld vi befinner oss i. Mer kunskap om problemen + mer tekniska lösningar. Vi kan inte ha ambitionen att vi ska ha nöjda kunder. Förr var det lättare att svara rätt på alla frågor – färre frågor och färre svar. Jobbigare nu för VU. NV:s roll – vi vill inte bara betraktas som nejsägare, men ibland kanske det är bättre	Skapa tydlighet vore bra. Man borde kunna säga nej till verksamheter där det blir för kostsamma, men nödvändiga skyddsåtgärder.	Lagstiftning och praxis är hyfsat tydliga, men reglerna följs inte.	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>att säga nej än att begära in mer och mer underlag. När är det dags att sätta stopp? Att skapa ngn sorts tydlighet kring det vore bra. Tekniska landvinningar förändrar spelplanen. Ganska ofta kan man se i domar att man inte säger nej till en verksamhet om det blir orimliga krav på åtgärder. Istället borde man kunna säga nej till verksamheter där det blir för kostsamma, men nödvändiga skyddsåtgärder.</p>			
<p>Naturminnen saknar straffbestämmelser</p>	<p>I 29 kap miljöbalken saknas straffbestämmelser för brott mot föreskrifter som meddelats för ett naturminne. Detta är ett problem för tillsynsarbetet när det gäller skador på naturminnen. Motsvarande straffbestämmelser finns för övriga skydd i 7 kap miljöbalken.</p>	<p>Uppdatera straffbestämmelserna i 29 kap så att naturminnen omfattas</p>		<p>Övriga straffbestämmelser för brott mot områdesskydd enligt 7 kap.</p>
<p>Splittrat ansvar för tillsynsvägledning inom kemikalieområdet</p>	<p>Fördelningen av tillsynsvägledningens ansvar i miljötillsynsförordningen leder till att flera centrala myndigheter vägleder om angränsande och ibland överlappande frågor inom kemikalieområdet. Ur de centrala myndigheternas perspektiv ställer det höga krav på samverkan och det behöver läggas mycket resurser på samordning. För de tillsynsmyndigheter som söker vägledning är det svårt att avgöra vilken myndighet man ska vända sig till och det är inte säkert att det räcker med att höra av sig till en enda myndighet för att få hjälp med sina frågor. Detta gäller särskilt för bekämpningsmedel där Kemikalieinspektionen vägleder om regler för utsläppande på marknaden, Naturvårdsverket vägleder om användning utanför trädgårds- och jordbruksområdet</p>	<p>Samla vägledningsansvaret hos en och samma myndighet.</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>och Jordbruksverket vägleder om användning inom trädgårds- och jordbruksområdet. Naturvårdsverket utfärdar dessutom föreskrifter som Jordbruksverket delvis ska vägleda om. När det gäller övrig kemikaliehantering har även här Kemikalieinspektionen vägledning om utsläppande på marknaden, medan Naturvårdsverket vägleder om miljörisker vid hanteringen och Arbetsmiljöverket vägleder om hälsoaspekterna. Till detta kommer att länsstyrelsen har vägledning till kommunerna i samtliga frågor.</p>			
	<p>Från lösningar: Samordning av tillsynen mellan kommuner. Förtydliga krav och utbilda handläggarna. Även verksamhetsutövare behöver bättre kunskaper om vad som gäller.</p>	<p>Samordning av tillsynen mellan kommuner. Förtydliga krav och utbilda handläggarna. Även verksamhetsutövare behöver bättre kunskaper om vad som gäller.</p>	<p>Utredningen om tillsyn från Stadskontoret</p>	
	<p>Från övriga kommentarer: Ett problem är nedskräpade fastigheter där det är svårt att få till uppstädning när fastighetsägaren håller sig undan.</p>			
Förutsättningarna	<p>Tillsyn bör ligga på 1st-nivå och mer resurser till överklaginstanser. För långa handläggningstider och saknas tillräckliga medel för sanktioner vid överträdelse</p>			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Tillsynsvägledning	Vi har tidigare haft tillsynsvägledning från Länsstyrelsen, då huvudsakligen inom mitt förra arbetsområde enskilda avlopp. I mitt nuvarande arbetsområde köldmedium och även kartläggning av PFOS/PFAS från bl.a. brandövningsplatser saknar jag tillsynsvägledning. Många andra på avd. som jobbar med andra områden upplever samma sak.	Tillsynsvägledning som bl.a. tar upp tillämpning av lagstiftning inom olika områden samt praxis när det gäller beslut inom olika områden. Fortlöpande utbildning/kompetensutveckling för att jag som tjänsteman ska kunna uppnå bästa möjliga resultat samt också ta korrekta beslut som håller rättsligt. Detta är också viktigt gentemot verksamhetsutövarna. Ökad kunskap ger troligen också en möjlighet till snabbare handläggning, frigör resurser. Med likvärdig kunskap inom en förvaltning finns också förutsättningar för att vi som handläggare tar korrekta beslut oavsett vem som är handläggare. Slutligen kan nämnas att det är viktigt att närmaste chefen har korrekt kunskap om lagar och regler för att dels kunna leda verksamheten och dels kunna fungera som ett stöd och bollplank.		
Likabehandling	Många aktörer med olika tolkning i landet. Skulle behövas ytterligare insatser för att homogenisera tillsynen. Miljösamverkan fyller en viktig roll i detta. Genom att sammorna länet blir vi mer lika. Samtidigt är möjligheten till lokal anknytning är nästan lika viktig. Miljösamverkan hjälper till i båda dessa processer.		I tidigare utvärdering av Stadskontoret+"Hur tänker en inspektör" är några.	Jag tycker mig se en stor ordning inom Livsmedelstillsyn, men det är ett utifrån perspektiv. Jag har inte arbetat med Livsmedel.

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Bristfällig tillämpning	Många handläggare är för snälla i sina beslut och enligt min mening tillämpar inte MB i den omfattning som lagstiftare menar. Prövningar skippas för att de är krångliga eller för att handläggare har okunskap eller för att det skulle skapa uppmärksamhet i media.	Mer vägledning ifrån främst Naturvårdsverket men även Jordbruksverket, Skogsstyrelsen och HAV. Fler handläggare träffar i olika frågor.	Kunskap hos erfarna handläggare (på såväl kommun, Lst, NV och domstol) som kommit närmare hur lagen både kan och ska tolkas.	Strandskyddsdelegationen som grundligt går igenom lagstiftningen och praxi och arbetar mycket aktivt med tillsynsvägledning till både Länsstyrelserna och kommunerna.
bristande vägledning om miljökonsekvens beskrivningar	Naturvårdsverket borde vägleda mer om miljökonsekvensbeskrivningar eftersom de är centrala vid prövning. Bestämmelserna är komplicerade och ska tolkas mot bakgrund av MKB-direktivet. Bristar i vägledningen bidrar till att kvaliteten på MKB:er är varierande.	NV borde prioritera vägledning angående MKB:er vid prövning.		Natura 2000, PB-skydd, biotopskydd, torvtäcker
Att C-verksamheter enbart kan ha kommunal tillsyn	länsstyrelsen kan ha tillsyn över en industri. Industrin väljer att outsourca en del av verksamheten till annan verksamhetsutövare. Den delen klassas som C och därmed kan enbart kommunal tillsyn finnas för verksamheten som kan vara en integrerad del med den tillståndspliktiga där länsstyrelsen är tillsynsmyndighet. Detta är inte optimalt och kan vålla frustration. det borde finnas möjlighet för en länsstyrelse att ha tillsyn över C-verksamhet.	Möjlighet för statlig tillsyn över C-verksamhet	Vet ej	
Dubbla tillsynsmyndigheter kap 9 och kap 10	Vid t ex förvaringsfall kan det uppstå dubbla tillsynsmyndigheter, kommunen för kap 9 tillsynen och lst för kap 10 tillsynen, eller för andra förorenade områden kan det vara dubbla tillsynsmyndigheter, kommunen för pågående c-verksamhet och lst för det förorenade området som det pågående c-verksamheten finns på. Förvirring både hos verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheter.			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Åtalsanmälan av äldre händelser	Enligt 26:2 § har tillsynsmyndigheten skyldighet att anmäla överträdelser vid misstanke om brott. Preskriptionstiden för de flesta brott i miljöbalken är fem år. Det finns dock ingen möjlighet för tillsynsmyndigheten att välja att inte anmäla, även i de fall då det är helt uppenbart att åtgärden/händelsen är preskriberad. Exempel är olovliga byggnationer inom strandskyddat område, eftersom strandskyddet på många håll har funnits sedan 50-talet.	Ändring av paragrafen. Dock svårt att hitta en tydlig formulering. Tillsynsmyndigheterna bör ändå ges möjlighet att inte anmäla uppenbart preskriberade överträdelser.		
Formaliafel - regler om hur beslut från domstol ska expedieras	Vår kommun har tillsyn på B-verksamheter. När mpds beslut överklagas så finns det inga regler som säger att beslutet ska skickas till tillsynsmyndigheten. Det innebär att vi inte får kännedom om de beslut vi ska ha tillsyn på.	Se till att processreglerna för domstolar ändras och i avvaktan på det, se till att skicka ut rekommendationer till domstolarna.		
Avhjälpanåtgärder	Upplever ett problem med § 28 anmälan enligt FMH bilagan eftersom anmälan endast ska göras då "syftet" är att avhjälpa en förorening. Det innebär att paragrafen inte kan användas när markarbeten ska genomföras i ett konstaterat eller potentiellt förorenat område, då syftet inte är att sanera/avhjälpanåtgärd. Exempelvis grävarbeten i samband med ledningsdragningar. På så vis kan föroreningar spridas genom att tillsynsmyndigheten inte får information om grävarbeten i förorenade områden.	Se över paragraf 28 § i FMH bilagan.		
Uddlösa straffbestämmelser kap 29.	Tillsynsmyndigheten är skyldig att åtalsanmäla om gärningen finns beskriven i kap 29. Trots att det finns bevis och ibland även erkännanden uteblir påföljder, vilket gör bestämmelserna uddlösa. Till slut bryr sig verksamhetsutövarna inte så mycket om ifall de bryter mot lagen och åtalsanmälningar prioriteras inte hos tillsynsmyndigheten eller polisen.	Tydlig fördelning av ansvar mellan myndigheter. Tydlighet vad som räknas som miljöbrott. Mer resurser hos polis för miljöbrott. Att överträdelser faktiskt får påföljder så att både verksamhetsutövare och myndigheter tar miljöbrott på allvar.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Få gränsvärden mycket subjektiva bedömningar	Lagstiftning och allmänna råd ger få handfasta stöd för beslut i hälsoskyddsärenden, vilket gör att rättssäkerheten för tex klaganden i bostadsärenden blir mycket beroende av inspektörens subjektiva uppfattning om ett problem. Hur länge får det tex vara för varmt i ett bostadsrum, tex under sommaren? Vad är för varmt under en värmebölja om den är tillfällig? Ska inlåsta personer behöva stå ut med lika höga temperaturer som den som kan lämna ett rum?			
Alltför stort utrymme för olika bedömningar i prövning och tillsyn	Finns mycket få detaljerade och givna regler, mycket i tillsyn och prövning är bedömningar i varje enskilt fall utifrån hänsynsreglerna. Exempel är utsläppskrav till reningsverk eller recipient, krav på energieffektivisering (förutom i de mest energikrävande), underlag i anmälningsärenden, krav på riskbedömning enligt egenkontrollförordningen och brist på vägledning kring definition av olägenhetsbegreppet.	Mer detaljerad och direkt tillämpbar lagstiftning/föreskrifter kring utsläpp till vatten och innehåll i anmälningar. Tydlig vägledning kring riskbedömningar och krav på energieffektivisering som är anpassad till olika branscher och storlek på verksamheter (särskilt svåra är bedömningarna för de minsta verksamheterna). En tanke är att inspireras av IED-tänket genom att sätta upp en lägstanivå inom olika områden där ribban sedan kan höjas efter några år. Gällande olägenhetsbegreppet efterfrågas konkret vägledning för olika störningar och störningskällor, så att handläggning av klagomålsärenden effektiviseras.		Svenskt Vattens riktlinjer P95 skulle kunna vara en bra vägledning för utsläpp till vatten om de fick en officiell status. För kemikalieval inom fordonsbranschen finns det "kemikaliesvepet" som är ett exempel på konkret och direkt tillämpbar vägledning.

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
<p>Inför dagvatten som begrepp i miljöbalken</p>	<p>Miljömålsberedningen har i SOU 2014:50 föreslagit att regeringen senast 2015 tillkallar en särskild utredare med uppdrag att göra en översyn av befintlig lagstiftning och föreslå de ändringar som krävs för att göra områden i bebyggd miljö mer översvämningssäkra i ett förändrat klimat. Förslagen ska syfta till att hanteringen av dagvatten och anpassningen till ett förändrat klimat ska kunna bedrivas effektivt i såväl befintlig bebyggd miljö som i planeringen. Miljöförvaltningen i Stockholm är positiv till förslaget att utse en särskild utredare för att göra en översyn av befintlig lagstiftning och föreslå ändringar som bidrar till en hållbar dagvattenhantering med minskade utsläpp av diffusa föroreningar. Föroreningar från bland annat förorenade områden, varor, byggnadsmaterial, dagvatten och läckage från jordbruksmark är exempel på diffus spridning av farliga ämnen där det oftast inte finns en tydlig verksamhetsutövare. Miljömålsberedningen landar i att det är viktigt att förebygga utsläpp av farliga ämnen dvs. att vidta åtgärder vid källorna samt att det finns behov av åtgärder mot direkta utsläpp. Diffus påverkan på vatten av miljögifter är en av de största utmaningar som Stockholm arbetar med men lagstiftningen på området är underutvecklad till skillnad från punktutsläpp där det oftast finns en identifierad verksamhetsutövare som det går att ställa krav mot. För dagvatten hänvisar utredningen till del D, "Stärkt klimat-anpassning", där fokus ligger på flödesutjämning. Det hade varit önskvärt att dagvatten, såsom transportör av föroreningar ut till recipienter, även behandlats under detta avsnitt om utsläpp av farliga ämnen. De lagar som reglerar dagvatten är idag otydliga och dåligt samordnade. Definitionen i 9 kap 2 § miljöbalken överensstämmer inte med 12 § förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Dagvatten (9 kap 2 § 3 p miljöbalken) är</p>	<p>Se tidigare beskrivning av problemet</p>	<p>SOU 2014:50 avsnitt D och E</p>	<p>Tyskland har betydligt tydligare och mer ändamålsenlig reglering av dagvatten</p>

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>avloppsvatten endast om det avleds från ett detaljplanelagt område. Det kan dock förekomma dagvatten från områden utanför detaljplan som också behöver regleras. T ex mindre industrier eller liknande som bedrivs på fastigheter som inte regleras av detaljplan. Ett sätt att vore att utvidga definitionen av avloppsvatten till att också omfatta dagvatten inom tätbebyggt område. Men inte ens en sådan definition täcker in alla behov av regleringar. För Stockholms vidkommande är det ett mindre problem inom kommungränsen eftersom staden till huvuddelen är detaljplanelagd. Men det kan förekomma områden inom andra kommuner där det bedrivs verksamhet utan detaljplan och där dagvattnet påverkar vattenkvaliteten i stadens vattenförekomster. Det gäller särskilt för Mälaren, men även andra mindre vattenförekomster som Magelungen, Bällstaån etc. Därför behöver definitionen av avloppsvatten i miljöbalken ses över.</p>			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Dagvattenanläggningar	<p>I miljöbalken ingår dagvatten idag under samlingsbegreppet avloppsvatten (9 kap. 2 §). Huruvida ett dagvattenutsläpp är att betrakta som miljöfarlig verksamhet på grund av att det är ett avloppsvatten, eller en miljöfarlig verksamhet på grund av det kan medföra olägenhet är av betydelse för tillsynen då det i miljöbalken finns särskilda krav för utsläpp av avloppsvatten (anmälningsskyldighet osv). I den praktiska tillämpningen av lagstiftningen kan det dock vara svårt att göra den bedömningen. 15 § FMH gör också att vissa anläggningar blir undantagna anmälningsskyldigheten om anläggningen kopplas till dagvattennätet. Är tex dagvattennätet och avloppsnätet kombinerat så bedöms det som en del av den allmänna avloppsanläggningen. Slutresultatet är att det blir krångligt för kommunerna som då hanterar frågorna mycket olika och svårt att vara tydlig gentemot verksamhetsutövarna.</p>	<p>Förtydliga 9 kap 2§ 3 punkten MB för att fånga in det dagvatten som syftet måste vara ska omhändertas och eventuellt renas. I dagsläget stämmer inte heller avloppsbegreppet i MB och FMH ihop med definitionen i LAV.</p>		
Bristande information om vissa U-verksamheter	<p>Flera typer av miljöfarliga verksamheter som är i behov av återkommande tillsyn är varken tillstånds- eller anmälningsskyldiga. De kommunala nämnderna får därmed inte vetskap om var dessa verksamheter finns eller när sådana startas. De måste idag uppsökas "manuellt" vilket tar mycket tid. En informationsplikt har diskuterats (se tidigare förslag från NV). Det finns även andra sätt att tillgodogöra de operativa tillsynsmyndigheternas behov av info om dessa verksamheter utan att ålägga dessa verksamhetsutövare ytterligare en pålaga, t.ex. tillgång till bolagsregister eller andra befintliga informationskällor. Hur detta infobehov lämpligast bör tillgodoses kan vara en lämpligt utredningsuppgift för miljöbalksprojektet.</p>		<p>Om informationsplikt, se Naturvårdsverkets rapport 5353, februari 2004. Pröva eller inte pröva? samt Naturvårdsverkets rapport 6490, mars 2012. Höga förväntningar på en begränsad ändring. En utvärdering av effekterna av ändringarna i förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Se dessutom text i kommande redovisning maa regeringsuppdrag om översyn av miljöprövningsförordningen</p>	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
			mm. NV-04449-13.	
FMH 25e § Obsolet	Det är en onödig administrativ börda för aktuella myndigheter att uppfylla det obligatoriska kravet på att skicka kopior av anmälningsärenden i enlighet med 25 e § i FMH. Handlingarna ska dessutom tas omhand på mottagande myndigheter. Uppfattar på kollegor på andra Länsstyrelser att man sedan många år låtit bli att skicka kopior till andra myndigheter per automatik. FMH 26 § bör vara tillräcklig. Om det är utbrett att förordningens krav inte är motiverat samt att det inte följs så är det lika bra att avskaffa det.	Ta bort kravet i FMH 25 e § på obligatoriska kopior av handlingar till andra myndigheter i anmälningsärenden som avses i 9 kap. 6 §.		
Svårigheter för mindre företag att skaffa sig tillräcklig kompetens	Generellt behöver man se över hur man ska förhålla sig till bedömningar i det enskilda fallet för mindre verksamheter. För verksamheter som är små men det finns många av (extremfallet är enskilda avlopp, men även typiska fåmansföretag) bör man införa generella riktlinjer i större utsträckning, då de har svårt att skaffa sig den kunskap som krävas för att göra rätt bedömning i det enskilda fallet. Tillsynsmyndigheterna har inte resurser att prioritera tillsyn över dessa typer av verksamheter. Resultatet blir en mycket stor underimplementering av miljölagstiftningen i dessa företag.	Mer generella föreskrifter för verksamheter/åtgärder som är små och det finns väldigt många av. (Detta ger också stor ökad regelefterlevnad)		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
<p>Hantering av schaktmassor i infrastrukturprojekt.</p>	<p>Inom infrastrukturprojekt hanteras stora mängder uppgrävda massor. Om möjligt återanvänds massorna i projektet men trots det blir det ofta stora mängder överskottsmassor, till stor del icke förorenade. Om det dessutom saknas anläggningsändamål i närområdet eller dessa ej godkänns av tillsynsmyndigheten blir alternativet att köra massor långväga till deponi. Detta är ur ett resurs- och klimatperspektiv mycket negativt. Tillsynsmyndigheternas tolkning i frågan varierar betydligt över landet. Uppläggning av massor hanteras som 12:6 samråd, deponi eller anläggningsändamål i olika delar av landet.</p>	<p>Att det skapas ett lagutrymme för en mer resurseffektiv återanvändning av överskottsmassor utifrån Miljöbalkens 2 kap och avfallshierarkin i EU ramdirektiv för avfall.</p>	<p>Remissynpunkter inför framtagande av Handbok återvinning av avfall i anläggningsarbete, 2010:1.</p>	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Effekter av klimatförändringar behöver vägas in i MB och tillsyn.	Hur kan man med hjälp av MB ställa krav i tillsynen med hänsyn till effekter av ett förändrat klimat? Med ett förändrat klimat förändras riskbilden för miljöfarliga verksamheter och förorenade områden. Vid tillsyn och tillståndsgivning behöver risker till följd av ett förändrat klimat vägas in, annars riskerar antalet föroreningstillfällen att öka. Hur kan ny kunskap om klimatrisker som t.ex. högre maxflöden/lägre minflöden i vattendrag, extrema havsvattenstånd och frekventare skyfall vägas in i tillsynen?	Effekter av klimatförändringarna behöver föras in i miljöbalken som en faktor att ta hänsyn till i tillsyn och tillståndsgivning. Det borde kunna gå att ställa krav att miljöfarliga verksamheter anpassas och skyddas med anledning av ökade översvämningsrisker pga. ett förändrat klimat. För förorenade områden behöver klimatrelaterade risker vägas in vid bedömning av saneringsbehov. – Det behövs ett handläggarstöd/vägledning om hänsyn till climateffekter i tillsynen. Hur kan man idag inom lagens ramar ställa krav i tillsynen med hänsyn till effekter av ett förändrat klimat? Motsvarande följande vägledning fast för klimatanpassning: "Vägledning – Energi i miljöprövning, 2015:3, Länsstyrelsen Östergötland" – Det borde ges fler tidsbegränsade tillstånd. Vid osäker framtidsutveckling är det viktigt att få tidsbegränsning av tillstånd. – Det är viktigt att se till att klimatrelaterade risker behandlas i MKB inför tillståndsgivning. Det är rimligt att ställa krav på att MKB		Motsvarande denna vägledning fast för klimatanpassning vore ett bra stöd. "Vägledning – Energi i miljöprövning, 2015:3, Länsstyrelsen Östergötland"

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
		<p>belyser sårbarhet/ konsekvenser enligt scenarier för framtida högvattenstånd, extrem korttidsnederbörd, lågvattenföring i vattendrag (om recipient), utifrån rimlig planeringshorisont för verksamheten. – Det behövs vägledning kring hur stora förändringar i flöden & vattenstånd som är rimligt att beakta i bedömningen; det är svårt när det saknas praxis. För extrema skyfall borde man kunna hänvisa till nederbördsmängder och -intensitet vid redan inträffade skyfall, t.ex. Köpenhamn 2011, Malmö 2014. – Viktigt med bra kontrollprogram (egenkontroll/recipientkontroll) . Behövs stöd/rekommendationer kring vilken egenkontroll som bör krävas för bevakning av miljöpåverkan i föränderligt klimat. – En sammanställning av ärenden där man i prövning/tillsyn ställt krav med hänsyn till klimatförändringar vore användbart, särskilt intressant med rättsfall som avgjorts i domstol. – Det borde införas en möjlighet att i EBH-stödet (databasen för</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
		<p>förorenade områden) markera om det förorenade området ligger inom ett område som påverkas av effekter av ett förändrat klimat, så att detta kan vägas in i prioriteringar. – Genomföra löpande revidering av prioriteringar, med t.ex. redovisning 1 ggr/år eller vartannat år. – Klimatförändringar borde vägas in när man bedömer spridningsrisker från förorenade områden och miljöfarliga verksamheter.</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Starkare koppling klimat och miljömålen - miljöbalken	Önskar en tydligare koppling i lagstiftningen, förordningarna, föreskrifterna, allmänna råden till de nationella klimat och miljömålen. Miljömålsarbetet syftar till att lämna över en bättre värld till våra barn, då kan vi inte ha det så att 14 av 16 miljömål inte nås. Frivillighet från VU fungerar inte, går alldeles för långsamt. Vi behöver mer användbara konkreta verktyg även i miljölagstiftningen och mindre utrymme för tolkning/bedömning för varje tillsynsmyndighet/handläggare.	Om lagstiftningen blir riktningstydligare (mot klimat och miljömål) och konkretare (och fler) verktyg finns inom prövning och tillsyn kan vi spara mkt tid/resurser. Det kommer också förenkla för VU och ge ökad regelefterlevnad. Mycket gick förlorat mellan prop. till MB och lagstiftningen i MB när den kom, nu önskas tydligare koppling.		
Omöjligt med tillsyn av lantbruk	Omöjligt att bedriva tillsyn av Jordbruksverkets föreskrift om miljöhänsyn i lantbruken SJFS 1998:15. Se vår rapport http://www.miljosamverkansydost.se/media//Rapport%20150205bdocx.pdf	Ta bort regelverk som inte går att följa upp och bedriva tillsyn över, eller skärp till lagen så att den går att följa upp.		
Tillsynsvägledning från NV	Länsstyrelserna saknar till viss del tillsynsvägledning inom miljöfarlig verksamhet. MSS har kartlagt handläggargrupper inom miljöbalksområdet. När det gäller natur och vatten finns för närvarande en del utvecklade samarbetsytor/sharepoints/webbsidor som tillhandahålls av centrala myndigheter där tillsynsmyndigheterna kan samverka. Detta saknas inom miljöfarlig verksamhet förutom inom förorenad mark. Vi ser gärna fler sådana initiativ från Naturvårdsverkets sida.	Att NV initierar ett antal "samarbetsytor"/nätverk jmf med förorenad mark. Det ger vinster när det gäller: - erfarenhetsutbyte -dra lärdom av varandra (olika myndigheter) -samsyn -effektivitet		
Kemikalieförteckning på ämnesnivå i egenkontrollen	Kemikalieförteckningen enligt egenkontrollförordningens 7§ är på produktnivå. Det skulle förenkla för VU och tsm om kraven var på ämnesnivå	Egenkontrollfo justeras till att gälla på ämnesnivå	I ett antal tidigare remissvar har länsstyrelserna beskrivit problematiken med att egenkontrollfo saknar krav på kemikalieförteckning på ämnesnivå.	Inte vad jag vet
Överlåtelse av tillsyn	Idag finns möjlighet för Länsstyrelsen att överlåta tillsyn till kommunen. Det hade varit bra om även den omvända möjligheten hade funnits, det vill säga överlåtelse av tillsyn från kommunen till Länsstyrelsen.	Ge möjlighet att överlåta tillsyn från kommun till Länsstyrelse	I rapporteringen av ett regeringsuppdrag Länsstyrelsen i Västra Götaland hade 2011 (?) som	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Tillsynen är inte organiserad på bästa sätt och genomförs inte optimalt	Kommunen tenderar att utföra mer tillsyn än lst på samma typ av objekt (t ex B-objekt). Hos kommunen är objekten förhållandevis större jämfört med Länsstyrelsens objekt. Detta borde tydliggöras för beslutsfattarna, att det finns ett strukturellt fel som resulterar i olika tillsyn! Viktigt att visa på konsekvenser. Tillsynen behöver följas upp - vad är en rimlig nivå? Miniminivå? NV och Lst har inte mandat att agera när tillsynen inte fungerar på en lst respektive kommun. Det bör vi ha, vad är annars poängen? Orsakerna är att vi inte tar oss an och jobbar med olikheterna. Miljösamverkan är ett steg på vägen! Vägledning behövs för att uppnå en miniminivå! Mer samordning mellan myndigheterna krävs också! Tillsynen måste definieras, vad är bra och effektiv tillsyn av 9 kap, 11 kap, 12:6.	Metodstöd; vad är ett kontrollprogram? Ska vi kräva luftmätning eller inte? Staten borde få tillbaka tillsynsavgifterna för att en jämlik tillsyn ska kunna uppnås! Centrala myndigheterna behöver jobba för att tillsynsavgifter ska införas för statliga myndigheter. Man behöver även ge en bättre vägledning. Ta del av de tillsynsavgifter man drar in? Högre avgifter för ftg som inte "sköter sig"? Bra när miljösamverkan Sverige tar fram material som kan användas av kommunerna! Bra om samma tillsynskampanj genomförs samtidigt i hela landet! Kanske skulle kunna locka de olika miljösamverkansgrupperna med ersättning om de genomför nationellt prioriterade projekt. Fördela vägledningen i landet. Prioritera på central nivå, knyt till oss tillsynsmyndigheter, ta fram material och projekt.	gällde tillsynsmyndighet över förorenade områden.	Statskotorets rapport om tillsynsvägledning Miljösamverkan Östra Skaraborg, 5 kommuner som har gått ihop! Har tillräckligt med resurser eftersom de tar in tillsynsavgifter, vilket lst inte kan göra! Norge har en helt annan modell för vägledning och organisering av tillsynen.

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Otydliga och svåråtvändade definitioner av verksamhetskoderna i miljöprövningsförordningen	<p>Beskrivningen / definitionen av vilken typ av verksamhet som omfattas av respektive verksamhetskod är krånglig. Det får två stora konsekvenser: 1. Mycket svårt för verksamhetsutövare (vu, mindre) att själva veta om deras verksamhet klassas som B, C eller U. Exempel är 90.40 C, 29:2 miljöprövningsförordningen. Där har vu trott att de inte behöver göra anmälan om avfallet lagras längre än tre år, vilket det faktiskt också står. Hänvisningar till att det inte råder anmälningsplikt om... med hänvisning till ett flertal andra paragrafer är också svårt i praktiken för många vu. Beskrivningen att "anmälningsplikten gäller inte..." är särskilt krånglig då den inte innebär friklassning utan att det blir tillstånd som gäller är också något som ofta missförstås. Dessa svårigheter gör att det sällan går att hänvisa vu direkt till miljöprövningsförordningen för att de ska kunna avgöra hur de kommer klassas. (Erfarenhet från arbete med tillsyn på kommunal nivå). 2. Är också svårt för myndigheterna att i vissa fall veta vilka verksamhetskoder en verksamhet kommer få. Exempel på detta är om en verksamhet kommer omfattas av 90.110 C (återvinning avfall). För att bedriva detta så måste det ofta först inkomma avfall (större parti) som därefter återvinns och det tar ett tag innan hela partiet med avfall har återvunnits. Ska verksamheten då även klassas som 90.40 C (mellanlagring avfall)? Det kan tolkas som att det bedrivs mellanlagring men samtidigt kan man inte bedriva återvinning utan att det tas in ett lager, så det skulle kunna ingå i själva återvinningsverksamheten... Ett annat exempel på detta är 20.40 C (framställn. av träbaserat bränsle) och 39.90 C (lagring träbränsle). /Tack</p>	<p>Att definitionerna i miljöprövningsförordningen skulle skrivas om på ett sådant sätt att de kan läsas var för sig. Det skulle t.ex. behöva tas bort att "anmälningsplikten gäller inte..." med hänvisning till andra paragrafer.</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Otillfredsställande tillsynsansvar och oklarheter avseende kemiska och kosmetiska produkter samt varor.	<p>1. Det är otillfredsställande att den kommunala nämnden (mn) inte har tillsyn över primärleverantörer av varor. Många små enskilda butiker i detaljhandeln importerar/införslar själva varor och blir då primärleverantörer. Det är då endast KemI som har befogenhet att utöva tillsynen. Eftersom det inte förs några register över dessa, så har KemI svårt att nå ut till alla med information och kontroller. Många butiker har också både varor som de införslar/importerar själva och varor de köpt av en svensk leverantör. Detta får till följd att mn vid sin tillsyn måste fråga om varje enskild vara innan denna kan tillsynas. Det finns också svårigheter att avgöra vad som är en primärleverantör i vissa fall. 2. När det gäller varor i kontakt med livsmedel bör det tydliggöras i vilka fall mn har tillsyn. Istället för KemI (andra varor) är det Livsmedelsverket som har den centrala tillsynen över denna varugrupp utifrån 14 kap mb och Reach. 3. Det bör tydliggöras vilken tillsyn mn har när det gäller kosmetiska produkter. Läkemedelsverket har den centrala tillsynen.</p>	Se över fördelningen av tillsynsansvaret och fydliggör bestämmelserna i miljöprövningsförordningen.	Då det gäller tillsynen över primärleverantörer av varor finns det beskrivet i Kemikalieinspektionens rapport 1/15 om Smycken i detaljhandeln. Övriga frågeställningar är jag osäker på om de beskrivits tidigare. Tror att frågan om det centrala tillsynsansvaret för varor i kontakt med livsmedel har beskrivits innan, men vet inte i vilket sammanhang.	
Svårt att hitta bra vägledning i konkreta ärenden.	Vid branschspecifika frågor är det svårt/omöjligt att hitta en samtalspartner i "myndighets-Sverige". Har haft ärenden kring garveri, förbränningsanläggning, fiskindustri m m.			
	Från lösning: I tillsyn inom hälsoskyddsområdet kommer blir det ofta diskussioner om ansvarsförhållande vid problem med lokaler. Om det är t.ex. problem med ventilation, värme eller fuktskador har verksamhetsutövaren svårt att påverka detta. Ibland är det ännu mer komplicerat t.ex. vårdlokaler där det finns en privat fastighetsägare, kommunen är förstahandshyresgäst som sedan hyr ut lokalerna till den som driver verksamheten och skriver kontrakt med de boende på vårdlokalen. Samtidigt ska vi ställa krav mot VU. Det borde tydligare klarläggas att krav ska riktas mot	I tillsyn inom hälsoskyddsområdet kommer blir det ofta diskussioner om ansvarsförhållande vid problem med lokaler. Om det är t.ex. problem med ventilation, värme eller fuktskador har verksamhetsutövaren svårt att påverka detta. Ibland är det ännu mer komplicerat t.ex. vårdlokaler där det finns en	Se tidigare anteckning.	Inom delar av rena miljötillsynen kan det vara tydligare om ansvarsförhållande och särskilt när VU även är fastighetsägare.

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	den som kan påverka situationen.	privat fastighetsägare, kommunen är förstahandshyresgäst som sedan hyr ut lokalerna till den som driver verksamheten och skriver kontrakt med de boende på vårdlokalen. Samtidigt ska vi ställa krav mot VU. Det borde tydligare klarläggas att krav ska riktas mot den som kan påverka situationen.		
Miljöövervakning är inte längre del av tillsynen	Många tolkar det i dag som att de hårda miljöfrågorna ligger under Miljöbalken och därmed en del i tillsynen enligt MB. Miljöövervakningen och andra mjuka miljöfrågor anses inte längre av många vara en del av tillsynen. Därför saknas även i dag ofta bakgrundsdata inför beslut eller vid uppföljning.	Eventuellt måste miljöövervakningen lyftas fram i MB och kommunal miljönämnds ansvar förtydligas. Plus information samt ökade resurser. I kampen om medel har tillsyn enligt kontrollplan vunnit över miljöövervakningen.		
Nedskräpning av skrotbilar	I en liten kommun är nedskräpning av skrotbilar ett stort problem. Vi vill kunna tillämpa miljöbalken för att få fordonägare att städa upp "skrotbilarna". Men ofta är vägen dit lång och krånglig. Jag har ingen bra lösning på problemet. Men jag skulle tro att problemet inte skulle förekomma lika ofta om skrotningspremien fanns.			
Transportdokumentens funktion	Transportdokumenten saknar funktion eftersom de bara ska medfölja transporten och inte sparas efteråt. Vi kommunala myndigheter stoppar inte pågående transporter och har ingen möjlighet att kontrollera transportdokumenten. Det behövs tydligare kvittens på att avfallet når godkänd mottagare.	Tydligare kvittens på att avfallet når den slutliga mottagaren. Idag "fuskas" med att transportörer av avfall inte kör det till rätt ställe och därmed undkommer deponiavgiften. Det debiteras ändå kunderna och avfallstransportörerna tjänar stora pengar.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Miljötillsyn i skogsbruket	Skogsstyrelsen har ansvar för skogsvårdslagen och vissa paragrafer i MB men kommunerna har huvudansvar för tillsynen av t ex hantering av drivmedelsuppställning, kemisk bekämpning osv. Detta blev kaos efter Gudrun m fl stormar. Till vardags bedriver nog få kommuner miljötillsyn på skogsbruket trots kopplingarna till lantbruk där tillsynsnivån ofta är hög.	Ser personligen gärna att skogsvårdslagen blir ett kapitel i Miljöbalken. Alternativt att Skogsstyrelsen får hela miljötillsynsansvaret för skogsbruket även om lagarna inte slås samman. Mer information om vad som gäller i dag behövs om samma struktur kvarstår. själv väntar jag fortfarande på svar från Jordbruksverket och Naturvårdsverket angående kemisk bekämpning efter Gudrun!!!	Det torde vara lätt att hitta skrivna dokument om kaoset på myndigheterna efter stormarna.	
vad är skada på fisket när det gäller underhållsrensning?	svårighet att avgöra när det finns risk för skada på fisket och verksamhetsutövaren behöver göra en anmälan enligt 11:15 för underhållsrensning av diken			
Ändring av ram för tillstånd	Det borde finnas möjlighet för en tillståndsmyndighet att ändra ramen för ett tillståndsbeslut förutsatt att ändringen är marginell och ger en oförändrad eller alternativt en positiv miljöpåverkan. Som exempel kan nämnas höjd eller effekt på vindkraftverk vindkraftverk. Det finns fler exempel på när ramen för tillståndet hindrar miljömässigt vettiga ändringar och när processen för att ansöka om ändring av tillstånd tar lång tid och därför inte blir av	Ändra i balken så att tillsynsmyndigheten får mandat att ändra ramen för tillståndet under förutsättning att det är uppenbart att de positiva miljöeffekterna överväger de negativa alternativt att inga negativa miljöeffekter uppstår		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Ökad andel administrativa regler med begränsad miljönytta	Det finns en tendens att införa allt fler regler som innebär en administrativ börda men som ger begränsad miljönytta. T.ex. Industriutsläppsreglerna och köldmediaregleringen. Krockar med tillsynsvägledning om att vi ska göra tillsyn ute på plats. Istället för att kolla vilka som inte rapporterar ute så granskar vi rapporterna som lämnas in av de som sköter sig (t.ex. köldmedia). IED-reglerna ger inte heller något "miljölyft" eftersom många anläggningar enligt vår bedömning redan klarar dem. Alltså mest adm. merjobb.	Effektiviserad, digital rapportering, t.ex. för köldmedia (jfr. SMP). Strategiskt "tänk" när man skapar adm. regler så att det ger miljönytta i förhållande till insatsen.		Man tog bort rapportskyldigheten för cisterner.
Stärk MB:s roll vid remissförfarande från PBL	Det behöver tydligare regleras i vilka ärenden/frågor som miljönämnden bör respektive ska vara remissinstansinstans till byggnadsnämnden. Det behöver också tydligare regleras vilken hänsyn byggnadsnämnden behöver ta till miljönämndens yttrande. Idag undviker eller missar byggnadsnämnden att höra miljönämnden i vissa typer av ärenden. Det kan t.ex. gälla vid byggnation av en skola eller en parkeringsplats. Effekten av att byggnadsnämnden inte hör miljönämnden är vi från tillsynshåll tvingas agera och ställa krav på verksamhetsutövare i efterhand. Det här är en problematik som diskuterats i samband med framtagande av nya riktvärden för industribuller. O	Tydligare reglering/instruktion för i vilka typer av ärenden/frågor som byggnadsnämnden ska höra miljönämnden och vilken hänsyn som ska tas till miljönämndens yttrande.		
Olika tillämpning av miljöbalken	Olika sätt att hantera tillämpningen av MB i olika typer av situationer. Vi behöver bli bättre på hur vi ska hantera olika typer av situationer. Ska man påpeka, förelägga etc. etc. När MB infördes var det fokus på MSA, åtal. Nu är fokus på mötet; det pendlar hit och dit utan att det finns en bra balans och strategi att använda den lämpligaste vägen/metoden i varje typ av fall.	En tillsynsvägledning som ger alla berörda en medvetenhet om det här. Samordnad tillsynsvägledning.		
	Från övrigt: Vägledning från centrala myndigheter är A och O			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
försäljning av tillstånd	<p>Inom gruvindustrin, men nu mera även inom vindkraft och torvtäktsverksamhet, förekommer att den som prospekterar och söker tillstånd för verksamheten inte är den som sedermera kommer att driva verksamheten. Detta innebär att prövningen grundar sig på en schablonmässig beskrivning av den verksamhet som senare kommer att bedrivas. Inom tillsynen måste därför fler ändringar/avvikelse hanteras som mindre ändring inom gällande tillstånd. En annan fundering är även hur erfarenheter från samrådet tillvara tas under drift då den slutliga verksamhetsutövaren inte varit deltagande i samrådet. Det samma gäller huruvida verksamhetsutövaren följer gällande hänsynsregler, något som granskas i prövningen men mig veterligt inte när tillstånd byter ägare. Att tillstånd byter ägare ibland går knappast att undvika men när det sätts i systematik måste man undra.</p>			Till viss del vid överlåtelse av tillstånd för dammanläggning.
avfall eller biprodukt	<p>Enligt uppgift från NV finns inga gråzoner, antingen är ett ämne/material ett avfall eller en produkt. Finns risk för skada på människors hälsa och/eller miljö definieras ämnet som ett avfall, enl 15 kap 1§ MB. Dock säger NV (under miljöbalksdagarna) att om verksamhetsutövaren önskar "produktifier" ett avfall, så att det kan säljas som en produkt för ett visst användningsområde, kan detta göras genom samråd med tillsynsmyndigheten (och fastställas i ett tillsynsbeslut med eventuella försiktighetsmått). Detta skapar en stor gråzon. Det finns onokligen ett problem vid definieringen av vad som är ett avfall och en produkt, en konflikt som ofta ska lösas av tillsynsmyndigheten via tillsyn. Det kan handla om enorma mängder avfall där bolagen ofta ser möjlighet att tjäna pengar på att sälja avfall som kanske inte alltid är så lämpliga att sprida i miljön. Det uppstår även otydlighet då avfall kan registreras och certifieras enligt europeiska produktstandarder även om det klassas som avfall enligt</p>			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>miljöbalken. Bolagen motsätter sig då ofta tillsynsmyndighetens tolkning och anser att stör konkurrensen på marknaden. Ytterligare ett problem är att det i huvudsak är den som ska använda avfallet som ska pröva detta enligt miljöbalken och inte den som framställer avfallet. Detta försvårar kommunikationen mellan tillsynsmyndighet och avfallsproducent och användaren hamnar i kläm mellan en avfallsproducent som anser att materialet utgör en produkt och en tillsynsmyndighet som anser att samma material utgör avfall.</p>			
Strandskyddet	<p>Blev verkligen denna prövning och tillsyn bättre sen den las över på kommunerna. Jag ser tre oroande tendenser. 1 de flesta kan bedömma påverkan på friluftslivet. Få kommuner har riggat organisationen med rätt kompetens för naturbedömningarna. Betänk hur mkt kompetens som krävs för att bedömma naturvärden vintertid t ex. 2. Avgifterna för dispenser är i dag ofta i nivå med byggloven och det kan röra sig om rätt stora belopp. Här finns en demokratisk och inkomstjämlighetsfråga som jag börjar finna besvärande. Rika har råd med en eller flera dispenser. Andra får avstå eller så kör de ändå..3. Det finns ev ibland pga just hög taxa en tendens att bedömma att åtgärder inte kräver dispens fast de borde kräva det. Nu blir det stundtals så att endast åtgärder man tänker säga nej till kräver dispens. Detta minskar ju även på högarna hos stressade handläggare.</p>	<p>Här finns många vägar att gå...alla politiskt laddade!</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Vem är tillsynsmyndighet över en förening?	Möjligheten att säkert fastställa tillsynsmyndighet över en misstänkt förening är obefintlig enligt nuvarande miljötillsynsförordning.	Tillsynen över förorenade områden ska/får/måste inte vara styrd av gällande miljöprövningsförordning. Tillsynen mellan kommuner och länsstyrelser kan istället fördelas branschvis.	Miljödepartementet. Tydligare och enklare fördelning av tillsynsansvar över förorenade områden, redovisning av regeringsuppdrag 2011.	
kungörelsekostnad vid omprövning	Kungörelsekostnad belastar den som söker. Det borde ligga på verksamhetsutövaren för att få ett större genomslag av PPP. Det avhåller tillsynsmyndigheterna för att begära omprövning på grund av kostnadsbelastning.	Inför att verksamhetsutövaren ska stå kostnaden för kungörelser vid omprövning		V
Tillstånd för avlopp för olika många personer	Förhållandet tillstånd för avlopp mellan 5 och 199 personer, anmälan för 200-1999 personer samt tillstånd för över 2000 personer är både svårt att förklara pedagogiskt och försvårar tillsynen. Alla avlopp är skyddade av tillstånd utom de mellan 200 och 1999.	Se problembeskrivningen.		
Ledningsnät ingår inte i avloppsanläggningen	Det borde förtydligas om ledningsnätet ingår i avloppsanläggningen eller om det är sitt eget tillsynsobjekt. Detta gäller framförallt större anläggningar med tillstånd från länsstyrelsen. Är ledningsnätet en U-anläggning som kommunen har tillsynen över eller ska samma tillsynsmyndighet som har reningsverket även titta på ledningsnätet. Till exempel så ingår bräddningar på nätet ofta i tillståndet och ska redovisas i miljörapporten.	Naturvårdsverket behöver ta ställning till hur kommunerna ska se på ledningsnätet.		
Anmälningsplikt för transport av farligt avfall	Anmälningsplikt för transport av avfall (avfallsförordningen). Varför finns detta krav? Lagen kräver att man anmäler till länsstyrelsen att man tänker transportera farligt avfall i egen regi. Men vad är vitsen? Länsstyrelsen gör ingen uppföljning på detta eller tillsyn, med andra ord är detta bara en administrativ uppgift som inte har någon substans. Det vore bättre om anmälan gjordes till tillsynsmyndigheten som genomför själva tillsynen. Skulle det behövas ur statistiksynpunkt, kan det lösas genom årlig sammanställning eller dylikt, som man			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	har gällande bilskrotar.			
Dagvattenanläggningar	Dagvattenanläggningar borde vara C verksamheter, eftersom det finns risker med att hantera dagvatten, vore det bra om tillsynsmyndigheten fick komma in så tidigt som möjligt för att kunna ställa relevanta krav.			
Tillsyn över privatpersoner	I takt med att verksamheternas miljöpåverkan minskar ökar den delen som kommer från privatpersoner. Idag är det svårare att ställa krav på en privatperson än på ett företag. Det skulle vara önskvärt att det vore lättare att utöva tillsyn över t ex bilägare som tvättar sin bil utanför anläggning och båtägare som målar sin båt med förbjuden färg.			
Gränsen för anmälningsplikt borde sänkas	Gränsen för anmälningsplikt borde sänkas för vissa branscher; fordonstvätt, lackering och lantbruk. Dessa är verksamheter som vi skulle tjäna på att känna till innan de startar och de kräver mer tillsyn än andra U-anläggningar redan idag.			
Kompensation 16:9	Bra att vägledning är på gång Behövs preciseras vad som är skäligt att kräva, vid vilka ärendetyper k. kan användas, hur markåtkomsten ska ske	vägledning och praxis		
Ska alla länsstyrelser handlägga alla ärendeslag?	För många av de mindre länsstyrelserna så är det svårt att ha kompetens inom alla områden. Förr fanns det handläggare som var "länsexperter" inom vissa områden och andra kunde ringa till dessa och stämma av svåra ärenden. Jag tror att det skulle vara bra och att kvalitén skulle höjas och att handläggningstiden skulle kunna förkortas. Ärendeslag som kommer sällan innebär relativt lång startsträcka då rutiner, uppdaterade mallar etc. saknas och handläggaren är ovan vid de bedömningar	Att skapa utrymme för "länsexperter" och att skapa en finansiering för dessa. Dvs. att den tid som experten lägger på att hjälpa andra län tidsredovisas och kompenseras i slutet av året.		Motsvarande experter finns i några fall på centrala verk Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten m.fl. Dock tror jag att det rent praktiska stödet kan finnas hos enskilda tjänstemän på

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	som ska ske.			länsstyrelserna. En kombination torde vara den optimala lösningen.
Förbud mot fordonstvätt så att tvättvattnet når dagvattenbrunnarna	Många privatpersoner tvättar idag bilen på sin uppfart så att vattnet rinner ner i dagvattenbrunnar. Oljor och smuts från bilen samt tvättkemikalier rinner orenat till recipient. Vi har tolkat det så att vi inte kan generellt förbjuda sådan tvätt för privatpersoner. Enligt 40 § i Förordning om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd kan kommunen meddela föreskrifter om t.ex. tomgångskörning. Vi föreslår att även fordonstvätt med utsläpp av tvättvatten till dagvatten ingår i denna lista som kommunen har rätt att fatta lokala beslut om.	Att ge respektive kommun möjlighet att införa lokala förbud mot utsläpp av tvättvatten till dagvattennätet.		
Oklarheter kring tillämpningen av bestämmelserna om allvarlig miljöskada.	2007 infördes regler om allvarlig miljöskada i svensk lagstiftning. Syftet med denna lagstiftning var att 10 kap även skulle omfatta andra miljöskador än föroreningsskador och vara ett extra kraftigt verktyg vid särskilt betydande och allvarliga miljöskador, d.v.s. miljöskador med betydande effekter på människors hälsa och miljön (förenklat uttryckt). Hittills har tillsynsmyndigheterna inte kunnat eller inte vågat tillämpa bestämmelserna. Bestämmelserna är otydliga och bygger på olika värderingar (betydande risk betydande negativ effekt, betydande omfattning o.s.v.). Det finns nästan ingen vägledning om hur tillsynsmyndigheten ska göra bedömningen. När situationen är aktuell förväntas det också att tillsynsmyndigheten snabbt ska sparka igång ett gäng åtgärder, vilket innebär att man som myndighet gärna vill kännas sig trygg i att det är befogat. Vägledande myndighet (NV) hänvisar till kommande praxis, men	Bestämmelserna om allvarlig miljöskada måste skrivas om så att det på ett tydligare sätt framgår vad som gäller. Vägledningsmaterial hur tillsynsmyndigheterna ska tillämpa bestämmelserna behövs.		Det finns gott om vägledningsmaterial och praxis för föroreningsskador i övrigt. Funkar bra, men dessa har funnits sedan 1969. Vi behöver förändring nu. Vi kan inte ha en lagstiftning som ska gälla för akuta miljöskador som ingen kan eller vågar tillämpa.

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	ingen myndighet har än så länge vågat tillämpa bestämmelserna. Tydligare bestämmelser och vägledning behövs!			
Förordningen (EG) 1223/2009 om kosmetiska produkter kolliderar med miljöbalken	EU har en harmoniserad lagstiftning för kosmetiska produkter genom förordning 1223/2009, som inte alls berör miljöaspekter utan endast konsumenternas säkerhet vid användningen av produkterna. I Sverige har kosmetikaregverket inordnats under miljöbalken och tillsynen bedrivs, utöver med stöd av 1223/2009, följaktligen med stöd av miljöbalken med följdförfattningar. Om man i tillsynen vill kräva åtgärder med hänvisning till risken för miljöeffekter från en kosmetisk produkt, vilket är högst rimligt med tanke på att kosmetikareglerna ligger under miljöbalken, uppstår genast frågan om detta begränsar den fria rörligheten av produkten. Den kosmetiska produkten som orsakar miljöstörning kan nämligen mycket väl uppfylla samtliga regler i 1223/2009. Tillsynsmyndigheten får inte begränsa utsläppandet av en kosmetisk produkt som uppfyller 1223/2009. Utsläppandet av en miljöstörande kosmetisk produkt skulle möjligen kunna stoppas med stöd av Reach, men Läke medelsverket har inget bemyndigande att bedriva tillsyn enligt Reach.	Miljöaspekter tas in i kosmetikaförordningen (EG), vilket Sverige föreslagit i EU-arbetet, senast genom ett initiativ från regeringen under förhandlingarna 2007-2009 om nya kosmetikaförordningen 1223/2009. Utveckling av Reach m a på kosmetiska produkter enligt förslag ifrån miljömålsberedningen, SOU 2012:38 och uppföljande rapporter och handlingsplaner fr KemI	SOU 2007:80 SOU 2008:73 SOU 2012:38 KemI rapport 1/12 KemI rapport 4/14 På väg mot en giftfri vardag – plattform för kemikaliepolitiken (prop. 2013/14:39) Ds 2012:33, inför införande av 1223/2009	
kopia till länsstyrelse på	Det blir mycket byråkrati oftast har inte länsstyrelsen något intresse av saken. Vore bättre att myndigheten fick	Att låta myndigheten avgöra när det är lämpligt att skicka kopia		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
anmälan	avgöra när kopia ska skickas. Ofta glöms detta bort ändå.	till länsstyrelsen.		
Åtal läggs ner	Tillsynsmyndigheten skickar in många misstankar om brott som inte leder till åtal.			
miljösanktionsavgifter	Enligt GD för NV vill man att kommunerna arbetar mera förebyggande. Vi inventerar avlopp och har tillsyn på lantbruk. Vi drunknar i MSA. Även MSA i köldmedielagstiftningen har spelat ut sin roll. Vi behöver inte få in köldmedierapporter men borde få in cisternbesiktningsrapporter så vi kan påminna VU.	Om man tar bort lite byråkrati som orsakar tidsödande administration kan man arbeta mer förebyggande och informativt. Om vi inte får in besiktningsprotokoll på cisternbesiktningar kan vi inte påminna och då blir det fler MSA.		
Olika riktvärden, riktlinjer och råd om buller	Det finns inga samordnade regler, riktvärden eller råd för buller från olika källor som ofta är störande för människor, ex. industrier, vägar, järnvägar, flygtrafik. Som handläggare av miljötillsynsärenden idag är det förvirrande med olika råd och riktvärden från Socialstyrelsen, Boverket och Naturvårdsverket. Med miljöbalken som grund är utgångspunkten att buller inte ska vara en olägenhet för människors hälsa. Den bedömningen hade varit mycket enklare om alla myndigheter som ansvarar för buller på olika sätt kunde enas om när buller vanligtvis är en olägenhet.	Samordnade regler, råd, riktvärden vilket förenklar tillsynen och ger bättre förståelse hos verksamhetsutövaren/klagande i klagomålsärenden	Problemet finns till viss del beskrivet i SOU 2013:57, Samordnade bullerregler för att undrelätta bostadsbyggandet. Den utredningen syftar dock till att förenkla reglerna snarare än komma överens om samordnade regler utifrån miljöbalkens syfte.	-
Svårighet att kontrollera efterlevnad av föreskrift, lantbruk	Lantbrukstillsyn enl MB och dess föreskrifter, svårt att följa upp, svårt att kontrollera, svårt för vu att veta exakt vad som krävs...Det finns föreskrift men tillsyn blir svår i många fall. Borde se över det som gäller övergödning, troligen behöver det ställas hårdare krav för att få ner näringsläckaget.	Tydligare regler som går att följa upp, då blir alla lantbruk kontrollerade utifrån samma regler, idag kan det vara olika beroende på vem som gör tillsynen...		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
tandlös köldmedielagstiftning	<p>Den nuvarande köldmedielagstiftningen är tandlös och upplevs inte ändamålsenlig av oss inspektörer. Målet ska vara att minska läckage av köldmedier, men som lagstiftningen ser ut idag går det inte att påverka detta. Förordningen om fluorerade växthusgaser och miljöskattavgifter har som enda fokus att se till att kontroller utförs i tid och att rapporten kommer in i tid. När rapporterna visar på brister, upprepade läckage m.m. finns väldigt knappt lagstöd för att ställa krav. Vid MSA och andra påtryckningar leder problem och konkurrens i branschen till att entreprenörerna får betala extra avgifter som vi ålägger operatörerna, vilket inte leder till förbättring för de som har rådighet över köldmedieaggregaten. Framför allt lägger man mycket tid på att få in korrekta och kompletta uppgifter för att lagstiftningen kräver det. Operatörerna arbetar slapt och inspektörerna tvingas lägga massa tid på att peta i småsaker samtidigt som vi är frustrerade över att inte kunna komma åt köldmedieläckagen. Det leder till att många kommuner prioriterar ned denna tillsyn och därför upplever också verksamheterna att rapporteringen och kontrollerna är meningslösa. Det är dessutom svårt att få stöd från Naturvårdsverket när det är oklarheter i hur lagen ska tolkas, vilket ytterligare signalerar att det är ett nedprioriterat område.</p>	<p>En ändamålsenlig lagstiftning med mindre krav på detaljer och mer fokus på faktiska läckage. Och möjlighet att agera vid upprepade problem. Om det dessutom skapades en nationell rapporteringsportal (e-tjänst med krav på att alla fält ska fyllas i) skulle mycket arbete med att kräva in uppgifter minskas. Att på något sätt se till att operatören tar mer ansvar och inte lägger över allt ansvar på den anlitade kylfirman.</p>		
Båtavfall	<p>Flera myndigheter är inblandade och ansvarsrollerna är oklara. Det saknas tydlighet kring vem som har tillsyn.</p>	<p>Att peka ut en myndighet som har hela ansvaret för tillsynen oavsett om det är avfall till sjöss, vid överföring till land eller i land</p>		
Ansvar EBH	<p>Kombinationen av att det är svårt att utreda ansvaret och att det i sig är en förutsättning för tillsynen och omfattningen av undersökningar/åtgärder fördröjer det viktiga arbetet med åtgärder av förorenade områden.</p>	<p>Lyft ut arbetet med ansvarsbedömningar till kunniga jurister inom området. Tex skulle en jurist på respektive länsstyrelse kunna</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
		hantera alla bedömningar för länet.		
Båtvrak	Det saknas tydlig reglering av hur sjunkna båtar ska hanteras. Det är svårt att hitta ansvariga ägare t ex. Liknande regler som för övergivna skrotbilar vore önskvärt. Det kan även gälla båtar övergivna på land.	Nya regler som inbegriper båtar i samma regelverk som skrotbilar		Jfr Skrotbilar
Oklart ansvar om artskydd i skogen	Länsstyrelsen har enligt miljötillsynsförordningen ansvar för tillsyn av artskyddet. Skogsstyrelsen har tillsyn över skogsbruksåtgärder som ryms inom MB 12:6. Artskydd som aktualiseras av en avverkningsanmälan hamnar på båda myndigheternas tillsynsansvar.	Lösningen är helt enkelt att det en gång för alla slås fast vilken myndighet det är som har ansvaret för artskyddstillsynen i skogsbruket. OBS. ökad regelefterlevnad är en het kandidat till att utgöra den största vinsten med att lösa problemet.		
Schaktmassor – klassning från avfall till biprodukt	I bygg- och anläggningsarbeten uppkommer jord- och bergmassor som måste grävas upp, förflyttas eller kan återanvändas i byggnadsprocessen eller landskapsmodellering. Sedan Miljöbalkens trädde i kraft år 1999 har alla schaktmassor, oberoende av eventuell föroreningsgrad, klassats som avfall enligt MB 15 kap 1 §. Landets kommuner som är tillsynsmyndighet för masshantering använder sig till hjälp juridisk regelverk och Naturvårdsverkets vägledning för bedömningar i masshanteringsärenden (och Naturvårdsverkets rapport 5976 "Riktvärden för förorenad mark" och Naturvårdsverkets handbok 2010:1 "Återvinning av avfall i anläggningsarbeten"). Detta har resulterat i att en stor andel schaktmassor hamnat på deponier. Istället används ofta jungfruligt naturmaterial. För att öka resurseffektivitet borde schaktmassorna klassas som biprodukt så länge användningen är laglig, dvs ämnet eller föremålet ska uppfylla alla relevanta miljö- och hälsoskydds krav för den specifika användningen och inte	Bättre samarbete mellan kommuner och länsstyrelser.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>leda till allmänt negativa följder för miljön eller människors hälsa.</p>			
Otympligt artskydd	<p>Alla Sveriges fåglar är fridlysta, vilket innebär att deras fortplantningsområden och viloplatsar inte får skadas eller förstöras. Även efter Naturvårdsverkets "prioritering" av fågelarter omfattas fortfarande arter med gynnsam bevarandestatus av strikta artskyddsbestämmelser. Strikt skydd gäller även för andra djurgrupper än fåglar där vissa arter har gynnsam bevarandestatus. Detta leder ofta till att åtgärder som inte motverkar syftet med artskyddet möter hinder av lagstiftningen. Ett strikt skydd av livsmiljöer behövs - men för vissa känsliga arter.</p>	<p>Att Naturvårdsverket går vidare med remissen (Dnr 104-1326-10 Nv), eventuellt med ett omtag för att fånga upp färsk erfarenheter, och på allvar tar tillvara på de remissvar som kommit/kommer in från de myndigheter som arbetar med frågorna på daglig basis.</p>	<p>Remiss (Dnr 104-1326-10 Nv) och remissvaren till denna.</p>	
För små tillsynsmyndigheter	<p>Att bedriva operativ tillsyn enligt miljöbalken är ett komplext och ansvarsfullt uppdrag. Den vanligaste tillsynsmyndigheten utgörs av en liten/halvstor kommuns nämnd/er (fritidspolitiker). Till sin hjälp kan den/de ha ett par tjänstemän som ska kunna fylla det ansvar miljöbalken lägger på myndigheten. Idag är miljöbalken med dess förordningar, föreskrifter mm ett mycket komplext regelverk. Detta kan även experter inom ett smalt delområde ha svårt att tolka. Detta skapar diskrepans i tillämpningen av regelverket mellan olika tillsynsmyndigheter (likhet inför lagen?). Till detta kan</p>	<p>Det bör ställas krav på operativa tillsynsmyndigheter att ha minst viss "kritisk massa" vid den breda tillsyn som en kommun har.(20 personer kan vara en riktlinje). Genomförs detta begränsas även de jävslänkande förhållanden som finns i arbetet för nämnden (större enheter).</p>	<p>SOU 2012:81 Tänk till om tillsynen. Om utformningen av statlig tillsyn. Statskontoret 2012 Att granska sig själv. En ESO-rapport om den kommunala miljötillsynen. Ds 2000:67, Finansdepartementet. Kommunal tillsyn och statlig kontroll – en jämförelse mellan miljöbalken och</p>	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	läggas den politiska dimensionen i tillämpningen (vilket inte tas upp här).		livsmedelslagen. Juridiska fakulteten, Uppsala universitet. Examensarbete med praktik 30 hp Miljörätt, . VT 2010.	
Snäv syn på syfte med naturreservat	I samband med reservatsbildning accepterar inte Naturvårdsverket längre (sedan 2014) att kulturhistoriska/kulturmiljövärden omnämns i syftet till NR eftersom k-värden inte nämns i MB 7:4. Detta innebär ett stuprörstänkande med en snäv syn på landskap och bevarandearbete och ett avsteg från det holistiska synsätt som annars har varit rådande de senaste decennierna. Frågan är om detta är vad lagstiftaren har avsett. Med samma synsätt skulle RAÄ enbart acceptera att syftesformuleringar för kulturresevat endast tar upp "värdefulla kulturpräglade landskap" (MB 7:9), men RAÄ är inte främmande för att exempelvis naturvärden kan ingå i syftet för kulturresevat.	Vidga tolkningen av MB 7:4 på NV. Alternativt: Om lagstiftaren mot förmodan faktiskt avser att endast de aspekter som nämns i MB 7:4 kan tas upp i syftet med ett NR bör det förtydligas.		RAÄ gör en bra och vid tolkning av MB 7:9
Båtvrak sjunkna båtar - hur hantera	Ärenden där båtar sjunker är ofta svåra att hantera. Dels finns det inget smidigt sätt att ta reda på vem som äger båten. Sedan kan det vara svårt att tolka hur vi kan gå vidare att ställa krav på att en båt ska tas upp. Vi har som kustkommun en del ärenden om båtar. Är båten försäkrad löser det sig ofta smidigt. Men är båten oförsäkrad blir det ofta problem. Ibland vill ingen kännas vid båten och då är frågan vem som krav om att ta upp den ska riktas mot - fastighetsägare, båtklubben (om sådan finns), kajägaren dylikt? Inte heller tydligt vem som är tillsynsmyndighet över sjunka båtar. Vi tolkar det som att är det i hamnområde är det kommunen. Men ibland kommer även Transportstyrelsen och hjälper till i dessa fall, vilket givetvis är bra men ibland blir det otydligt vem			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	som ska agera.			
Miljöbrott åtalsanmälningar	<p>Problematiken att åtal enligt miljöbalken oftast inte leder till fällande domar. Processen hos polisen med förundersökning och utredning känns inte så prioriterad. Det tar lång tid innan ett beslut kommer vid en åtalsanmälan om miljöbrott. Sämre återkoppling av åklagarna som ibland missar att skicka det slutliga beslutet vid en åtalsanmälan som skickats in. Tas ett ärende upp till domstol och man ska vittna är det svårt att göra ett bra jobb och intryck eftersom det ofta har gått flera år sedan det inträffade och svårt att komma ihåg. Givetvis för man anteckningar vid en åtalsanmälan att gå tillbaka vid en ev. rättegång. Men det allmänna intrycket har man oftast glömt bort och små detaljer kommer man inte ihåg. Högre prioritet önskas för att snabbare komma vidare.</p>			
Allmänna villkoret i tillståndsbeslut	<p>I stora ärenden med mycket underlag kommer allmänna villkoret i ett tillståndsbeslut att bli väldigt omfattande i praktiken. Det blir svårt både för tillsynsmyndigheten och verksamhetsutövaren att efter ett antal år komma ihåg eller hitta alla åtaganden och fakta. Dessa uppgifter kan dock komma att åberopas och bli gällande senare. Antingen bör allmänna villkoret hänvisa tydligare till alla de punkter som ska gälla i tillståndet eller så bör det tas bort och ersättas med andra villkor.</p>	Se beskrivningen av problemet		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>Krav på miljörapport för 11-kap-verksamheter saknas. Borde finnas en liknande reglering som gäller för tillståndspliktiga 9-kap-verksamheter i 26 kap. 20 § MB.</p>			
<p>Se över miljöbalkens straffbestämmelser för mer rättvis behandling, snabbare beslut och mindre belastning av rättssystemet.</p>	<p>Kommuner lägger ner mycket tid och energi på att göra åtalsanmälningar men det är vanligt att rättslig påföljd inte döms ut, tex för att gärningen betraktas som ringa. Det förekommer även att polis och åklagare har inställningen att tillsynsmyndigheterna utifrån ett samhällsekonomiskt perspektiv borde prioritera vilka brott de anmäler, och utesluta "småbrott" för att frigöra resurser hos polis och åklagare. Det är naturligtvis ingen framkomlig väg och tjänstemannen begår precis som JO påpekade i beslut med dnr 1806-2014 ett tjänstefel genom att göra en bedömning av brottsligheten. Situationen pekar dock på ett missförhållande som enligt vår mening skulle gå att lösa genom förändrade sanktioner. Flera av de straffrättsliga bestämmelserna i miljöbalken handlar om anmälningsplikter och för att avgöra om en överträdelse har ägt rum krävs inga avvägningar i det enskilda fallet utan en formell bedömning av omständigheterna är vad som behövs. Det gör att de skulle lämpa sig väl för att beläggas med miljöstraffsavgifter istället. Vi menar också att det finns regler inom kemikalieområdet och varutillsynen där MSA på samma sätt är lämpligt. Allra bäst vore en översyn av alla straffbestämmelserna.</p>	<p>Förändrade sanktioner med fokus på miljöstraffsavgifter när inga bedömningar behöver göras.</p>		
<p>40 § FMH bör omformuleras</p>	<p>40 § FMH är meddelad med stöd av 9:12 MB och ger kommunen rätt att meddela föreskrifter för att hindra att olägenheter för människors hälsa uppkommer i en kommun. Alla punkter förutom punkt 6 och 8 medger att föreskrifter får meddelas utan begränsning i tid. Vi anser att även punkt 6 och 8 ska ha samma utformning.</p>			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Naturreservat, utökning	<p>Det saknas möjlighet att enligt 7 kap MB besluta om att ett befintligt naturreservat, med visst geografiskt område, utökas till att även gälla ett angränsande geografiskt området. Ett sådant förfarande skulle underlätta för länsstyrelserna att, med tiden som nya uppgifter kommer fram, på ett förhållandevis enkelt sätt utöka ett naturreservat med nya skyddsvärda arealer. I nuläget kan länsstyrelsen endast 1. upphäva det befintliga och bilda ett nytt (större) reservat under förutsättning att det finns synnerliga skäl eller 2. bilda ett nytt naturreservat som angränsar det befintliga, vilket kan ses som omständigt och tidsödande. (Naturvårdsverket hävdar i sin senaste vägledning beträffande processen att bilda naturreservat att utökning av befintliga naturreservat är möjligt enligt 7 kap 4 § MB, vilket jag inte finner stöd för - detta är dock en pågående diskussion mellan oss.)</p>			
Trafikverkets spridning av bekämpningsmedel på banvall ska anmälas till varje kommun	<p>Spridning av bekämpningsmedel på banvall ska anmälas till den kommun som verksamhetsutövaren sprider i. Enligt SFS 2014:425 41 § punkt 2. Detta innebär att Trafikverket anmäler spridning till ca 200 kommuner och får därmed också ca 200 olika förelägganden med olika försiktighetsmått. Detta innebär att Trafikverket får lägga mycket tid på administration för att kunna följa de olika försiktighetsmått. Som tillsynsmyndighet ser vi att Trafikverkets arbete blir spretigt och de blir också tvungna att åsidosätta försiktighetsmått som de inte hinner arbeta med. På en mindre kommun sitter det kanske en handläggare som ska sätta sig in i problematiken med risk för spridning till grundvatten och så vidare.</p>	<p>Ett förslag är att verksamhetsutövaren (huvudsakligen trafikverket) skulle söka tillstånd hos länsstyrelserna och länsstyrelsen inhämtar synpunkter från kommunerna genom ett remissförfarande. Tillståndet kan gälla över flera år med villkor som ger trafikverket möjlighet att arbeta med frågorna långsiktigt och likvärdigt i kommunerna. Till exempel hur man ska identifiera känsliga områden, alternativa metoder till kemisk bekämpning, utreda för påverkan på kemisk status för grundvattenförekomster etc..</p>		<p>Enligt uppgift arbetar man på det sättet i Tyskland</p>

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Vägledning	<p>Naturvårdsverket har, som jag upplever det, genom årens lopp givit mindre och mindre vägledning, råd och stöttning till kommunerna. Jag vet att tillsynsvägledning till kommunerna har i viss mån övergått till länsstyrelserna, men jag efterfrågar mer aktiv tillsynsvägledning från Naturvårdsverket. Handböcker inom olika områden har tillkommit, men jag saknar branschfaktabladen. Jag saknar också branschexperter på myndigheten. Jag har efterfrågat läshänvisning till verksamhetskoderna i miljöprövningsförordningen, men inget har hänt. De försvann när miljöprövningsförordningen trädde i kraft. Dessutom tycker jag att Naturvårdsverket ytterligare kan utveckla läshänvisning till koderna med olika exempel. Jag saknar också att Naturvårdsverket inte tar ställning tillräckligt i olika frågor som tex. handlar om tillsyn. Som lagstiftningen är skriven nu, så blir det väldigt mycket tolkning. En effektiv och aktiv myndighet vad gäller tillsynsvägledning skulle gynna både kommuner och länsstyrelser.</p>	<p>Om ex. läshänvisning till verksamhetskoder i miljöprövningsförordningen med tillhörande exempel fanns, så slipper handläggare odla tid på att fundera vad som menas och det blir också lättare för verksamhetsutövare att förstå vilka koder som de omfattas av. (Nu gäller detta förstår inte alla koder i miljöprövningsförordningen, men en del är kluriga och då är det inte rättssäkert). Vad gäller tillsynsvägledning sparar det jättemycket tid om en myndighet gjorde ex. tillsynsmallar, informationsmaterial, checklistor för tillsyn, anmälan etc. Som det är nu så tar alla kommuner fram detta material själva, vilket är ett enormt resursslöseri. Det har visserligen blivit bättre med olika miljösamverkan som gör att man kan hjälpas åt, men det borde komma mer resurser och vägledning från staten. Genom att kunna kontakta branschexperter via mail/telefon kan man diskutera olika frågor med en person som är väl insatt. Branschexperterna skulle också kunna lägga ut</p>		<p>Livsmedelsverket, KEMI Anordnar tillsynsprojekt med tillhörande checklistor, vägledning, med inrapportering och sammanställning mm</p>

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
		sökbara frågor och svar på webben.		
Otillräcklig kännedom om anmälningsskyldighet för konkursförvaltare	I 7 kap. 16 a § konkurslagen (1987:672) finns en bestämmelse om att en konkursförvaltare ska anmäla, till miljötillsynsmyndigheten enligt 26 kap. MB, om han har anledning att anta att konkursgäldenären har lämnat kvar kemiska produkter, biotekniska organismer eller farligt avfall som behöver omhändertas. Detsamma gäller vid misstanke om mark- eller vattenförorening. Jag har i mitt yrke dels stött på miljöinspektörer som aldrig någonsin har sett någon sådan anmälan från konkursförvaltare i kommunen och dels konkursförvaltare som saknar kännedom om sin förpliktelse enligt nämnda lagrum. Min uppfattning är därför att kännedomen om denna paragraf, och därmed även efterlevnaden, är för dålig. Om konkursförvaltare inte uppfyller sina åtaganden i enlighet med 7 kap. 16 a § konkurslagen innebär det att miljötillsynsmyndigheten sannolikt inte kan bedriva en ändamålsenlig miljötillsyn i konkursen. Detta kan medföra inkorrekt hantering av t.ex. farligt avfall och att miljötillsynsmyndigheterna inte får kännedom om	Det behövs mer information till såväl konkursförvaltare, tillsynsmyndigheten i konkurser som miljötillsynsmyndigheterna. En generell diskussion om miljöhänsyn i konkurser behövs också, där slutligen lagstiftaren tydligare måste staka ut den väg som ska gälla. Idag är rättsläget allt för otydligt och intressena motstridiga.		-

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>förorenade fastigheter som abandoneras (lämnas osålda i en konkurs) och som därmed blir herrelösa. Herrelösa fastigheter, som är förorenade, är mycket svåra att hantera i syfte att avhjälpa olägenheter för människors hälsa och/eller miljön. Överlag gäller att miljöhänsynen i samband med konkurser behöver klargöras och den bristande tillämpningen av nu nämnda lagrum är ett exempel på den dåliga överensstämmelsen mellan miljöbalken och konkurslagstiftningen.</p>			
<p>Anmälan om olägenhet/bostadstillsyn</p>	<p>Kommuner lägger generellt sett allt för mycket resurser i att utreda olägenhet i ärende som har svag eller ingen koppling till människors hälsa. När vi har ett system som endast bygget på inkommande anmälningar om olägenhet, kommer tillsynsmyndighetens resurser att fördelas orättvist i staden och samhällsklyftorna ökar. Vi vet att vi inte får in några anmälningar ifrån bostadsområden med lägre välfärd. Oseriösa fastighetsägare och slumförvaltning kan då verka obehindrat. Proaktiv förebyggande tillsyn krävs. Prioritering på det som verkligen har tydlig koppling till människors hälsa.</p>	<p>Stor påverkan på folkhälsan i områden där välfärden är låg</p>		<p>I Malmö har vi kommit långt med det förebyggande arbetet. Vi jobbar både med pro- och reaktiv förebyggande tillsyn i områden där välfärden är låg. Dåliga och ohälsosamma bostäder är en tydlig markör på klyftorna i samhället. Vi har stora utmaningar i Malmö. Vi får aldrig in några anmälningar från dessa områdena. Däremot får vi in massor av klagomål om störande fåglar från de</p>

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
				<p>som bor nära kusten. I Malmö är vi 7 inspektörer som jobbar förebyggande 75 % av sin arbetstid. Det är hårda tiden för slumförvaltare och oseriösa fastighetsägare i Malmö. Tyvärr har vi redan sett att de flyttar vidare till andra städer. Därför krävs nationella samordning och vägledning.</p>
<p>Oklar fördelning av tillsynsansvar för byggnader där A- eller B-verksamhet bedrivs</p>	<p>Tillsynsansvaret behöver förtydligas för köldmedier, oljecisterner, energianläggning, PCB-hantering, avfall mm som är en följd av drift av byggnad där A- eller B-verksamhet drivs. Denna fråga har vi haft en diskussion med vår Länsstyrelse om i samband med ett PCB-saneringsärende. Enligt länsstyrelsens argumentation skulle driften av byggnaden frikopplas helt från den tillståndspliktiga verksamheten och därmed skulle kommunen vara tillsynsmyndighet. Vi accepterar tillsvaret länsstyrelsens ställningstagande men köper inte länsstyrelsens argumentation rakt av, vi tycker att den haltar betänkligt. Om det skulle vara korrekt ser jag att dels utför säkerligen Ist mycket tillsyn som de inte har mandat för och det är säkert mycket tillsyn som inte blir utförd av kommunerna eftersom de inte känner till sitt tillsynsansvar för dessa byggnader. Exempel: Byggnaden och fastigheten ägs och drivs av samma bolag som driver B-verksamheten i byggnaden. En marksanering till följd av läckage från cisternen med olja till pannan för uppvärmning ska hanteras av kommunen, om cisternen</p>	<p>Ändring/förtydligande i miljötillsynförordningen eller tydlig vägledning.</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>är för pannan till processen ska länsstyrelsen hantera marksaneringen. Om det är samma cistern/panna för båda syftena så ska kommun och lst särskilt komma överens om vem som hanterar ärendet. Det naturliga för bolaget är att i alla tre fallen vända sig till länsstyrelsen.</p>			
<p>Nå en tillräcklig kvalitet till rimligt pris för dricksvatten</p>	<p>Livsmedelsverket (SLV) och SGU bör hålla utbildningar för miljö- och hälsoskyddsinspektörer om enskilda brunnar, så att miljökontoren på ett bättre sätt kan vägleda fastighetsägare och kanske även ge lokala utbildningsinsatser i frågan. Även om riktlinjer osv ligger på SLVs ansvar är det viktigt med kunskap på de lokala miljökontoren. Miljökontoren bör införa tillståndsplikt vid borrning av enskild brunn. Ger bättre kontroll både på antal och kvalitet VA-guiden bör göra ett projekt om anmälan/tillstånd för borrning av enskilt vatten Livsmedelsverket bör tillsätta en nätverksgrupp likt dricksvattennätverket alternativt blir en del av det. Och att de anordnar ett nationellt projekt för kontroll av enskilda brunnar-särskilt i riskområden</p>	<p>Se punkter i Problemformuleringen</p>	<p>http://www.vattenavloppkr etslopp.se/2015/03/nation ella-va-utmaningar/</p>	<p>http://www.norrtalje.se/info/bo-och-miljo/vatten-och-avlopp/enskilt-vatten/</p>

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Bättre koll på läkemedelssubstanser i vattenmiljön och dess effekter	HaV bör tillsammans med andra lyfter frågan om mikroföroreningar (organiska). Engagera forskare från RedMic projektet till konferensen 2016 för att diskutera status på område och vad som bör göras framåt. Svenskt Vatten bör utreda hur läkemedelssubstanser som delvis brutits ner och påverkar vattenmiljön Naturvårdsverket bör låta allt reningsverksvatten gå via efterpoleringsdammar så att markens mikroorganismer bryter ner substanserna	se punktlista under Problembeskrivning	http://www.vattenavloppkr etslopp.se/2015/03/nation ella-va-utmaningar/	Ryaverket, Henriksdals reningsverk Framprojektet (Fullskalig Rening av Mikroföroreningar i Hanöbukten, Hammarby Sjöstadsverk
För lite resurser till tillsyn vattenverksamhet	Länsstyrelserna lägger väldigt få årsarbetskrafter på tillsyn vattenverksamhet pga bristande resurser.	Införande av årliga tillsynsavgifter motsvarande de för dammsäkerhetstillsyn där tillsynsavgifterna direkt går till tillsynsmyndigheten.		
Tillsyn av dagens miljöproblem, exempelvis klimat, omgivningsbuller och biologisk mångfald	MB är inte anpassad för tillsyn av miljöproblem som inte berör en enskild punktkälla. För att lösa klimatmålet behövs insatser mot till exempel konsumtions- och resandemönster. För att minska omgivningsbullret behövs insatser kring till exempel planering och utveckling av bulleralstrande varor. Även för skyddet av den biologiska mångfalden behövs insatser mot planering och exploatering. MB stödjer inte tillsyn av detta. Det kan vara svårt att påvisa någon enskild verksamhetsutövare som påverkar. Dessutom ska de åtgärder vi kräver vara skäligen. Det kan vara svårt att motivera. MB i dagens utformning är anpassad för olika verksamheters utsläpp till luft, mark och vatten men inte produktion som indirekt påverkar eller hur vi använder de tillverkade produkterna, exempelvis bilar.	Skriva om balken så att den stödjer sådan tillsyn		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Definition av begrepp	<p>Problemet när vi inte har en gemensam definition är att det blir osäkerheter för verksamhetsutövare vad som gäller och risk för olika bedömningar bland olika tillsynsmyndigheter. Det finns flera begrepp i MB där det finns behov av definition. Exempel är spillvatten, anläggning, anläggningsändamål. Ett begrepp som används ofta men inte står i MB är dagvatten. Ofta nämns att detta kan utgöra sådant vatten som står i 9 kap 2 § 3 och 4 punkten. Begreppet bör definieras. Det kan även finnas begrepp som används i olika lagstiftningar. Det är viktigt att dessa begrepp har samma betydelse i alla lagstiftningar.</p>	<p>Definiera fler begrepp direkt i balken. Alternativt att ha tydliga vägledningar som förklarar begreppen</p>	<p>Vissa begrepp är redan definierade i balken. Till exempel miljöfarlig verksamhet, även om den definitionen i vissa fall kan vara svårtolkad, och avloppsvatten, där definitionen ger behov av ytterligare definitioner.</p>	
Gränsdragning för tillsyn i anslutning till till exempel Natura2000.	<p>När kommunerna utövar tillsyn över tillsynsobjekt som ligger under kommunal tillsyn så ser man även till påverkan på t.ex. Natura 2000-områden. Enligt 2 kap. 7-8 §§ miljötillsynsförordningen så är dock länsstyrelsen tillsynsmyndighet för de flesta naturområden och artskyddet. Det är då oklart vilket mandat kommunerna har att föreskriva försiktighetsmått till skydd för skyddsvärdet i naturområdet eller för en skyddad art.</p>	<p>Att man tydligt reglerar avgränsningen av den kommunala tillsynen vad gäller naturområden och artskydd när det är verksamheter som ligger under kommunal tillsyn. Lämpligast är att uttryckligen ge kommunerna behörighet att meddela försiktighetsmått för de områdena efter samråd med länsstyrelsen så att verksamhetsutövaren slipper flera beslut från olika tillsynsmyndigheter för samma verksamhet plus att man inte riskerar olika bedömningar från de olika tillsynsmyndigheterna</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Tillsyn av miljömålen	MB omfattar även de nationella miljömålen. De konkretiserar till viss del andemeningen med balken. Det är dock inte tydligt hur tillsynen skulle kunna bedrivas utifrån dem. Många kommuner har dessutom konkretiserat de nationella målen ytterligare på kommunnivå. Det är inte tydligt om en lokal tillsynsmyndighet skulle kunna förelägga verksamheter åtgärder för att klara de lokala miljömålen (som är en nedbrytning av de nationella). Beroende på hur de lokala målen ser ut skulle det kunna leda till olika krav på verksamhetsutövare beroende på vilken kommun de ligger i.	Tydliggöra i någon vägledning		
Tillsynsvägledning till kommunerna	TVL fungerar inte optimalt! Dels är 2-stegsmodellen där CM "tv:ar" Ist, vilka i sin tur ska tv:a kommunerna helt olämplig. Snacka om att kommunerna blir ett "B-lag" från början (ex: IED-utb för Ist, medan kommunerna får nöja sig med webinarier). I vissa fall har Ist varken tid eller kompetens att vägleda kommunerna (f f a inom hälsoskyddsområdet).	Nyordning beträffande TVL, t.ex. via Statskontorets förslag fullt ut eller på något sätt ihopjämkat med Miljömyndighetsutredningens förslag.	Statskontorets rapport och myndighetsutredningens redovisning.	TVL:en i Västra Götaland och i MÖTA (miljösamverkan i Östergötland) är föredömen.
Förslag till förbättrande åtgärder	26 kap 19 § säger att verksamhetsutövare ska lämna förslag till kontrollprogram eller förbättrande åtgärder om tillsynsmyndigheten begär det. Förbättrande åtgärder har hittills bara kunna gälla företagets egenkontroll. Det har inte varit möjligt att begära förslag till förbättrande åtgärder för direkt miljöpåverkan, t.ex. reningsutrustningar, invallningar mm.	Inför bestämmelse om att verksamhetsutövare är skyldig att lämna förslag till förbättrande åtgärder gällande miljöpåverkan om tillsynsmyndigheten begär det.		
Otydlig reglering av dumpning	Att göra sig av med avfall till havs på en speciell plats är idag dåligt reglerad. Detta gör att det är svårt att bedriva tillsyn över en sådan plats. Till exempel att avgöra vem som är verksamhetsutövare. Miljön kommer på sikt att bli lidande. HaV ger idag dispens för respektive som vill göra sig av med avfall. Det blir då flera olika som har lagt avfall på en plats. Det blir då svårt att avgöra vem som orsakar vad.	Att hantera dumpningsplatser till havs såsom deponier på land så att det bara finns en verksamhetsutövare och att man reglerar verksamheten med villkor		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Beräkning av värdeökning	I 10 kap. 5 § MB i dess lydelse före 1 augusti 2007 och 10 kap. 9 § MB i dagens lydelse finns en bestämmelse om värdeökning och fastighetsägarens skyldighet att ersätta obehörig vinst, vid efterbehandling som finansieras av annan. Hur denna värdeökning ska beräknas framgår ingenstans, varken i lagtext eller i vägledningsmaterial. Detta gör det dels svårt för tillsynsmyndigheterna att beräkna värdeökningen och dels rättsosäkert för fastighetsägarna som drabbas av krav i enlighet med bestämmelserna.	Antingen måste grundprincipen för hur värdeökningen ska beräknas tas in i lagtext eller så måste central tillsynsvägledande myndighet ge ut vägledning inom området. Alternativt kanske ett tydliggörande skulle kunna ske genom praxis på området. Detta är dock inte en särskilt sannolikt lösning.	Mer information om frågan finns i PM från Länsstyrelsernas juristsamverkansgrupp. PM om värdeökningsansvar finns att ladda hem från www.ebhportalen.se	Inspiration kanske kan hämtas från expropriationslagstiftningen.
Genomförande av åtgärdsprogram för vattenförvaltning	Nedan anges problemområden i MB vid genomförandet av åtgärdsprogram för vattenförvaltningen: Ingen likställd omprövning enligt kap. 24 av kap 9 och 11 verksamheter (ej ändamålsenligt) Ersättningsreglerna i samband med omprövning i domstol och villkorsändring, kap. 25 (ej ändamålsenligt) Tillsyn enligt kap 26. Miljörapport för kap. 11-verksamheter (saknas) Skogsstyrelsen och Länsstyrelsen behöver samordna sin handläggning av ärenden enligt kap.11 ffa markavvattning (samordning bland myndigheter). Tolkning miljökvalitetsnormernas av EU:s vattendirektiv kontra kap 5:2 miljökvalitetsnormer och kap 2:7 rimlighetsavvägning (tolkning). Tolkning av framåtsyftande miljökvalitetsnormer med undantag till 2021 och 2027 kap. 24:5 2p. För att uppnå God status till målåren behövs åtgärder vidtas innan senaste 2018 respektive 2024. Målåret kan inte passeras innan åtgärder ska vidtas.(tolkning av Domstol) Kopplingen mellan prövning enligt 4:e avdelningen och hantering av undantag för nya verksamheter enligt VFF 4:11 (saknas) MB 11:20 Ansvar för avlysta flottleder (saknas) Förtydligande av ansvaret i kap 5:3 (ej ändamålsenligt)	Preciseringar och implementering av vattenverksamhetsutredningens förslag. Utökad kunskap hos myndigheter vid prövningar att beskriva tillämpning av miljökvalitetsnormer för att utbilda domstolar och MPD:er.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Skogsstyrelsen åtalsanmäler i för liten utsträckning	Skogsstyrelsen har en stor del i åtgärder som gäller skogsbruket för tex N2000, artskydd och 12:6 samråd. Lst upplever att myndigheten många gånger undviker att åtalsanmäla vid misstanke om brott trots att det kan vara så att vu inte följt deras råd kring ex N2000.	Ser det delvis som en ledningsfråga hos sks där de är rädda för att stöta sig med vu eftersom de också har en uppdragsverksamhet där de behöver kunder.		Ser ett problem ut tillsynssynpunkt då vu hanteras olika beroende på vilken myndighet som hanterar ärendet.
Storleksbegränsning av anmälningsplikt för husbehovstäckter av morän	När det gäller samrådspplikt för husbehovstäckter så finns det uttagsbegränsningar när det gäller naturgrus, torv och berg (12 kap. 6 §). Det saknas när det gäller uttag av morän. Eftersom det är påverkan på miljön som ska bedömmas så borde det även finnas en begränsning när det gäller morän, ingreppet i naturmiljön kan bli stort och det enda som ska prövas i samrådspplikten är natur- och kulturmiljöfrågor.	Att i miljöprövningsförordningen lägga till en begränsning av uttag av morän och andra jordareter för samrådspplikta husbehovstäckter.		
Recipientkontroll	Recipientkontroll är så gott som helt oreglerat enligt våra prövnings- och tillsynshandläggare. Utsläppskontroll kan man kräva verksamhetsutövare på, men inte övervakning av recipienterna. Recipientkontrollen är mao helt frivillig. Om verksamhetsutövare vägrar utföra recipientkontroll (med vedertagen metodik) är det oerhört svårt att avgöra om verksamheten påverkar miljön eller inte.		Havs- och vattenmyndigheten har fått i uppdrag att ge förslag för att förbättra recipientkontrollen.	Hittills har det fungerat hyfsat långs Norrbottenskusten, men det blir svårare att få till frivillig övervakning när styrelserna för bolagen sitter utomlands.
Delegation av tillsynsansvar	Idag finns enligt 1 kap. 18-20 §§ miljötillsynsförordningen (2011:13) endast möjlighet att delegera tillsynsansvar från statlig operativ tillsynsmyndighet till kommunal nämnd. Det finns behov av en omvänd reglering också. D.v.s. en reglering som möjliggör för en kommunal nämnd att överlåta tillsynsansvar till statlig operativ tillsynsmyndighet, framför allt till länsstyrelse. Detta är en fråga som framför allt diskuteras när det gäller förorenade områden. För att öka takten och skapa bättre samordning och effektivitet i det komplexa ebh-arbetet krävs en starkare och mer erfaren tillsynsorganisation. Ett steg mot detta skulle kunna vara att tillåta kommuner med begränsade resurser och erfarenhet att lämna över tillsynen över vissa (svårare) objekt till "sin" länsstyrelse.	Inför motsvarande, men omvänd, reglering som i 1 kap. 18 § miljötillsynsförordningen, så att kommunal nämnd kan överlåta tillsyn till statliga operativ tillsynsmyndighet.	Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdrag "Tillsynsansvar över förorenade områden", skrivelse 2014-05-27, NV-00645-14. Länsstyrelsen Västra Götalands läns redovisning av regeringsuppdrag enligt ändringsbrev till regleringsbrev för 2010 (Fi2010/3412, punkt 46B) "Tydligare och enklare	1 kap. 18 § miljötillsynsförordningen.

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	Den stora massan av objekt bör dock ligga kvar på kommunerna.		fördelning av tillsynsansvar över förorenade områden".	
Innebörden av "utföra eller bekosta"	I 10 kap. 4 § MB anges att den som är ansvarig för att avhjälpa en föroreningsskada i skäligen omfattning ska utföra eller bekosta det avhjäljande... Det råder delade meningar om huruvida denna reglering möjliggör för tillsynsmyndigheten att meddela ett föreläggande med innebörden att den ansvarige enligt 10 kap. 2 § MB ska betala en viss summa, som fullgörande av sitt efterbehandlingsansvar. Vissa hävdar att det enkom är möjligt att förelägga om rena prestationer, t.ex. att schakta av ett visst antal centimetrar inom ett förorenat område. Detta är en grundläggande fråga, som måste få ett svar. Att den dock inte är helt enkel illustreras av två avgöranden från mark- och miljödomstolen vid Nacka Tingsrätt. I avgörandet Bunge Stucks (Nacka TR, MMD, 2009-09-17, mål nr M 710-09) förelades en privatperson att bekosta 25 %, dock högst 4000 000 kr, av en sanering, vilket godtogs av mark- och miljödomstolen. Mark- och miljööverdomstolen beviljade ej prövningstillstånd. I målet Södervägs Brädgård (Nacka TR, MMD, 2009-05-28, mål nr M 5876-07) upphävde samma domstol ett beslut angående sanering med motiveringen: "Ett föreläggande kan dock endast avse att en adressat eller flera adressater utför en närmare bestämd prestation. Vilket i detta fall skulle innebära att utföra en sanering av området. [...] Föreläggandet är därför inte lagligen möjligt	Det behöver klargöras huruvida det är möjligt att med stöd av 10 kap. 4 § MB förelägga ansvarig att bekosta en sanering, vilket innebär fullgörande av en betalning.		-

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>att utfärda och ska undanröjas." Domen överklagades inte. Dessa två domar illustrerar som sagt de rättsosäkerheter som föreligger vad gäller möjligheten att förelägga någon om att bekosta en sanering. I det ena fallet har det varit möjligt och i det andra fallet inte lagligen genomförbart. Ett tydliggörande krävs.</p>			
<p>Avsaknad av anmälningsplikt för nattklubbar och liknande verksamheter</p>	<p>Det finns ingen anmälningsplikt för nattklubbar och liknande verksamheter. Verksamheterna etableras ofta i tätbebyggda områden och medför i många fall olägenheter till omkringboende dels genom buller inifrån men även genom buller från de delar av verksamheten som bedrivs utvändigt, exempelvis uteserveringar. Det görs sällan någon lokaliseringsbedömning, bedömning om lokalen är lämplig för ändamålet eller någon bedömning av vilka försiktighetsmått som måste göras för att minska risken för olägenhet. Dessa frågor får därför behandlas senare vid tillsyn när klagomål på verksamheten lämnas. Ett anmälningsförfarande för etablering minskar risken för att olägenheter uppstår i framtiden och ger också bättre förutsättning för verksamhetsutövaren att i ett tidigt skede bedöma och ta ställning till om etableringen är lämplig och vilka</p>	<p>Anmälningsplikt för nattklubbar och liknande verksamheter. Ökar förutsättningarna till rimliga placeringar och tillräckliga försiktighetsmått och därmed minskad risk för exempelvis bullerstörningar.</p>		<p>Anmälningsplikt enligt 38§ FMH.</p>

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>eventuella kostnader etableringen kan få. Det hade också blivit tydligare med vilka begränsningar, exempelvis tid för uteservering, samt vilka olika försiktighetsmått för att minska risken för uppenbara bullerstörningar som behövs. Kostnader och begränsningar belastar i nuläget i många fall istället verksamheterna i efterhand på grund av olyckliga placeringar eller obefintliga försiktighetsmått.</p>			
<p>Gränsdragning mellan Skogsstyrelsen och länsstyrelsernas uppgifter enligt MB</p>	<p>Skogsstyrelsen har tillsynsansvar för skogsbruksåtgärder och arbetar med att skapa ett nationellt enhetligt arbetssätt i bla dessa frågor. Idag finns olika uppfattningar inom och mellan de olika myndigheterna Skogsstyrelsen, Naturvårdsverket och länsstyrelserna om var gränser går mellan de olika tillsynsansvaren och även andra myndighetsuppgifter och även huruvida de olika myndigheternas uppgifter är rätt fördelade. Områden som är aktuella är tex: • Dikesrensning/markavvattning, • N2000 • Artskyddet</p>	<p>En arbetsgrupp med Skogsstyrelsen, företrädare för länsstyrelserna och Naturvårdsverket som arbetar fram en samsyn och ev lagändringsförslag Det finns ett projekt mellan myndigheter som jobbar med artskyddsfrågan, men inga andra frågor.</p>		
<p>Miljöbalkens hänsynsregler upplevs svåra/otydliga att använda</p>	<p>Handläggare upplever att hänsynsreglerna i 2 kap. MB är otydliga och svåra att använda tex kopplat till förbud och förelägganden</p>	<p>Lagstiftning tydliggörs, vägledning skrivs, resurser tillförs, mer och tydligare praxis</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Miljöprövningsförrordningen	Gränsdragningen mellan olika prövningsnivåer är oklar i miljöprövningsförordningen. En del verksamheter blir A-verksamheter trots att deras potential att förorena/störa är mer att jämföras med en B-verksamhet (ex tillverkare av stålpulver som per automatik blir en B-anläggning eftersom det inte finns en B-nivå). Andra verksamheter blir C-verksamheter trots att de har potential att förorena/störa i nivå med en B-anläggning etc. En översyn bör därför göras. Det finns också ett oerhört stort mörkertal i form av u-anläggningar som miljökontoret förväntas ha tillsyn på men som inte ens är registreringspliktiga idag. Registreringsplikt bör därför införas för de verksamheter där någon form av återkommande tillsyn förväntas av lagstiftaren (t.ex. olika former av branscher + oljeavskiljare, cisterner etc). För de verksamheter där registrering ej införs bör det vara klart uttalat att det inte förväntas någon form av kontinuerlig tillsyn.	Översyn av gränsdragningen mellan olika prövningsnivåer i prövningsförordningen. Kriterier för de olika nivåerna bör tas fram, t.ex. vad som bör uppfyllas för att en verksamhet ska bli en a-anläggning. Införande av registeringsplikt för sådana u-anläggningar där ett visst mått av återkommande tillsyn förväntas.		
Konflikt mellan olika bestämmelser på ett ekonomiskt plan	Det uppstår konflikter mellan områdesskyddsbestämmelserna i MB och bestämmelserna om förbud/föreläggande i 12:6 MB samt tex 18 och 18b SvL på det ekonomiska planet. Skogsstyrelsen beslutar om biotopskyddsområden. Skogsstyrelsen beslutar även om förelägganden/förbud enl 12:6 MB och nekar tillstånd för avverkning inom fjällnära skog enl. SvL. Alla dessa beslut kan vara ersättningsberättigande. Biotopskyddet är för all framtid medan det är oklart för hur lång tid beslut om föreläggande/förbud samt nekat tillstånd gäller, i vart fall kan dock konstateras att det inte gäller för all framtid. På Skogsstyrelsen kopplas alla dessa beslut till samma pengapåse vilket resulterar i en diskussion kring miljönyttan för pengarna och prioriteringar. Överlag prioriteras det långsiktiga arbetet med biotopskydd framför övrig ersättningsberättigande tillsyn. Det ger			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	myndigheten ett begränsat handlingsutrymme kopplat till tillsynen vilket kan vara problematiskt ur olika aspekter.			
10 kapitlet urholkas	Från början var det sagt att om en verksamhet hade pågått efter 1969 kunde VU hållas ansvarig för föreningar som den hade åstadkommit sedan urminnes tider. Ansvaret har bit för bit urholkats så att nu kan ingen hållas ansvarig längre bak än 1960, dvs juridisk praxis eller möjligtvis brist på starka ställningstaganden och välgrundade motiveringar hos tillsynsmyndigheterna, har försvagat lagstiftningen.	Att man ser över skälighetsreglerna och tydligare definierar dem. I vissa sammanhang kan en verksamhet hållas ansvarig bortanför konkursgränsen för en förening men i andra sammanhang slipper de helt undan på grund av en tidsgräns. Om ett bolag har tjänat stora pengar på en förorenande verksamhet bör den kunna hållas ansvarig för att städa upp för stora belopp, även om den följde regelverket för den tidens verksamhet.		Fastighetsägaransvaret för markföreningar är mera tydligt och logiskt reglerat.
Masshantering	Naturvårdsverkets handledning om återvinning av avfall för anläggningsarbeten är svår att använda för massor som kommer från områden om vilka väldigt lite är känt. Många företag tjänar stora pengar på att "bedöma själva" att massor utgör mindre än ringa risk och slipper därmed all kontroll. Ärendet hamnar aldrig hos tillsynsmyndigheten. Om tillsynsmyndigheten väljer att	Ta fram en praktisk och verklighetsanknuten vägledning som är lite mer jordnära för alla de många små entreprenörer och mindre kommuner som inte har obegränsade resurser för laktester men ändå vill göra ett		Jag vet inte, men jag föreställer mig att kontrollen är bättre med andra avfallsfraktioner. När det inte är självklart för alla inblandade parter att massor som man vill

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	syna egenkontrollen finns det väldigt lite vägledning på var man ska lägga ribban för en "lagom" egenkontroll, mellan ytterligheterna ingen kontroll alls (alltför vanligt med risk för förorenings-spridning) och fullständig provtagning och omfattande laktester (oskäligen kostnader för att få full koll på brett varierande massor).	gott miljöarbete. När ska man provta? När får man låta bli? Vilken dokumentation måste finnas innan man får flytta en lastbil med jord, oberoende av innehåll, från en fastighet till en annan?		bli av med från en viss fastighet innebär ett avfall, händer det alltför ofta att massorna hanteras väldigt godtyckligt.
Dagvatten från industrier	Det saknas tydlig vägledning kring hur tillsynsmyndigheterna ska arbeta med frågan, vilka verksamheter som normalt sett har ett förorenat dagvatten och vilka krav som är rimliga att ställa på utsläpps begränsning och kontroll. Eftersom utredning av föroreningsinnehåll, förebyggande åtgärder samt reningsutrustning normalt sett är mycket kostnadskrävande är det viktigt med tydlig och klar vägledning. Det saknas också en tydlig linje kring hur dagvattenfrågan regleras vid tillståndsprövning. Allt för ofta hänskjuts frågan till tillsynsmyndigheten att avgöra (genom delegering av rätt att föreskriva villkor).	Vägledning tas fram från NV och HAV som riktar sig både till prövande myndigheter och tillsynsmyndigheter (och vu). Prövande myndigheter ser till att pröva frågan istället för att hänskjuta den till tillsynsmyndigheten. Prövande myndigheter försöker få fram en mer enhetlig linje kring frågan i vid tillståndsgivningen.	Miljösamverkan Södermanland, projekt dagvatten	
Vägledning kring förorenade områden	År 2009 kom ett gäng olika vägledningar från Naturvårdsverket. Dessa är bra, men det finns redan nu ett stort behov av att utveckla vägledningen. Exempelvis finns följande behov: - Utveckling av riktvärdesmodellen så att den inte ger "orimligt" höga platsspecifika riktvärden för metaller vid justering av vissa ingående parametrar (exempelvis kd-värden) - Utveckling av riktvärdesmodellen så att den kan hantera förekomst av tjocka lerlager mellan två olika grundvattenmagasin - Beskrivning av vilka kriterier som ska vara uppfyllda för att grundvatten ska anses vara skyddsvärt - Beskrivning av när markmiljöskydd kan tas bort och när det inte kan tas bort - Utveckling av hur riskbedömning ska göras för det långsiktiga tidsperspektivet (hundratals till tusen år)	Utveckling av vägledningen. Exempelvis finns följande behov: - Utveckling av riktvärdesmodellen så att den inte ger "orimligt" höga platsspecifika riktvärden för metaller vid justering av vissa ingående parametrar (exempelvis kd-värden) - Utveckling av riktvärdesmodellen så att den kan hantera förekomst av tjocka lerlager mellan två olika grundvattenmagasin - Beskrivning av vilka kriterier		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
		<p>som ska vara uppfyllda för att grundvatten ska anses vara skyddsvärt - Beskrivning av när markmiljöskydd kan tas bort och när det inte kan tas bort - Utveckling av hur riskbedömning ska göras för det långsiktiga tidsperspektivet (hundra till tusen år)</p>		
Avfallsområdet	<p>NFS 2005:3 (transport av avfall) bör ses över utifrån ändringarna i 15 kapitlet MB och avfallsförordningen för att skapa tydlighet kring vad som egentligen gäller. Det vore bra om det i avfallsförordningen tydliggjordes att mellanlagrare av farligt avfall ska föra anteckningar i enlighet med §56 istället för § 54.</p>			
omotiverade krav för vissa deponier	<p>I samband med t.ex. byggande av vägar får man överskottsmassor. I de fall det är rena oproblematiske jordmassor borde det vara möjligt att deponera dessa i anslutning till platsen där de uppkom utan att behöva uppfylla alla krav i deponeringsförordningen. Det finns fall där det är miljömässigt fördelaktigt. Då slipper man transporter och har massor som kan användas vid t.ex. lagning av väg i samband med tjälskador eller i samband med utsläpp i samband med olyckor.</p>	<p>Undersök om det finns möjlighet till undantag från deponeringsdirektivets krav. Överväg i så fall att utnyttja det. Annars fundera om vi ska verka för att få till ett sådant undantag.</p>		
Återställande av täkter	<p>Det finns i exploateringsområden ett stort massöverskott, och stora pengar att tjäna för den som kan ta emot stora volymer massor. När en grustäkt ska återställas finns intresse av att skydda grundvattnet genom att täcka "såret" som grustäkten utgör med rena massor och ny växtlighet. Hur stora volymer rena massor är försvarbara för återställande av täkten och när blir den gamla grustäkten en deponi för schaktmassor?</p>	<p>Tydlig beskrivning av vad ett återställande innebär och bedömningsgrunder som tillsynsmyndigheterna kan använda och hänvisa till. Idag kan det variera väldigt mycket mellan olika kommuner, olika länsstyrelser och olika verksamhetsutövare.</p>		Vet ej.

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Prövning	Är det rätt verksamheter som prövas enligt miljöbalken? T.ex. shoppingcentra och verksamheter som framför hög musik är inte tillstånds- eller anmälningspliktiga.			
Obalans mellan prövnings och tillsyn	obalansen mellan en överdriven prövning och avsaknaden av tillsyn. Prövningen borde vara enklare och mer generell. Mer energi borde läggas på att se till att alla verksamheter följer det som beslutas och att en verksamhetsutövare får snabb återkoppling på ifall man är snett ute. Istället för att finslipa villkorsskrivning.	Verksamheter drivs mera med hänsyn till miljön. Mindre detaljreglering när det faktiskt inte krävs.		Där kommunen sköter tillsynen effektivt ex. Växjö kommun
Otydlig definition av miljöfarlig verksamhet för hälsoskyddsverksamheter	Otydligt i 9kap. att hälsoskyddsverksamheter, t.ex. yrkesmässiga hygieniska verksamheter, omfattas i begreppet miljöfarlig verksamhet (1§). Detta kan innebära att de då inte känner till att de är anmälningspliktiga enligt 38 § i förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.	Komplettera definitionen av vad som avses med miljöfarlig verksamhet i miljöbalkens 9kap. 1§. så att det blir tydligare att hälsoskyddsverksamheter även omfattas. Förhoppningsvis leder det till att fler verksamheter anmäler sin verksamhet enligt 38 § i förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd och således också slipper betala en miljösanktionsavgift. Detta skulle i sådana fall även leda till att miljökontoren slipper administrationen kring att skriva msa-beslut och får mer tid till operativ tillsyn.		
Straffsanktioner	Ett flertal straffsanktioner innebär åtalsanmälan, vilket vi inte tycker fungerar då de flesta åtal läggs ner. Miljösanktionsavgift upplevs som en bättre straffsanktion.			
Detaljstyrning inom hälsoskydd	5. Minde detaljstyrning och mer att verksamhetsutövaren ska kunna redogöra för hur man kan driva verksamheten säkert när det gäller hälsoskydd. I dag finns det en praxis inom hälsoskydd där det är detaljstyrt t.ex. hur många			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	vaskar en viss typ av lokal ska ha. Alternativt en mycket tydlig vägledning.			
Återinför anmälningsplikt för alla hygieniska verksamheter	38§: Återinför anmälningsplikt för alla hygieniska verksamheter. Som det är nu startar verksamheter ofta i bristfälliga lokaler. Informationen kommer inte fram via bygglovets heller eftersom det är många som missar att det krävs bygglov för ändrad användning av lokal eller bostad (för att ändra en service till en annan krävs dessutom inte bygglov alls). Det är bättre om vi redan i ett tidigt skede kommer i kontakt med verksamhetsutövaren och kan informera om vilka krav som finns på lokaler, egenkontroll och kunskaper som verksamhetsutövaren behöver enligt miljöbalken. Det kostar dessutom mindre för verksamhetsutövaren om de kan bygga och inreda rätt från början, än att de ska behöva komplettera i efterhand med till exempel handtvättstall eller städutrymme med vatten och avlopp.			
1998:899	För enskilda avlopp är det otydligt vad som kräver tillstånd och vad som är en anmälan.			
Avfallsförordning (2011:927)	Inför straffbestämmelser för överträdelse av 45§. Straffbestämmelsen bör avse både eldning och nedgrävning och oavsett var i kommunen det är. Nu finns bara miljöstraffavgift för att gräva ned avfall inom detaljplanlagt område och endast 1000kr.			
Miljöstraffavgift	Miljöstraffavgifterna är alldeles för låga. Företagen tjänar mer på att i vissa fall bryta mot lagstiftningen och ta miljöstraffavgiften, då avgiften ändå är så låg. Detta resulterar i att miljöstraffavgiften inte får den effekt som avses. För tillsynsmyndighetens del så finns det inget incitament att besluta om miljöstraffavgift. Detta beror ofta på att tillsynsmyndigheten vet att avgiften är för låg för att företaget ska dra sig för att göra så igen eller att det ska bli en kännbar effekt. Att besluta	Högre miljöstraffavgifter eller avgifter som baseras på företagets omsättning eller liknande. Då blir det en mer kännbar effekt för större företag. Att miljöstraffavgiften eller i alla fall en liten del tillfaller tillsynsmyndigheten. Minska på		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>om miljöstraffavgift tar dessutom tid och resurser från tillsynsmyndigheten och blir dessutom en kostnad för handläggningen då intäkten tillfaller staten.</p>	<p>byråkratin när det gäller miljöstraffavgifter. Ex. en polis kan skriva ut böter på plats utan att fatta ett beslut osv. Så borde även tillsynsmyndigheten få göra i vissa ärenden.</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Herrelösa fastigheter, förorenade områden i konkurser	<p>Förorenade områden och kvarlämnat farligt avfall är sannolikt vanligt förekommande i konkurser. Det framstår ändock som oklart hur (och om) miljöhänsyn ska tas i dessa sammanhang. Jag befäradar t.ex. att problemet med herrelösa fastigheter kommer att öka. Herrelösa fastigheter är fastigheter som ägs av upplösta juridiska personer och kan t.ex. ha abandonerats redan under själva konkursen eller lämnats osålda i densamma. Detta betyder att fastigheten saknar företrädare med rättshandlingsförmåga, vilket t.ex. omöjliggör förelägganden om sanering från tillsynsmyndigheten. Vid statlig finansiering av undersökningar eller åtgärder finns inte heller någon part att diskutera med eller som kan lämna godkännande att ta marken i anspråk för sanering/tillträde. Detta är problematiskt. Herrelösa fastigheter hanteras inte i miljöbalken och inte heller är miljöbalken och konkurslagen kompatibla, utan snarare resultaten av motstående intressen. Min uppfattning är därför att lagstiftaren bör försöka hitta en avvägning mellan miljöbalken och konkurslagen, gärna där viss miljöhänsyn tillåts spela roll även i konkursförfarandet. Ett exempel på konflikten mellan miljöbalken och konkurslagen är Högsta domstolens beslut den 24 mars 2015 i mål nr Ö 3938-14. Förenklat hade i det fallet en konkursförvaltare lagt tid på att säkra ägarskapet till en vanvårdad och sannolikt miljöskadad fastighet, trots att fastigheten varit värdelös. Den tid som konkursförvaltaren hade använt för att slippa abandonera fastigheten och överge den utan sanering, ville hon ha ersättning för av staten, så som konkurskostnader. Tillsynsmyndigheten i konkurser (Kronofogden) ansåg att konkursförvaltarens arbete med försäljningen varit onödig från konkursboets perspektiv och att hon därför inte heller borde få ersättning för detta arbete. Tillsynsmyndigheten i konkurser ansåg att</p>	<p>I tillägg till nämnda dom från Högsta domstolen i mål nr Ö 3938-14, som ämnar att åtminstone delvis underlätta hanteringen av fastigheter som riskerar att bli herrelösa. Antingen görs en mindre ändring i 14 kap. 2 § andra stycket konkurslagen alternativt i 7 kap. 8 § andra stycket konkurslagen. I övrigt krävs information och vägledning kring hur tillträde till herrelösa fastigheter kan säkras i syfte att därpå genomföra efterbehandlingsåtgärder.</p>	<p>Högsta domstolens dom den 24 mars 2015 i mål nr Ö 3938-14. Högsta domstolens dom den 16 februari 2009 i mål nr T 1329-08. Mark- och miljööverdomstolens domar den 6 november 2013 i mål nr M 1093-13 och M 4233-13. Avsnitt 5.4.5 i NV:s rapport 6501. Regeringens proposition 2004/05:35 "Herrelösa fastigheter samt ansvar för konkurskostnader". Insolvensrättsligt forum 22-23 januari 1997 "Abandonering" Insolvensrättsligt forum 28-29 januari 1999 "Konkurs och miljöansvar"</p>	<p>Det finns ett generellt undantag för åtgärder som långsiktigt främjar sysselsättningen i 7 kap. 8 § konkurslagen. Ett motsvarande undantag torde kunna införas om det långsiktigt främjar miljö eller hälsa, t.ex. Även 14 kap. 2 § konkurslagen bör kunna innehålla en öppning för statlig ersättning.</p>

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>det att arbetet må ha varit nyttigt från allmänna synpunkter saknat betydelse för konkursförvaltarens rätt att erhålla ersättning. Högsta domstolen konstaterar i domskälen att försäljningsåtgärderna vidtogs efter det att en värdering visat att fastigheten saknade värde. Det arbete som konkursförvaltaren därefter utförde anses av domstolen inte ha främjat en förmånlig och snabb avveckling av konkursboet. Konkursförvaltaren fick därmed inte sitt arbete ersatt av staten som arvode i konkursen. Resultatet av denna dom blir att konkursförvaltare som förfogar över förorenade fastigheter, med inget eller negativt värde, ska abandonera dem. En abandonering innebär att fastigheten blir herrelös och svår att sanera både med och utan statliga bidrag. Frågan är om detta är ett resultat som står i överensstämmelse med miljöbalkens syfte att främja en hållbar utveckling, som innebär att nuvarande och kommande generationer tillförsäkras en hälsosam och god miljö? Om vi ska nå miljöbalkens syfte och miljö kvalitetsmålet Giftfri miljö, krävs en ordning där miljöhänsyn tillåts spela viss roll även i konkurser.</p>			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Bristande samordning mellan nationella myndigheter	<p>Länsstyrelsernas energi och klimatsamordning LEKS har analyserat vilka styrmedelsförändringar länsstyrelserna anser behövs för att vi i vårt arbete med prövning/tillsyn ska stärka vårt bidrag till energiomställningen. Huvudsatsen är att det endast undantagsvis behövs lagstiftningsförändringar, men vissa förtydliganden, - det brister idag i implementeringen. Vi bedömer bla att regeringen behöver besluta om tidigare långsiktiga mål/strategier osv samt att nationella myndigheter behöver samordna sig bättre fa vad gäller vägledning till lst och kommuner. Jfr tex nyligen remitterade vägledningar för buller där NV och Boverket ger ut var sin vägledning. Inom energiområdet föreslår vi bla följande; Miljöbalken – prövning och tillsyn • Egenkontrollförordningen behöver förtydligas så det klart framgår att verk-samheter behöver skaffa sig kunskap om sin energianvändning genom energi-kartläggning, analysera lämpliga åtgärder och utarbeta åtgärdsplaner samt sist men inte minst fortlöpande genomföra skäligen åtgärder. Förtydligande i denna förordning förenklar för myndigheter och ger verksamhetsutövarna tydliga signaler om samhällets förväntningar/krav. Länsstyrelserna bereder för närvarande ett förslag, vilket kommer att skicks till miljö- och energidepartementet. • Kraven på energikartläggning mm behöver samordnas mellan miljöbalken och bl. a. den nyligen införda särskilda lagen om energikartläggning för större företag. I framtiden bör energikrav implementeras genom miljöbalken istället för genom särslagstiftning. Det förenklar för företagen att ha endast en tillsynsmyndighet. • Tillsynsvägledningen för energi behöver vidareutvecklas genom en nationell stödfunktion för länsstyrelsernas och kommunernas operativa tillsyn. Den behöver bestå av tre personer på länsstyrelserna gemensamt. Huvuduppdraget ska vara att stödja</p>		<p>www.lansstyrelserna.se/energi Rapport Pilotlän för grön utveckling från Lst Dalarna Nr 2013:13 Samt pågående utvecklingsprojekt inom LEKS.</p>	<p>Jfr tex Nationell strategi för hållbar vattenkraft. Vilken visar på en funktionell samverkan mellan nationella myndigheter vilken ger vägledning för vidare arbete på regional nivå.</p>

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>lagtolkningen i det operativa tillsynsarbetet. • Miljöprövningen och miljötillsynen behöver en stärkt nationell vägledning kring energiaspekter i Sveriges implementering av IED-direktivet inklusive BREF/BAT-slutsatser. Naturvårdsverket och Energimyndigheten bör tillsammans med länsstyrelserna ta initiativ till en nationell samverkansgrupp i syfte att utveckla vägledningar för respektive bransch samt planera och utföra utbildningar.</p>			
Tillsynsansvar för U-verksamheter	<p>Miljönämnden i en kommun har tillsynsansvar när det gäller miljöfrågor även på U-verksamheter dvs. verksamheter som varken är tillståndspliktiga eller anmälningspliktiga. Problemet är bara att vi inte vet vilka dessa företag är. Vi vet inte ens om att de existerar. Hur ska vi då kunna bedriva någon tillsyn?</p>	<p>Alla U-verksamheter som har en påverkan på människans hälsa och miljön borde vara skyldiga att lämna in en upplysning till miljönämnden innan de startar sin verksamhet. I upplysningen ska det framgå inom vilken bransch/kategori företaget har</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
		<p>verksamhet inom och ev. dess möjliga miljöpåverkan. Miljönämnderna skulle inte behöva handlägga dessa upplysningar, utan mer ta emot dem som information så man fick in företagen i ett tillsynsregister.</p>		
Kemikalieförteckning på ämnesnivå, egenkontroll	<p>Det borde ingå i egenkontrollförordningen (Förordning (1998:901) om verksamhetsutövares egenkontroll) att kemikalieförteckningen ska vara på ämnesnivå istället för på produktnivå. Med dagens kemikalier regler med Reach och CLP mm. så krävs det så oerhört mycket mer av företagen. Miljönämnden (och många andra kommuner och länsstyrelsen) kräver att företag ska ha kemikalieförteckning på ämnesnivå för att de ska kunna göra en korrekt riskbedömning av sin kemikalieanvändning och kunna byta/fasa ut de kemikalier vars ämnen inte är lämpliga utifrån Begränsningsdatabasen, PRIO-databasen mm. Vi utgår från den kemikalieförteckning som Länsstyrelsen i Jönköpings län tagit fram. Dock kan vi inte kräva den enligt egenkontrollförordningen, utan vi måste utgå från annan lagstiftning i miljöbalken så som de allmänna hänsynsreglerna mm. Detta skapar en viss förvirring och misstro hos vissa verksamhetsutövare över att de måste ta fram en kemikalieförteckning på ämnesnivå trots att det i egenkontrollförordningen står något annat. Detta är inte bra. Tillsynsmyndigheten måste dessutom lägga onödig tid på att argumentera fördelarna att ha en kemikalieförteckning på ämnesnivå.</p>			<p>Ändra lagstiftningen dvs. egenkontrollförordningen så att kemikalieförteckning på ämnesnivå är det som gäller.</p>

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Egenkontroll	<p>Egenkontrollförordningen (Förordning (1998:901) om verksamhetsutövers egenkontroll) måste bli mycket tydligare. Som det är nu finns det mycket tolkningsutrymme och det gynnar varken verksamhetsutövare eller tillsynsmyndighet. Naturvårdsverket har tagit fram vägledning om egenkontroll, bl.a. både handbok och faktablad vilket är bra. Men i vissa fall känns det mer som en utopi som inte riktigt fungerar ute bland verksamhetsutövarna. Eftersom vi själva haft ett tillsynsprojekt om egenkontroll så har vi fått en del erfarenhet om vad verksamhetsutövarna behöver. Det handlar mycket om att de vill ha mallar och exempel för att kunna förstå hur de ska lägga upp sin egenkontroll. Många av våra företag är små och har ingen miljöansvarig utan det blir upp till chefen eller en anställd att fixa detta vid sidan av. Det är inte så att de inte vill göra det, de vet bara inte hur. Det som vi upptäckte i tillsynen var bl.a. att en av de svåraste sakerna för en verksamhetsutövare att förstå var vad en rutin är och vad den ska innehålla samt vad skillnaden mellan en rutin och ett journalblad är. Organisatoriskt ansvar var också svårt att förstå för företagen. Många företag hade bara satt upp miljö som ett ansvarsområde utan att egentligen kunna tala om vad det innebar att vara "miljöansvarig". Förtydliga vad som menas med yrkesmässig verksamhet. Denna fråga är inte så belyst och jag har varit i kontakt med Naturvårdsverket om det. Det finns ju en del anmälningspliktiga verksamheter ex. skjutbanor och motorsportbanor som inte är företag utan klubbar. Hur ska man räkna dessa. Det blir en tolkningsfråga om man kan se dem som yrkesverksamma eller inte. Borde förtydligas.</p>	<p>Göra lagstiftningen tydligare. Uppdatera Naturvårdsverkets vägledningar med mer detaljerad information ex. förklara vad en rutin är och vad den ska innehålla för att klassas som en rutin, förklara vad ett journalblad är etc. Företag vill ha tydliga instruktioner. De brukar säga: -säg hur det ska vara, så gör vi så. Det är bra med valmöjlighet, men vi bör kunna presentera ett exempel som ett alternativ. Egenkontrollförordningen borde ändras så den gäller alla anmälningspliktiga och tillståndspliktiga verksamheter dvs. ta bort ordet yrkesverksamma.</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Tillämpning av miljöbalken vid tillsyn i egnahem	I vilken omfattning kan miljöbalken tillämpas för tillsyn i egnahem? Hade varit bra att få ett förtydligande för vilka krav vi kan ställa på en bostad som är egnahem. Ska miljöbalken exempelvis tillämpas vid risk för olägenhet i egnahem där minderåriga bor? Idag görs olika bedömningar i kommunerna.	Förtydligande om hur miljöbalken ska tillämpas i egnahem.		-
Otydliga direktiv	Rubriken syftar främst på tillsynen gällande små avloppsanläggningar och lantbruk. För att få någon ordning på avloppen, samt något slags samspel kommuner emellan, behövs tydligare lagar för hur man kan döma ut tveksamma avloppsanläggningar. Tex: alla infiltrationer äldre än 10 år ska förnyas. Eller: vi tillåter bara toalettvatten till slutna tankar. Ju mer utrymme det finns för egna bedömningar, ju mer fel/oklar blir tillsynen. Man brukar ju prata om bästa möjliga teknik men vad är bästa möjliga teknik? Jag ryser när jag tänker på alla avloppsanordningar som är skötselkrävande, dvs markbäddar med fosforfällor och minireningsverk (mrv). Det ligger idag för mycket ansvar hos fastighetsägaren. ett mrv fungerar bra så länge det sköts om. Vi kan avslå en ansökan om mrv genom att enbart anta att fastighetsägaren inte kommer att sköta om det, men i praktiken vet vi att byte av fosforfällor och påfyllning av kemikalier inte sker enligt tillverkarens anvisningar. I själva verket renar många gånger ett mrv och en markbädd lika dåligt som ett direktutsläpp, dvs inte alls. Vad gäller lantbruk räcker det inte med att verksamhetsutövaren har en tät gödselplatta. Åtgärderna för att minska näringsläckage inom jordbruket är betydligt mer kostsamma än så. Och då är frågan, vem ska betala det, hur ställer man kraven, och vilka åtgärder ger störst effekt? Återigen, det läggs för mycket ansvar på den enskilde medborgaren. Samtidigt är vi mycket måna om att bevara jord- och lantbruket till förmån för den biologiska mångfalden. Allt är för flummigt och abstrakt.	Enkelt ska det vara. Och det ska inte finnas så mycket utrymme för att komma på egna flummiga tolkningar och felaktiga bedömningar. Lite mer idiotsäkert, kanske man kan säga.	Det vet jag däremot inte, men jag tror att många upplever samma problematik.	Nej, tyvärr. Men möjligtvis att PLB är något tydligare och i viss mån livsmedelslagstiftningen. Generellt upplever jag att man främjar exploatering och byggande, och att miljön får stå åt sidan. Många är nog av inställningen att Miljöbalken sätter käppar i hjulet. Kan det vara därför PBL är tydligare, vad vet jag? Miljön måste få högre status! Vad är det för mening med att bygga och ha sig om man sedan ändå inte har tillgång till rent vatten på planeten?

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	I alla afall för mig som gillar att konkretisera.			
Ny lagstiftning	Informera om ny lagstiftning och vad den innebär för kommunernas tillsyn. Som jag upplever det får vi i dagsläget inte mycket sådan hjälp. Naturvårdsverket har i och för sig mycket information på sin hemsida, men det behövs mer konkreta tips och idéer. Jättebra att Naturvårdsverket har börjat med webbseminarium ex. industriutsläppsdirektivet. Underlättar för alla. Saknar dock exempel från verkligheten ex. har ni en sådan här verksamhet ska ni göra såhär osv. Lite praktiska exempel vore bra. Ibland kan informationen nämligen vara lite väl teoretiskt. Detta skulle underlätta både för tillsynsmyndigheten och för verksamhetsutövarna.			
Storlek på miljöstraffsavgifter	Storleken på avgifterna motsvarar inte överträdelsen. Storleken på flera MSA motsvarar inte ens kostnaden för den tid man som handläggare lägger ner.	Högra belopp, därefter någon sorts indexuppräknig liknande den som många kommuner använder i sin taxa.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Tolkning/användande av 11 kap 12 §	Generellt svårt att avgöra när, utifrån 12 § paragrafen, det krävs eller inte krävs anmälan/ansökan. Framför allt kanske när det gäller anmälan angående mindre åtgärder. Ett annat bekymmer är hur länsstyrelsen väljer att använda paragrafen. Ganska ofta får fastighetsägare eller verksamhetsutövare som, antingen direkt eller på uppmaning från kommunen, kontaktat länsstyrelsen angående en eventuell vattenverksamhet svaret att det är upp till dem själva att avgöra. Tycker de inte att det är en vattenverksamhet behöver de inte göra någon ansökan/anmälan. Det kan vara svårt nog för myndigheten att avgöra när prövning behövs, och att lägga det ansvaret på fastighetsägare/verksamhetsutövare är inte rätt väg att gå.			
Tillsyn avloppsanläggningar	Vi har ett flertal mindre avloppsanläggningar <2000pe i kommunen som drivs i olika form. Tpen av anläggningar varierar stort men är i stor utstäckning infiltrationer eller markbäddar. Det finns även en hel del samfälligheter som har ledningsnät som är påkopplade på det kommunala nätet som det aldrig bedrivits någon tillsyn över. Det är svårt att få stöd i lagstiftningen och det saknas vägledning angående dessa anläggningar	Tydligare vägledning för hur man bedömer icke-traditionella avloppsreningsanläggningar. Vad det gäller krav på provtagning, kontroll och rapportering även för dessa mindre anläggningar och även ledningsnätet.		
Kompostering av hushållsavfall	Enligt 45 § avfallsförordningen måste kompostering av hushållsavfall på den egna fastigheten anmälas till kommunen. Det är en onödigt regel som tar tid från annat viktigare.	Ta bort kravet i avfallsförordningen och ge kommunerna möjlighet att besluta om ev. anmälningskrav i de lokala föreskrifterna om hantering av avfall i stället.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Miljöbalken får inte genomslag i infrastrukturplaneringen.	Miljöbalken har inte genomslag i infrastrukturplaneringen vilket ger en icke fullständig prövning av vägar och järnvägar. Ingen villkorsformulering - svårt att bedriva tillsyn. Uppdelad prövning - svårt med helhetsgrepp Olika uppfattningar om vad fastställelseprövningen omfattar. Parallella prövningar med gränsdragningsproblem. Kommentar till krock: Krock mellan Väglagen och lagen om byggande av järnväg. Mb tillämpas endast delvis vid prövningen enligt sektorslagstiftningen. Praxis får begränsat genomslag.	Ökad integrering av MB, VägL och LBJ. Ökat genomslag för MB-perspektivet i sektorsplaneringen. Dialog kring tolkningen av VägL och LBJ och deras gränsdragning mot MB (med trafikverket)		
Saknas krav på anmälan eller tillstånd i MB för sprängning, men det finns för krossverk	Om ett bygg- och anläggningsarbete ska göras, som innefattar sprängning av berg och krossning, så krävs det anmälan enligt MPF för krossverket med allt vad det innebär. Men för sprängning krävs inte någon anmälan eller tillstånd. Det är knepigt eftersom störningarna kanske är störst från sprängningsarbetena och det är pedagogiskt svårt att förklara detta för både närboende och företag. Det blir också väldigt konstigt när det t.ex. för en bergtäkt är omfattande tillståndskrav, men om man spränger ett berg av annan anledning är det knappt något krav alls, ev. 12:6 § - samråd men det ger knappt någon prövning eller några krav på VU. Vet inte om det går att ställa mer krav på sådana samråd än vad som görs. Ibland behövs dock inte något samråd heller och då blir det ingen prövning alls.	Se över om någon form av anmälan eller prövning ska införas för sprängning. Se över reglerna för anmälan/prövning av bygg- och anläggningsprojekt övergripande.		
Anmälan för borrhål saknas	Krav på anmälan för borrhål saknas. Däremot finns krav på anmälan vid anläggande av bergvärme, vilket i praktiken innefattar borrhålen. Det är ologiskt, pedagogiskt och någon form kolla på vilka borrhål som görs skulle vara av nytta för oss på tillsynsmyndigheten.			
Miljökvalitetsmålen får inte tillräckligt genomslag vid	Miljöbalken ger mycket utrymme för lämplighets/skälighetsbedömningar. I dessa bedömningar får inte miljökvalitetsmålen tillräckligt genomslag, detta är ett problem vid: Prövning Tillsyn Efterlevnad	Ny reglering: Krav på att MKB ska redovisa hur verksamheten förhåller sig till MKM. Krav på att domar ska innehålla		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
tillämpning av miljöbalken	(verksamhetsutövare)	redovisning av hur sökt verksamhet förhåller sig till MKM.		
Användning och diffus spridning av kemikalier	Ett av de större miljöproblemen är diffus spridning av kemikalier. Vi funderar varje år på vad/om/hur vi ska göra tillsyn på kemiska produkter och varor, t.ex försäljning. Problemet är att vi inte ser någon större nytta med att göra tillsyn på lokal nivå, såvida det inte handlar om ett nationellt tillsynsprojekt som innefattar central tillsyn av leverantörer. Det orsakar frustration. Kanske skulle tillsynsansvar för kemikalier behöva ses över hur den ska ske för att vara effektivast. Detta är en ganska luddig beskrivning av ett problem men försöker ändå att formulera det.			
Efterlyser mer detaljerade riktlinjer från central nivå	Jag efterlyser mer detaljerade riktlinjer från central nivå (t.ex. NV) som de lokala tillsynsmyndigheterna kan använda sig av istället för att alla miljökontor tar fram egna riktlinjer. Det gäller i detta fall inom "enklare" områden som t.ex. riktlinjer om krav på oljeavskiljare, utsläpp från oljeavskiljare, förvaring av kemikalier, riktvärden för användning av tjärasfalt, biltvätt m.m. Optimalt vore om det även fanns centrala informationsblad om olika regler och riktlinjer som vi kan använda. Det känns inte effektivt att alla kommuner ska jobba med detta. Det skulle underlätta om det fanns mer från centralt håll som vi kan använda och hänvisa till, skulle frigöra tid till tillsyn och förenkla för VU samt göra det mer rättvist. Det skulle inte behöva hindra att en kommun kan ställa högre krav då lokala omständigheter motiverar det.	Se problembeskrivningen.		Livsmedelsverkets information till företag på hemsidan.

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Åtalsanmälan försäljning av kemiska produkter	I projektet om farliga kemikalier i smycken (SMID) kontrollerade kommunerna återförsäljare i kommunen och KEMI leverantörer, mycket bra! MEN problemet var att vi måste åtalsanmäla en försäljare i kommunen om metallerna i deras smycken överskred gränsvärdena, vilket är en tung åtgärd att göra mot en detaljist som kanske till och med gjort vad vi tycker är rimligt för dem att göra, d.v.s. kontakta sina leverantörer och fått dokumentation från dem. Det riskerar att förstöra relationen med butikerna. Ansvaret borde ligga tyngre på leverantörerna. Dessutom kan man räkna med att åklagaren kommer att lägga ner ärendet och då är det onödigt för alla inblandade. Om det ska vara straffsanktion på denna typ av regel bör det inte vara mer än MSA.	Se över straffsanktion, använd MSA istället för åtalsanmälan för t.ex. butiker som säljer felaktiga kemiska produkter.		
Kommuner som debiterar tillsynsavgift utan att sedan göra jobbet	Kommunerna beslutar själva om avgifter för tillsyn enligt milöbalken. SKL ger vägledning och har tagit fram en modell för riskklassning samt en lista med verksamhetskoder för de kommuner som inte använder riskklassningen. Fler och fler kommuner använder sig, efter rekommendation från SKL, av fasta årliga avgifter. Samtidigt finns stora brister i det underlag som kommunerna baserar sin taxa på (tillsynsplan, resursutredning etc). Uppföljningen av hur mycket tillsynstid som behövs och som läggs ner är dessutom vanligtvis obefintlig. Det är inte ovanligt att kommunerna debiterar avgifterna i förskott och sedan inte utför (ens på några års sikt) den tillsyn som de tagit betalt för, vilket skapar stor irritation hos företagen och påverkar förtroendet för tillsynsmyndigheterna negativt. SKL är tydliga i sina rekommendationer till kommunerna att de bör ta ut fasta årliga avgifter, men inte lika tydliga med att en taxa med fasta avgifter också utgör ett arbetsbeting för kommunerna. Att det enbart är SKL som står för vägledningen på avgiftsområdet har visat sig vara	En enkel och snabb lösning på problemet är att göra som de kommuner som tillämpar timtaxa, gärna i kombination med en transparent och förutsägbar tillsynsmetodik i övrigt. Naturvårdsverket behöver också ta initiativet när det gäller vägledningen kring avgifter eftersom SKL inte har lyckats hålla balansen mellan intresset för kommunerna att på ett enkelt sätt få in så mycket avgifter som möjligt och verksamhetsutövarnas intresse av att avgiften kopplas till kommunens arbetsinsats. Förtroendet mellan myndigheten och företagen behöver vårdas bättre för att	Avgiftsfrågan har ju behandlats i flera utredningar, men jag vet inte om just problematiken kring miljötillsynsavgifterna på kommunal nivå har tagits upp. LRF har vid ett flertal tillfällen (remissammanhang) framfört kritik mot SKL:s riskklassningmodell och den bristande kopplingen mellan avgifter och arbetsinsats.	Det finns kommuner som tillämpar timavgift, tex Växjö. Det finns Miljösamverkan Östra Skaraborg, har en verksamhetscontroller som har goda idéer kring hur en bra process kring att ta fram taxa och avgifter ser ut och där vikten av koppling mellan avgift och arbetsinsats är central vid både planering, uppföljning och i kontakten med verksamhetsutövarna. Det finns Rättviks kommun, som på livsmedelssidan har börjat med en mycket

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	olämpligt då denna balans inte poängteras.	tillsynen i stort ska få den effekt som är avsedd och vara det stöd för företagen som är efterfrågad.		uppskattad modell för både tillsyn och avgifter. Avgiftsmodellen innebär att företagen betalar en låg, fast årlig avgift och sedan en besöksavgift. Kommunen arbetar nu tillsammans med Mora, Åre, Region Gotland, Älvdalen, Orsa, Härjedalen, Visita, Svensk Handel och LRF på att föra ut modellen till andra kommuner och till andra tillsynsområden.
Prioritering och styrning av tillsyn	Vår tillsyn styrs i för stor utsträckning av objekt i MPF och SKL:s taxekonstruktion. Vi försöker prioritera och göra strategier för tillsyn utifrån miljömål, miljönytta etc. men har svårt att komma ur "det gamla vanliga" med tillsyn uppdelat på objekt och utifrån hur mycket de betalar i tillsynsavgift. Dessutom är uppdelningen på miljöskydd och hälsoskydd kvar i gamla spår. Vi har inte någon riktigt bra metod för att tänka om och saknar vägledning.	Tydligare vägledning från centrala myndigheter och SKL om hur vi kan planera tillsynen så att den styr mer mot miljönytta. Behöver ses över även i relation till förslag på taxa från SKL. Skulle också vara bra om det var gränsöverskridande mellan miljö- och hälsoskydd, så att vi frigör oss lite från den gamla uppdelningen.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Tillsynskakan växer	<p>Tillsynen bedrivs idag allt oftare i form av kampanjer och projektform, vilket har många fördelar i form av att området är analyserat (ofta av central myndighet), att det finns svar på många frågor och att bedömningarna kan kalibreras mellan olika inspektörer. Ett problem är dock att den del av tillsynen som man i en viss kampanj fokuserar på (avfall, gödselhantering/spridning eller kemikalier) tenderar att växa i omfång. För den enskilde kan det innebära att kraven blir både högre och mer detaljerade och att tillsynen tar längre tid än om "hela" verksamheten hade fått tillsyn. Ett konkret exempel på när det blev så är projektet med Reach-tillsyn, där LRF:s medlemmar aldrig fick svar på vad en lantbrukare ska VETA/GÖRA/DOKUMENTERA för att uppfylla kraven. När vi undersökte saken verkade inte heller lantbruk vara den primära målgruppen för kampanjen, men i mindre kommuner där man kanske inte har några större industrier blev lantbruken det. I några kommuner hade man också ställt krav på utökade kemikalieförteckningar utan lagstöd, men det är ju en annan fråga. När tillsynen hackas upp på det här sättet är det viktigt att helheten/den samlade tillsynen inte växer även om det kräver både kompetens och omdöme för att bedöma vad som är en rimlig nivå. Användningen av checklistor är också något som gör att tillsynen tenderar att svälla ut. En checklista bör vara en kom-ihåg-lista för inspektörer så att man ser att man gått igenom de delar av verksamheten och de frågor som man planerat. De bör inte användas som en minimilista över punkter att gå igenom vid varje besök.</p>	<p>Samordning mellan de myndigheter som ansvarar för tillsyn på olika delar av balken för att hitta en rimlig nivå på den "totala" tillsynen. Kompetens på tillsynsområdet inom dessa myndigheter. En ambition att skala ner mängden vägledning och checklistor och istället skapa förutsättningar för inspektörerna att göra bra/relevanta/proportionerliga bedömningar, att kunna skilja stort från smått. Vägledning bör utformas mer genom frågor som inspektören kan ställa sig när han/hon är ute på ett företag för att få in rätt information och underlag och sedan stöd för att göra bedömningar.</p>		<p>Generellt råder nog en eskalering av kraven och en ökad detaljeringsgrad i olika vägledning. Kommer inte på något område där det går åt andra hållet.</p>

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Artskydd och skogsbruk	Länsstyrelsen är tm för artskyddsförordningen och Skogsstyrelsen är tm för skogsbruksåtgärder (12:6-samråd). När en skogsbruksåtgärd berör fridlysta arter blir båda myndigheterna berörda och kräver dialog för att lösa. Det saknas praxis om hur artskyddsförordningen ska tillämpas i pågående markanvändning som gör det oklart för vu och tm vilka krav som kan ställas på underlag från vu och hur långtgående förbuden kan vara. Till den saken hör att artskyddsintrång inte är ersättningsberättigat och att skogsbruk i stort sett aldrig kan ges dispens från förbudet att störa, förstöra och döda.	Att SVL kopplas till MB. Men med nuvarande lagstiftning så är det vägledning och praxis som kan lösa problemen	Förstudierapport Artskydd i skogen http://shop.skogsstyrelsen.se/sv/publikationer/rapporter/forsudie-artskydd-i-skogen-slutrapp-ort.html	
Artskyddsbrottlighet som inte syns	Brott i vår natur som handlar om insamling av fågelägg och fåglar för samlingar och handel är artskyddsbrott men också jaktbrott. Brotten är svåra att upptäcka och utreda, leder till mycket låga straff och dessutom åtalas för jaktbrott och inte artskyddsbrott - dvs MB är inte grunden. Artskyddsbrottlighet pågår troligen mest på nätet med handel med illegala levande och döda djur och växter. Här skiljer sig inte Sverige från resten av världen: artskyddsbrottlighet är stor vinst till låg risk och är av jämförbar omfattning med illegal handel med vapen, knark och människor. Men det ges ingen som helst prioritet eller resurstilldelning på någon ansvarig myndighet.	Förändrad lagstiftning på EU-nivå som ger Tullen möjligheter att leta efter illegal djur och växter på inre gräns. Förändrad lagstiftning på nationell nivå som ger bättre förutsättningar för tillsyn. Bättre samverkan mellan myndigheterna regionalt . Mer resurser och högre prioritet i alla myndigheter (NV, SJV, Tullen, Polisen, länsstyrelserna, kustbevakningen, åklagarmyndigheten). Bättre vägledning.	T ex i RU artskyddsbrottlighet. NV-00648-15, samt i prop om biologisk mångfald 2013/14:141	
Vad är tillsynsvägledning ?	I mtf finns en definition av vad tvl är, men inom NV jobbar vi helt olika inom olika sakområden, och definitivt inte med hela spektrat från information till utvärdering. Vad vill NV att tvl ska leda till? Hur ska vi jobba för att nå dit?	Att NV bestämmer sig för vad tvl är, hur man ska jobba och vilka resurser som behöver avsättas inom resp. vägledningsområde.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Vilthägn - tillstånd och tillsyn	<p>Angående förbättringar av miljöbalken De synpunkter vi lämnar hänger ihop med 12 kap 11 § om tillstånd till att uppföra vilthägn. Vi har vid handläggning av vilthägnsårenden stött på några problem. Om dessa åtgärdades skulle framför allt tillsynen förenklas betydligt och det skulle bli enklare att få verksamhetsutövare att rätta sig efter lagstiftningen. Och beslut skulle bli mer lika och rättssäkra. Oklart om vilka hägn som är vilthägn och när tillstånd för vilthägn enligt MB krävs. Krävs det t ex tillstånd för djurparker som håller vilt i hägn och har förevisning av dem? Eller är djurpark en annan form av anläggning som inte kräver tillstånd enligt 12 kap 11 § MB. Vad krävs i så fall för marktillstånd (de upptar ju en viss allemansrättsligt tillgänglig areal i alla fall)? Eftersom en djurpark oftast tar betalt för att allmänheten ska få se djuren så kan vi ju inte heller kräva att marken fortfarande ska vara allemansrättsligt tillgänglig genom stättor eller genomgångar. Olaga vilthägn Det krävs tillstånd enligt 12 kap 11 § MB för att få uppföra ett vilthägn på allemansrättsligt tillgänglig mark. Om någon uppför ett vilthägn utan tillstånd har ju denna brutit mot miljöbalken. Men eftersom det inte finns något straff så väcker åklagaren inget åtal!! Vi har nyligen råkat ut för det. Dock finns det ju möjligheter att ta ut en sanktionsavgift. Men denna är väldigt låg, 500 kronor per hektar, och miniavgift är 1000 kronor, dvs att hägn-net måste vara minst två hektar. Maxavgiften är 50 000 kronor vilket motsvarar 100 hektar och det är sällan ett hägn är så stort. Med tanke på att kostnaden för vilthägnstängsel ligger på 200-250 kronor per meter och att det går åt minst 600 meter stängsel till ett två hektar stort hägn (totalkostnad åtminstone 120 000 kr) så är sanktionsavgiften en spott i havet och definitivt inte avskräckande. Att uppföra ett vilthägn kan ju innebära ett mer eller mindre stort intrång i allemansrätten. Det</p>	<p>Utöka och förtydliga lagtexten. Vägledning och NV:s tolkningar. Information.</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>borde vara straffbart/åtalbart att uppföra ett vilthägn utan tillstånd! När verksamheten upphör När verksamheten upphör ska hägnet nuförtiden monteras ner. Men för vilt-hägn byggda längre tillbaka i tiden finns inte det kravet i tillstånden och idag har vi ingen lagstiftning för att kunna besluta om ett borttagande. Gamla hägn utestänger ju allmänheten i samma utsträckning och när hägnet förfaller så vågar ju allmänheten inte använda eventuella stättor eller andra övergångar. När hägnet förfaller utgör det dessutom en skaderisk för viltet och för allmänheten. Vilt kan, förutom risken att trassla in sig i dåligt sträckta nät, hoppa in och sedan kanske inte hitta ut. Man kanske kan räkna gamla förfallande vilthägn som nerskräpning och då är det kommunen som ska driva ärendet. Det är väl dock tveksamt om kommunen har resurser för detta och många gånger vet de inte ens om att det finns vilthägn inom kom-munens gränser, trots att Länsstyrelsen alltid skickar kopior på beslut. Först så prövas ett vilthägn mot allmänhetens intressen men när det inte längre används för sitt ändamål utan står och förfaller så är lagstiftningen mer tandlös. Omvandling av vilthägn till hage Det finns flera vilthägnägare som velat behålla hägnet efter det att verksamheten har upphört. De vill ha det för hundträning eller som beteshage till tamdjur. I inget av fallen behöver stängslet dock vara 2 meter högt för sin nya funktion. Flera har godtagit att då klippa ner stängslet till ca 110 cm, men inte alla. Så idag har vi ett antal kohagar med 2 meter högt stängsel som ju är lika avhållande som ett vilthägn. Och verksamhetsutövare som ibland stänger in vilt i dessa kohagar. Här borde lagstiftningen även göras om, eller ny lagstiftning införas, vad gäller stängsel för tamboskap med en högsta tillåtna höjd på dem. Idag vet vi ju att de mest effektiva rovdjursavvisande stängslen inte utgörs av ett två meter</p>			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>högt nät utan av ett femtrådigt elstängsel som är ca 110 cm högt. Hela mitt inlägg fick tydligen inte plats och det var svårt att ändra i det efteråt också. Så här kommer slutet: Vi förelade vid vite en vilthägnägare att ta bort stängslet eftersom verk-samheten hade upphört och tillstånden gått ut respektive återkallats. Vi fick rätt i Mark- och miljödomstolen. Han tog inte bort stängslet, tvärt om stängslet reparerades och tidvis var vilt instängt i hägnet trots att tillstånd saknades. På en mindre sträcka hade näthöjden minskats till ca 1,7 meter och vissa stolpar har bytts. Utdömningen av vite begärdes, men hägnägaren överklagade. Han ansåg att han hade monterat ner hela hägnet och sedan satt upp det igen som en kohage. Tyvärr gick domstolen på hans linje och hägnet står kvar och fortfarande "råkar" vilt bli instängt i perioder. Annan lagstiftning som berörs Vilthägn berörs ju även av jaktlagen och jaktförordningen och även här finns en hel del förbättringar att genomföra.</p>			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Otydlighet i 28§ FMH	Dagens formulering om "avhjälpandeåtgärd med anledning av en föroreningskada" är oklar om anmälningsplikten även gäller för grävarbeten i allmänhet inom förorenade områden som kan medföra spridning av förorening. Som tillsynsmyndighet ser vi gärna att allmänna grävarbeten omfattas av anmälningsplikten. Stöd för bedömning av "ringa risk" behövs även.	Omformulering av paragrafen till exempel i enlighet med den utredning om tillsynsansvar som presenterades under våren 2011 som bl a innehöll förslag på ny formulering som förtydligade denna paragraf.		
Tillsynsvägledning	Vore bra om det fanns mer tillsynsvägledning för att underlätta våra bedömningar tex genom bra faktamaterial och tolkning av lagstiftningen. Checklistor för tillsyn på branscher som kanske inte finns så många av i varje kommun. Borde kunna finnas färdiga bedömningar/rutiner om vanliga frågor som ofta dyker upp. Varför ska varje kommun uppfinna hjulet? Det är inte tillfredställande att, när man har en fråga till naturvårdsverket, bli hänvisad till hemsidan med motiveringen att området (cisterner i detta fall) inte prioriterats för tillsynsvägledning just det året. Vore värdefullt att kunna ringa Naturvårdsverket och få råd i enskilda ärenden. Så är det ju inte nu.	Centrala myndigheter tar större ansvar för att tolka lagstiftningen och hjälpa till att förse övriga med kunskaper så att de ska kunna göra riktiga och likvärdiga bedömningar.		Har hört att det fungerar bättre med livsmedelstillsynen.
Huvudmannens ansvar i statsbidragsfinansierad projekt	Som tillsynsmyndighet upplever vi att det är saknas lagstiftning som förklarar om/hur huvudmannens ansvar för föroreningar förhåller sig till ansvarsdelarna i 10 kap. Om det finns viktiga skillnader behöver detta regleras. Till exempel är det oklart vilket ansvar huvudmannens har för föroreningar som lämnas kvar och/eller anläggningar som uppförs (te x upplag av förorenat material inom området som med juridiska termer blir en pågående verksamhet i form av deponi).	Översyn av lagstiftning och/eller förtydligande tillsynsvägledning från den centrala myndigheten.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
TSM's roll i statsbidragsfinansierade EBH-projekt	Tillsynsmyndighetens roll, ansvar och möjligheter i statsbidragsfinansierade EBH-projekt (föreorenade områden) är oklar. Två exempel: 1) Är det TSM eller NV som enligt lagstiftningen och i praktiken har möjlighet att fatta beslut om åtgärds mål (övergripande och/eller mätbara) i statsbidragsärenden? 2) Vid kommunens vanliga tillsyn enligt 10 kap tar vi ut tillsynsavgift från det att en förening påträffas och även till viss del för vårt arbete med ansvarsutredningar. Vid statsbidragsärenden är det oklart vilka möjligheter vi har att ta ut tillsynsavgifter gentemot huvudmannen och om det i förlängningen är huvudmannen eller staten som ska stå för dessa kostnader? Detta är en viktig fråga för den kommunala nämndens möjlighet att tillsätta och fördela personella resurser i dessa ärenden.	Eventuellt kan det behövas en översyn och revidering av lagstiftning. Ffa behövs tillsynsvägledning som klargör tillsynsmyndighetens roller, ansvar och möjligheter i statligt finansierade efterbehandlingsprojekt, Eventuella skillnader i förhållande till ordinarie tillsyn enligt 10 kap behöver klargöras.		
Övergripande hälsoskyddsarbete kopplat till MB	Det är flera myndigheter som är kopplade till /arbetar med MB inom hälsoskyddsområdet. Men jag uppfattar det som att det är ingen som direkt lyfter blicken och har det övergripande ansvaret eller arbetar övergripande. Vad ska vi prioritera. Var gör det mest nytta? kopplat till hälsa hos individen. Delar av hälsoskyddet flyttades nyss från socialstyrelsen till FHM och resterande överförs snart. På FHM så är Hälsoskyddet en sådan liten del i organisationen, ca 5 personer av flera hundra arbetar med detta. I deras arbete ska mycket rymmas för tillsynen av boenden, lokaler, hyg-lokaler, bad, smittskydd m.m. De andra myndigheterna som Boverket, Strålskyddsmyndigheten samt de olika delarna på FHM som Smittskyddsdel, Folkhälsan arbetar också med dessa områden. Efter kurs på miljömedicin förra veckan fick vi höra att åter igen har man svårt att få stöd för att genomföra miljöhälsorapporten. Ibland så upplevs det som att man duttar lite med olika tillsynsprojekt men man får inget stöd, eller har inget samarbete med andra aktörer som även har kunskapen inom området. Upplevs			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	som man inte alltid har behövt underlag för att göra rätt prioriteringar.			
Begreppet djurenheter och minkfarmning	Begreppet djurenhet togs fram som en hjälp att beräkna gödselmängder. Begreppet har sedan kommit att användas i förordningen samt i tillstånd. Dels har ibland verksamhetsutövarna svårt att koppla detta. De har 10 grisar inte X-antal djurenheter. Det leder även till en del humoristiskt halva djur osv. Jag upplever att något som togs fram som en hjälp inte används så att det alltid hjälper utan ofta själper kommunikationen mellan myndighet och verksamhetsutövare. I djurskyddet är lagen skriven för individnivå men när vi har tillsyn på samma verksamhetsutövare och samma djur är de plötsligt enheter. Än värre blir det i minkexemplen. Nu pågår en märklig diskussion mellan oss, näringen, veterinärer och överprövande instanser huruvida en avelshona skiter mer än en oparad hona osv. Tillstånden bör skrivas så de är enkla att följa och enkla att ha tillsyn på. Utifrån djurenhetstänket bör man då kunna komma fram till hur många minkindivider man får ha eller ej. Sen fall dessa är oparade, avelsdjur, honor eller hanar borde vara ointressant och inte öppet för tolkning. I nyligen	Låt begreppet djurenhet vara ett stöd för miljöprövningsdelegationen men ta bort begreppet ur mer juridiska sammanhang som t ex förordningen samt informera om att det inte bör användas i tillstånd om det inte finns synnerliga skäl. Låt en höna vara en höna. Lätt att räkna och förstå!		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>aktuellt ärende hölls mer än dubbelt så många honor än tillåtet. Åklagaren har lagt ner anmälan då det inte går att bevisa fall det var en hona som ska avlivas eller sparas för avel.</p>			
<p>Tillsynsmyndigheterna har för stor möjlighet att välja vad de tillsynar</p>	<p>För att tillsynen ska vara rättssäker effektiv och likvärdig behövs styrning, vägledning och uppföljning. Skriftlig vägledning finns från både centrala myndigheter och samverkan av olika slag. problemet är att de inte alltid används i tillsynen och att tillsyn inte alltid bedrivs. Styrningen är obefintlig, dvs vad som behöver tillsynas och hur. Uppföljningen av tillsyn försvåras genom att det inte finns allmänna nyckeltal eller mått på vad effektiv tillsyn är.</p>	<p>De centrala myndigheterna prioriterar tillsynsområden, verksamheter och metod. Nationellt styrda tillsynskampanjer som genomförs i hela landet. Åtterrapporering och förutbestämda sanktioner och uppföljningsdatum. I planeringen deltar Länsstyrelse och kommuner. Minst tre års framförhållning på planering av kampanjer.</p>	<p>Norges modell för tillsyn. De har under många år haft nationellt styrda kampanjer, flera per år. Länsstyrelsen arbetar till allra största delen med att genomföra arbetet tillsammans med berörda kommuner.</p>	
<p>MPF - koppling mellanlagring och deponering</p>	<p>Kopplingen mellan mellanlagring och deponering är otydlig. Detta bör förtydligas, en konsekvens blir att sådana fall som inte är helt tydliga faller utanför regleringen, dvs. inte anmäls alls. Det var tydligare förr.</p>	<p>Att förtydliga kopplingen mellan mellanlagring och deponering i miljöprövningsförordningen, genom antingen en ändring i MPF, eller tydligare vägledning.</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Otydlig gränsdragning vägledningsansvar	Jordbruksverket har vägledningsansvar inom samma områden som andra statliga myndigheter inom några områden. Gränsdragningen är ibland otydlig. Det gäller markavvattning, vattenskyddsområden, natur & kultur, avfall och kemikalier.	Vissa förtydligande kan behöva göras i miljötillsynsförordningen. Vatten t.ex. anges vara HaVs ansvar men utan förtydligande att även Jordbruksverket har vissa delar.		
Energihushållning - behov av riktade krav i egenkontrollfördningen	I dag saknas en uttalad skyldighet för verksamhetsutövare att inom ramen för FVE genomföra en systematisk kartläggning av verksamhetens energi- och klimatpåverkan. Man skulle möjligen kunna härleda en sådan skyldighet till 6 § FVE som anger att "verksamhetsutövaren fortlöpande och systematiskt ska undersöka och bedöma riskerna med verksamheten från hälso- och miljösynpunkt. Resultatet av undersökningar och bedömningar ska dokumenteras". Kravet upplevs som otydligt, vilket innebär att få om ens några verksamhetsutövare låtit genomföra en energikartläggning till följd av 6 § FVE. Det vanliga är att tillsynsmyndigheten, i det enskilda fallet, förelägger verksamhetsutövare att genomföra en dokumenterad energikartläggning med stöd av 2 kap. 5 § miljöbalken.	Utifrån lagstiftarens mål gällande energihushållning och behovet av att bedriva ett effektivt tillsynsarbete och ställa krav på energihushållning i tillståndsprovning skulle det vara mer effektivt att införa ytterligare en paragraf i förordningen om verksamhetsutövarens egenkontroll som anger att: "Verksamhetsutövare som bedriver tillståndspliktig miljöfarlig verksamhet ska ha en dokumenterad energikartläggning som redogör för verksamhetens energianvändning under de senaste tre åren, relaterad till produktion och andra påverkande faktorer.. Energikartläggningen ska mynna ut i en åtgärdsplan, som innehåller de åtgärder som, oavsett avskrivningstid, är tekniskt möjliga att genomföra, samt kostnader, energibesparingen och	Energihushållning - behov av riktade krav i egenkontrollfördningen Länsrådsgrupp 6	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
		<p>eventuella mervärden. I redovisningen ska ingå kostnads kalkyler omfattande total investeringskostnad och återbetalningstid. Åtgärdsplanen ska revideras fortlöpande. Verksamhetsutövaren ska dokumentera de energiåtgärder som årligen genomförs inom ramen för sin löpande energihushållning. Åtgärdsplanen bör revideras vart tredje år" Genom generella krav på tillståndspliktiga verksamheter att genomföra energikartläggning, ta fram åtgärdsplan och löpande dokumentera genomförda åtgärder inom energihushållning underlättas den operativa tillsynen och det ges bättre förutsättningar att driva energivillkor i tillståndsprövningen. En förändring av lagstiftningen ligger i linje med de allmänna hänsynsreglerna och BREF. Att fortlöpande se över och åtgärda sin energianvändning kan se olika ut för olika verksamheter beroende på deras energianvändning, storlek och förutsättningar. Det får dock</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
		<p>inte utgöra ett hinder mot att ställa tydliga krav på ett systematiskt arbete inom energihushållningen.</p>		
<p>Förhindring av igenplantering av jordbruksmark enligt 12 kap. 9§ MB</p>	<p>Utöver extremåtgärden expropriering finns inget sätt att förhindra igenplantering av jordbruksmark enligt MB 12:9 och följdföreskrifter. I nuläget finns i praktiken en frist på åtta månader mellan anmälan och åtgärd. Enligt praxis meddelar inte länsstyrelsen förbud mot igenplantering om marken ändå kommer växa igen. När det gäller riktigt brukningsvärd åkermark eller betesmark med höga naturvärden kan det likväl vara motiverat att meddela</p>	<p>Det behövs nya lösningar för att kunna behålla värdefull jordbruksmark. En lösning skulle kanske kunna vara att placera marken i karantän en tid istället för att låta det växa igen direkt. Kan finnas intresse för någon att bruka marken vid ägarskifte</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	förbud med flerårig giltighetstid under vilken lösningar för fortsatt jordbruksdrift kan komma till stånd.	t.ex.		
Oklart vem som ansvarar för tillsyn av avloppsledningsnät.	I nuvarande situation tillämpas lagstiftningen pragmatiskt och i princip finns ingen uppdelning av den operativa tillsynen på en specifik verksamhet mellan kommun och länsstyrelse utifrån vad som är tillståndspliktiga respektive anmälningspliktiga delar av verksamheten. Miljörapporter granskas i sin helhet av en tillsynsmyndighet, anmälningar om driftstörning sker till samma myndighet oavsett vilken del av verksamheten tillbudet skett. Kommuner tar inte ut tillsynsavgifter på anläggningar där länsstyrelsen har tillsyn o.s.v. Att särskilja tillsynen på tillståndspliktig verksamhet på den tillståndsprövade verksamheten och övrigt del kan göras i teorin, men i praktiken är det i det närmaste omöjligt att hantera för såväl verksamhetsutövare som tillsynsmyndigheter.	Sammanställningen av länsstyrelsernas svar (bilaga 1) har presenterats på Strategiska miljöchefsgruppens möte den 26 november 2014, varvid Miljönätverkets strategiska miljöchefsgrupp hemställde hos Naturvårdsverket • att aktualisera frågan om "Ett tillsynsobjekt = En tillsynsmyndighet" genom att översända tidigare skrivelse om behovet av en lagändring till Miljödepartementet. • att verka för att det genomförs en översyn av hur tillsynsansvaret för olika miljöfarliga verksamheter ska fördelas i samband med pågående översyn av miljöprövningsförordningen • att se över definitionen av avloppsreningsverk/-anläggning i samband med pågående översyn av miljöprövningsförordningen och föreskriften om avloppsvattenrening så att		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
		svensk rättstillämpning bättre överensstämmer med artikel 4 i avloppsvattendirektivet.		
Behov av nationell samverkansgrupp för tillsyn.	<p>Lösningar har redan framtagits. Här kommer en väldigt kort beskrivning om vad som gjorts, från 2009 - tills nu: Först fick vi ett regeringsuppdrag (2009) där vi tittade på hur tillsynen funkar, med fokus på brister i tillsynen. Uppdraget resulterade i att vi föreslog olika saker bl a att det fanns behov av en nationellsamverkansgrupp som skulle ta fram en handlingsplan (kom som uppdrag 2010). Nu finns nationell samverkansgrupp för samverkan och tillsyn för gränsöverskridande avfallstransporter. De nio myndigheterna har tagit fram en handlingsplan för tillsyn över gränsöverskridande avfallstransporter och målet är att det inte ska förekomma några illegala transporter av avfall till och från Sverige. Vi ser att antalet illegala avfallstransporter som stoppas innan de lämnar Sverige ökar och det tror vi att beror på bättre samverkan och mer tillsyn. Vi föreslog att en lst skulle få ett uppdrag att ta fram förslag till koncentration av tillsynen (lst i Västra Götaland fick uppdraget 2011). Ett förslag på koncentration av tillsynen till 5 st länsstyrelser, lämandes in 2011 och ligger hos departementet för genomförande.</p>			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
För mycket som ska anmälas enligt 29 kap. MB	Åtalsanmälan 29 kap. Problem med att så mycket ska anmälas. De högre upp i lev kedjan anmäls och det läggs ned medan de längre ner får MSA som sedan döms ut! Alltså i praktiken ett strängare straff för nedströmsanvändarna!	Ändring i 29 kap MB		
Leksaksdirektivet inte kompatibelt med MB	Ibland är speciallagstiftningarna (tex leksaksreglerna) inte kompatibla med MB. I leksaksreglerna ska man alltid ha föreläggande med vite vilket inte är fallet i MB.	Ändring i leksakdirektivet alt. MB så att lagstiftningarna stämmer överens med varandra.		
Ökat behov av vägledning till kommuner	Länsstyrelsen uppfattar ett ökande vägledningsbehov ute bland kommunerna. Vägledningsbehovet berör inte bara materiella frågor (hur hanteras köldmedia i fryshuset?), utan även frågor avseende den operativa tillsynens fördelning mellan myndigheter, jävsproblematik behovsutredningar, organisationskultur där ”skarp” myndighetsutövning ges olika utrymme, miljöbrott mm. Det vore behövt med en uppdaterad nationell diskussion avseende tillsynsprincipiella frågor, där miljöproblemen sätts i fokus och hela tillsynsuppdraget diskuteras utifrån befintliga resurser. Länsstyrelsen efterlyser inte vägledning från Naturvårdsverket, utan snarare möjlighet att aktivt delta i nationellt samordnad process mot uppdaterade budskap inom TVL, varvid även fördelningen av tillsynsuppdraget mellan kommunala och regionala operativa tillsynsmyndigheter ingår. Länsstyrelsen efterlyser även en fördjupad nationell diskussion kring miljöbrott och samhällets möjlighet att lagföra dessa.	Länsstyrelsen efterlyser även en fördjupad nationell diskussion kring miljöbrott och samhällets möjlighet att lagföra dessa.		
Underhåll av markavvattningarna	-Vilka krav kan tillsynsmyndigheten ställa på den som vill underhålla sin anläggning -Vems är ansvar för skador om tillsynsmyndigheten avstyr underhåll -Information om eller föreläggande mot avverkning av träd i dikeskanter – hur ska markägaren eller annan underhållsansvarig ställa sig till detta	Vi ser ett stort behov av samarbete mellan Naturvårdsverket, Hav och Jordbruksverket för att höja kunskapsnivån inom det här området		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Anmälan av vattenverksamhet	3. Anmälan av vattenverksamhet som påverkar eller riskerar att påverka vattenförhållandena på andra fastigheter. - Anläggning av våtmarker och vissa fiskevårdande åtgärder utförs ofta efter anmälan, och ibland förbises att åtgärderna påverkar möjligheterna att dränera fastigheterna som ibland kan ligga en bra bit från den fastighet där åtgärden genomförs			
Tillsyn av dokumenterad egenkontroll på bensinstationer	Det kan vara knepigt att bedriva tillsyn på dokumenterad egenkontroll på bensinbolag då de oftast sitter på en ort men har stationer i hela Sverige och har en sorts dokumenterad egenkontroll i sitt datasystem för alla sina stationer. Systemen fyller oftast inte egenkontrollförordningen och kraven kommunerna ställer är ju mot varje enskild station, vilket innebär att kraven kan bli olika i olika kommuner.			
Otydligt vilka krav som kan ställas enligt 26.19 & egenkontrollförordningen	Det skulle underlätta om det var lite tydligare i vad som egentligen krävs enligt kap. 26.19 samt i egenkontrollförordningen. Det blir tydligare i myndighetsutövningen mot dessa företag om tydligheten i egenkontrollförordningen ökar! Krav på skriftlig dokumentation t.ex. Istället för att analysera enskilda produkter kan man då kontrollera den skriftliga dokumentationen: Kostnadseffektivare tillsyn!	Förtydliga i 26.19 MB samt i egenkontrollförordningen vilka krav som kan ställas på företagen.		
Anmälningsplikt av grundvattenbortledning måste till!	Grundvattenbortledning är en tillståndspliktig vattenverksamhet, däremot inte grundvattensänkning. En grundvattensänkning pga. ändrad marknivå kan vara av stor betydelse för omgivningen. Idag undviker verksamhetsutövare att anmäla på grund av att tillståndsprövningen är för tids- och resurskrävande. I princip varenda infrastrukturprojekt och större byggprojekt innebär grundvattenbortledning. När NV arbetade med anmälningslistan senast ville SGU att all grundvattenbortledning skulle vara tillståndspliktig. Men konsekvensen att många åtgärder vare sig anmäls eller tillståndsprövas är kontraproduktiv. (11 kap)	Införa anmälningsplikt av grundvattenbortledning i MPF.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Generalläkaren efterfrågar tydligare instruktioner för sitt tillsynsuppdrag	Ibland upplevs det otydligt hur tillsyn ska bedrivas. Generalläkaren eftersöker ökad samverkan, exempelvis inom förorenad mark.	Mer samverkan med andra miljömyndigheter.		
Reglerna gällande tillträde enligt 28 kap. miljöbalken behöver ses över.	Reglerna gällande tillträde enligt 28 kap. miljöbalken behöver ses över. Det behöver bland annat finnas möjlighet att besluta om tillträde även när det inte finns någon konstaterad förorening utan endast misstanke om sådan, och detta bör vara tydligt angivet i bestämmelserna. Vidare behöver det finnas möjlighet att besluta om tillträde när det inte finns någon ansvarig kvar, utan när det handlar om ett rent "bidragsobjekt".	Tillägg i 28 kap MB om tillträde, så att det är möjligt även när det inte finns någon konstaterad förorening utan endast misstanke om sådan.		
Tydliggör tillsynsansvar för Miljöriskområden	Vem som är tillsynsmyndighet för miljöriskområden behöver tydliggöras. Det är lämpligt att ha Länsstyrelsen som tillsynsmyndighet eftersom Länsstyrelsen tar fram underlaget för och fattar beslut om miljöriskområdet och därmed har mest kunskap om området och om vad beslutet innebär.	Låt länsstyrelsen vara ansvarig tillsynsmyndighet för miljöriskområden		
Tydliggör att även nedlagda verksamheter omfattas av undersökningsansvaret	Undersökningsansvar vid ej konstaterad förorening (26 kap. 22 § miljöbalken). Det bör tydliggöras 26 kap. 22 § miljöbalken att även nedlagda verksamheter omfattas av undersökningsansvaret. Exempelvis skulle skrivelsen "den som annars är skyldig att avhjälpa en olägenhet från sådan verksamhet" kunna bytas ut till "den som vid en bedömning enligt 10 kap. miljöbalken är skyldig att avhjälpa en olägenhet från sådan verksamhet".	Ändring i lagtext: Exempelvis skulle skrivelsen "den som annars är skyldig att avhjälpa en olägenhet från sådan verksamhet" kunna bytas ut till "den som vid en bedömning enligt 10 kap. miljöbalken är skyldig att avhjälpa en olägenhet från sådan verksamhet".		
Förtydligande för bedömningsgrunder för värdeökning enligt 10:9 MB	Det bör läggas till ett förtydligande vilka grundläggande frågeställningar som i enlighet med Naturvårdsverkets nuvarande hantering utgör utgångspunkten för en bedömning av ett eventuellt värdeökningens ansvar (såsom frågan om marken köpts för ett marknadsmässigt pris).	Tydligare vägledning i frågan.	se PM gällande värdeökningens ansvar framtaget av Juristsamverkansgruppen för ebh-frågor och som	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
			återfinns på ebhportalen.se	
Reglerna om markavvattning och dikesrensning (kap 11) är krångliga	Reglerna om markavvattning och dikesrensning (kap 11) är krångliga, enligt Myllrande våtmarker. Det gör området svårt att utöva tillsyn över. Det är också ett hinder för återskapande eller nyanläggning av våtmarker eftersom markavvattningstillstånden är svåra att ändra på.	Processen för anmälan och tillstånd för våtmarksrestaurering eller -skapande behöver förenklas.	Fördjupad utvärdering - myllrande våtmarker	
skogsvårdslagen och miljöbalken	kopplingen mellan skogsvårdslagen och miljöbalken är komplex vilket försvårar implementeringen för skogsägare, myndigheter och andra aktörer. Dessa berör till exempel tillsynsansvarets fördelning, förhållandet mellan olika författningar, oklarheter i möjligheter till intrångsersättning, verksamhetsutövarens ansvar, otillräckligt kunskapsunderlag, kunskap hos handläggare.	Översyn och synkronisering av skogsvårdslagens och miljöbalkens bestämmelser.	Fördjupad utvärdering 2015 - levande skogar	
tillsyn och artskydd	oklarheter kring hur långtgående villkor tillsynsmyndigheten kan ställa med stöd av artskyddsförordningen	Vet inte...	Fördjupad utvärdering 2015 - myllrande våtmarker	
dålig sortering av rivningsavfall	I Skyddande ozonskikt tas problemet med dålig sortering av rivningsavfall upp, vilket leder att ca 80 % av CFC i isoleringsmaterial inte tas hand om på rätt sätt vid rivningar. Orsaken är delvis bristande kompetens hos verksamhetsutövarna. Delvis beror det också på bristande resurser i kommunernas tillsynsverksamhet. Ett hinder som lyfts är också bristande samverkan mellan bygg- och miljöförvaltningar i många kommuner.	Öka kompetensen i bygg/rivningsbranschen. Vässad tillsyn/tillsynsvägledning.	Fördjupad utvärdering 2015 - skyddande ozonskikt	
Skydd av våtmarker. för låg takt	Enligt Myllrande våtmarker rapporterar flera länsstyrelser att takten på skydd av våtmarker dämpas på grund av att arbetet med skydd av skog får företräde. Det skulle behövas mer resurser både för handläggning och för markinlösen för att öka takten på arbetet. Även stärkt tillsyn och rådgivning skulle behövas för att öka miljöhänsyn och skydda våtmarker med höga	Det skulle behövas mer resurser både för handläggning och för markinlösen för att öka takten på arbetet. Även stärkt tillsyn och rådgivning skulle behövas för att öka miljöhänsyn och skydda våtmarker med höga	Fördjupad utvärdering 2015 - myllrande våtmarker	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	naturvärden i olika verksamheter, särskilt i skog- och jordbruk (11 kap).	naturvärden i olika verksamheter, särskilt i skog- och jordbruk (11 kap).		
Kommunerna vill inte ta ut avgifter från små företag	I Näringslivets miljöarbete säger vi också att Naturvårdsverkets redovisningar av brister i tillsynen visar att tillsynen är ojämn mellan olika kommuner och även mellan ABC-anläggningar i förhållande till U-anläggningar. Det beror till viss del på att de kommunala myndigheterna drar sig för att ta ut tillsynsavgifter från små företag. Många länsstyrelser ser att det är nödvändigt att prioritera prövningsfrågor, men det sker på bekostnad av tillsynen och tillsynsvägledningen.	Modigare miljöförvaltningar	fördjupad utvärdering 2015 - näringslivets miljöarbete	
Småföretag får dåligt stöd från branschorganisationer	i våra undersökningar av hur småföretag sköter sin egenkontroll har vi sett tydliga signaler om att många branschorganisationer är dåliga på att ge stöd till små företag. Det bidrar till att många företag har svårt att möta tillsynsmyndigheten på ett sätt som underlättar samverkan mellan myndigheter och företag.	Näringslivets branschorganisationer bör ge bättre stöd till småföretag om hur de möter myndigheter i tillsynssituationer	fördjupad utvärdering 2015 - näringslivets miljöarbete	
Avloppsanläggningars tillstånd-/anmälningsplikt	Rätta till orimligheten i att Små avloppsanläggningar är tillståndspliktiga, mellanstora anmälningspliktiga och stora tillståndspliktiga. Hierarkin blir: tillstånd- anmälan-tillstånd.	Miljöprövningsförordning (2013:251) och Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd bör ses över så att hierarkin över tillstånd kontra anmälan blir rimlig.		
Tillsynsansvaret behöver tydliggöras i miljötillsynsförordningen	Under de år jag arbetat med miljörätten har jag och mina kollegor ägnat oproportionerligt och orimligt mkt tid åt att i enskilda fall reda ut vem som är ansvarig tillsynsmyndighet. Helt oacceptabelt tycker jag. Tiden borde såklart ha gått till miljöarbetet i stället.	Miljötillsynsförordningen behöver ses över från grunden. Förenklas och tydliggöras så att ingen som helst tidsspilla ska behöva gå åt att behöva utreda vem som är ansvarig tillsynsmyndighet.	NV har haft med problematiken i sin 1:28-rapportering och även skrivit en särskild skrivelse om frågan till M-dep.	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Kompensationsåtgärder för kulturmiljöer	Kompensation är ett aktuellt ämne, även om formell kompensation enligt 16:9 sällan utnyttjas. Vi vet att Naturvårdsverket arbetar med vägledning för ekologisk kompensation, men det finns också behov av vägledning för kulturmiljökompensation. Tillämpningen idag spretar, visst talar man i princip om kompensation av skador på kulturmiljö men det finns en begreppsförvirring (förstärkande åtgärder, kompensatoriska åtgärder, kompenserande åtgärder, kompensationsåtgärder) Vägledning behövs, en gemensam upp för RAÄ och NV kanske (vägledning om skadebegränsningshierarkins tillämpning för kulturmiljö inkl kompensation). /SLUT	Vägledning behövs, en gemensam uppgift för RAÄ och NV kanske (vägledning om skadebegränsningshierarkins tillämpning för kulturmiljö inkl kompensation). /SLUT		
NV:s bristande talerätt i tillsynsärenden	NV har i nulägen endast talerätt/överklaganderätt i mål som rör tillståndsprövning. Inte mål som rör tillsyn. Det är ett problem, inte minst för praxisbildningen och för möjligheterna att stävja felaktig tillämpning.	Att miljöbalken ändras så att NV får talerätt/överklaganderätt i tillsynsärenden.	Detta är något NV har lyft till M-dep. under många inom ramen för 1:28-rapporteringen, ev. även i andra sammanhang.	Ja, prövningsärenden där NV har talerätt/överklaganderätt :-)
Balken blev inte färdigbearbetad innan den beslutades, städning behövs	26.19. att ha koll på hur det man gör påverkar människa och miljö, borde flyttas till andra kapitlet. Rimlighet i 2:7 får man då in. Detta saknas i 26 kapitlet. -Allmänna bestämmelser i t.ex. kap 9 borde tas bort (t.ex. om avloppsanläggningar, avfall och inomhusmiljö som följt med från sektorslagarna) -Gör ett kapitel med allmänna hänsynsregler och ett med särskilda hänsynsregler. - Jordbruksverksamhet i 12 kap borde liksom täkterna flytta till 9 kap. -Det finns bestämmelser i MB som ingen tycker är nödvändiga! Borde tas bort, underminerar balken! Exempelvis bestämmelser om kopior på beslut till NV borde tas bort! -Ex producentansvaret finns beskrivet på flera olika ställen.	Städa		
Bestämmelser om prövning och anmälan är spritt och krångligt	Svårt att på ett enkelt sätt ta reda på hur man handlägger ärenden, allt borde finnas på en plats. Nu regleras ansvaret i förvaltningslagen, en del i MB och en i FMH bilagan. Otydligt för handläggare!	Alla bemyndiganden för tillståndsplikt borde finnas i MB. Ett kapitel för tillståndsplikt och ett för anmälningsplikt. Kapitlet om tillståndsprövning bör		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
		innehålla vad som gäller för verksamheter som är platsknutna respektive verksamhetsknutna.		
Otydligheter när det gäller ansvar för föroreningar	Mark och miljödomstolen ska avgöra ansvarsfördelningen när det gäller förorenad mark. Verksamhetsutövarna tar fram underlag och domstolen ska avgöra. Istället lägger tillsynsmyndigheterna massa resurser på att ansvarsutreda. 10 kap och 2 kap. Gränsen speciellt svårt när det gäller förorenad mark.			
Tillstånden och villkoren gäller för länge	2.3, 2.7, 26.1 och 24.5 och 24.7, samt kap 22 tillämpas inte av myndigheter. Om förutsättningarna ändrats eller villkoren inte längre är aktuella p.g.a. olika omständigheter ska tillsynsmyndigheten driva på omprövning. Detta görs mycket sällan. Tidsbegränsade tillstånd är bra men tillämpas sällan. Dessutom borde villkoren tidsbegränsas. Det skulle vara ett sätt att komma runt det hela. Olika verksamheter får olika krav på sig. De som provas senare får hårdare krav på sig vilket inte ska vara fallet! Det skulle vara intressant att veta hur stor skillnad är det på villkoren över tid?			
Tillstånds rättskraft, otydligt vad som prövats, överinstansen måste kunna pröva allt	Att det är otydligt vad som tillståndsprövats gör att det blir oklart vad TSM kan kräva av VU. Om inte överinstansen kan pröva allt innebär det att det blir svårare att få till stånd lämpliga avvägningar och avgöranden vid överklaganden.	Om en verksamhet är prövad och har vissa villkor, kan TSM gå in och kräva saker om frågan inte har ingått i prövningen. Det behöver bli tydligt vad TSM har rätt att kräva. Tillståndet måste vara tydligare med vad som har prövats. När du får ett tillstånd får du det under förutsättning att villkoren följs. Om du överklagar ett villkor står hela målet öppet och får inte utnyttjas om VU inte har fått verkställighetsförordnande.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
		<p>Överinstansen (och även NV) borde vara fri att föra in andra saker än det villkor som är föremål för överprövning. Hela målet bör då vara öppet och överinstansen kunna ändra i andra villkor.</p>		
<p>Avverkningsanmälan kontra MB 12:6 skapar problem</p>	<p>Skogsstyrelsen får avverkningsanmälningar enligt SVL som också är att formellt anse som anmälningar enligt 12 kap 6 § miljöbalken. När avverkningsanmälningar träffar områden som har stora biologiska värden och ev. är planerade att bli naturreservat utan att ärenden formellt öppnats måste enligt min uppfattning och erfarenhet Skogsstyrelsen fatta beslut med stöd av 12:6 MB om förbud mot avverkning eller föreläggande med begränsningar. Detta händer inte, i stället "överlämnar" (utan formellt beslut) SKS sådana ärenden till länsstyrelserna som kan behöva fatta beslut om interimistiska föreskrifter med avverkningsförbud för att formellt förhindra avverkning av skyddsvärd skog. Detta stör genomförandeplaneringen av naturreservatsbildandet eftersom sådana ärenden tränger sig före de ärenden som länsstyrelserna arbetar med och har av Naturvårdsverket godkända genomförandeplaner för. Det behöver förtydligas att det är SKS som ska fatta det beslut enligt MB som avgör värdetidpunkten för statens ingripande mot anmäld åtgärd. Att markägaren kan påbörja avverka efter sex veckor gör ju att efter den tiden har han sig själv att skylla om han inte begär ersättning. I ett faktiskt fall i mellansverige låg ett sådant ärende på SKS i tio år innan markägaren fick nog och ställde dem mot väggen. SKS</p>	<p>Skogsstyrelsen bör använda sig av 12:6 4e st. MB</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>skickade då över ärendet till länsstyrelsen. Länsstyrelsen ville inte ersätta den tioåriga väntetiden vilket markägaren krävde eftersom han ansåg att Skogsstyrelsen förhindrat honom att avverka under denna tid även om han inte fått skriftligt beslut om det. För att få rätt värdetidpunkt måste rätt myndighet fatta rätt beslut!</p>			
<p>Mer generella föreskrifter för miljöfarlig verksamhet</p>	<p>Viktigt med generella föreskrifter istället för individuell prövning. Skulle förenkla. Korta handläggningstider. Nackdel att man måste gardera sig genom en högre skyddsnivå. Det innebär att man flyttar från tillsyn till prövning. MPD:er är överhopade med jobb. Skulle inte vara A-anläggningar. MPD hårt ansatta. Naturvårdsverket har funderat på vilka verksamheter som detta gäller. 2008. Björn Pettersson kan veta mer. Åtgärden skulle vara att frigöra tid. Varför har vi inte det redan? NV fokuserar mer på att komma på saker än att genomföra. Vi har tänkt på detta mycket. IED bygger mer på generella föreskrifter.</p>	<p>Inför generella föreskrifter för B- och C-anläggningar.</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Vad gäller beträffande tillsynsmyndigheternas kompetens?	I 1 kap 9 § miljötillsynsförordningen (2011:13) anges att en operativ tillsynsmyndighetska bedriva tillsynsarbetet effektivt och att myndigheten ska utveckla personalens kompetens. I bestämmelsen hänvisas till 3 och 8 §§ myndighetsförordningen (2007:515). I och med det faller väl alla kommunala operativa tillsynsmyndigheter bort? De omfattas inte av myndighetsförordningen. Det har redan uppmärksammats en skillnad i skrivning mot tidigare regler och risken är att kommunala nämnder inte ser att man behöver lägga resurser på kompetensutveckling.			
2. Tillämpningen av 29 och 30 §§ FMH om samråd behöver förtydligas	2. Tillämpningen av 29 och 30 §§ FMH om samråd med Naturvårdsverket eller HaV innan reglerna om rättelse eller handräckning tillämpas behöver förtydligas – vad är meningen med detta samråd? Vad kan de operativa tillsynsmyndigheterna förvänta sig av de nationella? De allmänna medel som kan användas för att förskottera åtgärderna, är det tänkt att de ska komma från HaV eller NV?			
4. Tillsynsvägledningensansvaret för HaV och länsstyrelserna tolkas olika i landet	Tillsynsvägledningensansvaret för HaV och länsstyrelserna tolkas olika i landet. Kanske behövs detta förtydligas. HaV anser att vår roll i första hand är att vägleda genom länsstyrelserna (3:1 sista stycket MFT) som enligt 3:16 MTF har ett brett uppdrag. Det är delade meningar om detta bland länsstyrelserna där en del anser att HaV:s ansvar även gäller direkt till kommunerna och att deras roll mer är av administrativ art.			
5. IED-förordningen och hur den ska tillämpas i praktiken	IED-förordningen och hur den ska tillämpas i praktiken vet jag diskuteras mycket på kommunal nivå. Vore bra med särskilda informationsinsatser för att tydliggöra hur IED-förordningens krav ska tillämpas i förhållande till befintliga i tillstånd, vad som kan krävas i förhållande till BAT-dokument m.m. Många VU anför att det inte går att kräva något strängare än vad som gäller i dessa slutsatser.			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Oklarhet gällande 7 kap 14 § förordning (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken	<p>En fundering med anledning av bestämmelsen i 7 kap 14 § förordning (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken. Enligt denna ges centrala tillsynsvägledande myndigheter rätt att meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn som inte täcks av förordningens bestämmelser. Förordningen innehåller redan en hel del bestämmelser även betr tillsynsavgifter för de statliga tillsynsmyndigheterna. Bland annat ges Lst enligt 3:11 rätt att ta ut avgift för tillsyn över vattenverksamhet enligt 11 kap MB men det finns idag ingen motsvarande bestämmelse för deras tillsyn av vattenskyddsområden eller andra tillsynsobjekt enligt 7 kap MB. Är det tänkt att HaV t.ex. ska besluta om sådan rätt att ta ut avgifter? Och Naturvårdsverket inom sina områden? Det blir verkligen inte tydligt vad som gäller varken för myndigheterna eller de enskilda som kan drabbas av avgiftskrav. Alla bestämmelser som reglerar statens avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken borde finnas med i förordningen och det borde dessutom utarbetas ett bättre system så att länsstyrelserna får tillgodogöra sig de avgifter man tar in. Om det finns föreskrifter om länsstyrelsens avgifter utfärdade av t.ex NV och HaV och lagstiftaren vill införa ändringar i förordningen som berör meddelade föreskrifter måste det bli extra krångligt.</p>			Ja, förändringarna gällande finansieringen av dammsäkerhetstillsynen.
Miljörapport även för vattenverksamheter	Krav på miljörapport bör införas i 26 kap. 20 § för vattenverksamheter. Egenkontroll bör omfatta fler verksamhetsutövare.	Krav på miljörapport för vattenverksamheter. Utökade krav på egenkontroll.	Vattenverksamhetsutredningen	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Klagorätten för en kommunal tillsynsmyndighet förbryllar många	Klagorätten för en kommunal tillsynsmyndighet är en fråga som förbryllar många idag. Särskilt gäller detta i tillsynsärenden där det finns två olika parter hos kommunen- det kan gälla två grannar som är oense om vad som är olägenhet för människors hälsa. Vid sådana klagomål gör kommunen en utredning och fattar sedan beslut om att avsluta klagomålet utan åtgärd för att det inte är någon olägenhet eller så förelägger eller förbjuder man om det föreligger olägenhet. Oavsett utgång så är någon av parterna missnöjd och kan överklaga. Här skiljer det sig åt vilken roll TM har och vilken rätt det finns för att överklaga. Om TM förelagt om åtgärder och detta skulle röjas av Ist har TM ansetts ha rätt att överklaga till domstol. Men däremot inte om ärendet avslutats utan åtgärd och Ist är av annan åsikt dvs att det föreligger olägenhet. Det blir orimligt att TM i sådana fall bara får överklaga och "stödja" en av de privata parterna i ett klagomålsärende. TM bör hur som helst få prövat sina motiv till varför en företeelse inte utgör olägenhet som varför den utgör en sådan olägenhet. Bägge situationerna är viktiga ur ett allmänt hälsoskyddsperspektiv. Ofta är också omfattningen av den gjorda utredningen föremål för bedömning och här brukar TM inte få föra talan beroende på att om utredningen är bristfällig så har någon bedömning i sakfrågan inte gjorts. Så är det ju oftast inte i ärenden enligt miljöbalken – utredningen och bedömning i sakfrågan hänger ihop. Det senaste ärendet som gäller denna fråga är ett ärende i Göteborg där en granne klagar på en annan grannes bländande plåttak – Se MÖD M 8721-13.			
TVL-ansvar för skydd av grundvatten	HaVs TVL-ansvar gällande skydd av grundvatten (3:5 MTF). Vad omfattas av detta ansvar - avgränsningen mot SGUs ansvar när det gäller MKN grundvatten. Otydlig lagstiftning.			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Reglerna om tillstånds/anmälningsplikt för enskilda avlopp bör ses om från grunden	<p>De kommunala miljökontoren hanterar dessa tillstånds och tillsynsärenden på mycket olika sätt. Detta beror bland annat på att lagstiftningen är otydlig på många punkter. Ursprungligen fördes reglerna från hälsoskyddslagen och miljöskyddslagen över till miljöbalken och sedan har det bara gjorts ändringar som i stort sett inte gjort det tydligare, nästan tvärtom. Kanske vore det inte en dum idé att återgå till det som gällde innan miljöbalken – tillståndsplikt för byggnation av en anläggning och sedan föreläggande om försiktighetsmått för driften. Det skulle behöva utredas ordentligt men jag tror att ett sådant regelverk skulle lösa många problem. Nuvarande regler för villkor och omprövning/återkallelse samt straffsanktioner om fastighetsägaren/VU inte följer meddelade tillstånd/villkor är samma för tillståndshavaren till en enskild avloppsanläggning som vad som gäller för en stor industri. Grunderna för omprövning är svåra att hantera när man ska bedöma konsekvenserna för miljön av utsläpp från en avloppsanläggning. Det borde finnas särskilda regler för dessa anläggningar, kanske också värmepumpar. Något som ytterligare inneburit problem för de lokala tillsynsmyndigheterna är ändringar som gjordes 2007/2008 när gränsen för anmälningsplikt flyttades från 25 pe till 200 pe. I ett slag blev många anläggningar tillstånds-anmälningspliktiga enligt 13-14 §§ FMH istället för anmälningspliktiga som C-anläggningar. Inga övergångsbestämmelser finns heller så detta skapar många praktiska handläggningsfrågor på kommunerna. HaV får många frågor, se bland annat rättsutredning med våra funderingar med anledning av en sådan fråga i bilaga.</p>		Rättsutredning/HaV – hur ska man formellt hantera ett avloppsreningsverk (större än 25 men mindre än 200 pe) som var anmälningspliktigt C vid anläggandet, men som numera är tillståndspliktigt/anmälningspliktigt enligt 13 och 14 §§ FMH?	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Recipientkontroll brister i dagens system	Recipientkontroll/Nationell övervakning och övervakning enligt VFF/HMF. HaV har i sitt RU redogjort för de brister som finns med dagens system. Det går t.ex. inte att med stöd av 26 kap ställa krav på VU att övervaka statusen enligt vattenförvaltningsförordningen i en recipient. Ej heller generell laglig möjlighet att tvinga fler VU till en samordnad recipientkontroll.		HaVs regeringsuppdrag.	
Begreppet olägenhet för hälsan	Begreppet tenderar att tolkas olika. När de förelägger är det för att det är något som riskerar att vara en olägenhet mot människors hälsa. Det finns mycket tyckande. FoHM:s allmänna råd syftar till att vägleda om vad som kan vara olägenhet. Tolkningarna blir ibland för flata eller försiktiga.			
Anmälningsskyddet inom verksamhet inom hälsoskyddet	Det är viktigt att anmälningsskyddet verksamheter anmäls innan de startar. Kopplingen till skolor och förskolor, skolverkets definitioner funkar inte. Det finns en massa annan pedagogisk verksamhet. De har problem med vad som är anmälningsskyddet eller inte. Blandformer har uppkommit. Listan behöver ses över.	Se över listan över anmälningsskyddet inom hälsoskyddsområdet		
Tillsynens förutsättningar	Lst är ojämlika, tillsynen flyttar till kommunerna. Så länge vi har över 300 tillsynsorganisationer så får vi olikheter. De saknar också jurister, enligt uppgift har enbart 5 kommuner. Anser att det ska vara full kostnadstäckning för miljötillsyn, detta bör skrivas in i lagstiftningen. Bör finnas krav på att Lst ska ha X tjänster för att genomföra tillsyn. Det måste finnas rätt för Länsstyrelsen att ta ifrån kommunerna tillsynen, när den ej fungerar. Små kommuner behöver uppmuntras att slå ihop sina kommuner så att de har kompetens och resurser samt minska sårbarheten. Kravet på tillräcklig kompetens bör läggas in i MTF igen. Arbetsförutsättningarna för de kommunala nämnderna är ingen bra förutsättning för en bra myndighetsutövning, de som arbetar i nämnder på kommuner förstår inte alltid att de är rättstillämpare. Med de nya organisationerna för MHN på kommunerna	Utbildning behövs, tydliga krav på kommunerna om de inte fullgör sitt uppdrag, uppmuntra till kommunalförbund.	Rapport till Tofr: Tillsynsvägledning – vad är det?	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	<p>som inneburit en breddad organisation (ej renodlade MHN) så har kompetensen minskat. Tillsynsmyndigheter som inte vågar agera, ex. polisanmälningar som ej görs.</p>			
<p>Miljörätten är polariserad, på gott och ont</p>	<p>Myndigheterna överlåter en hel del av ansvaret på ideella föreningar. Leder till att det allmänna behöver ta ett större ansvar. Granskningen från myndigheternas sida är många gånger otillräcklig. Om Lst har haft synpunkter på det allmänna intresset kan det inte ingå i prövningen. Verksamhetsutövare har helt andra juridiska "muskler". Miljörättsjurister är glada om deras uppdragsgivare kan betala deras faktura. Påtryckningar mot kommunernas miljöinspektörer och nämnden är nog tyvärr vanligt om det står arbetstillfällen på spel. Det finns också kunskapsbrist, både inom tillsynen men även bland exempelvis domare. Varför har vi inte specialutbildade domare inom miljörätt? Ex. officialprövning tillämpas i otillräcklig utsträckning.</p>	<p>Det måste ställas högre krav på prövningsmyndigheterna.</p>		
<p>Försvarsmakten</p>	<p>Regeringens tillåtlighetsprövning av försvarsmaktens verksamhet brister, då det inte görs någon MB-prövning. Problematiskt att de har tillsyn över egen verksamhet. Ex: GL har tillsynen över alla villkor, även de som de inte har kompetens för. Dessutom går mycket av försvarets verksamhet ut på att göra reklam och testa vapen m.m. för försäljning, argumentet att de ska tillsyna sig själva p.g.a. rikets säkerhet, håller således inte. Ibland tar</p>			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	försvaret inte ansvar för ex. föroreningar som PFOS etc, detta är problematiskt när de tillsynar egen verksamhet.			
Brist på motiverade beslut	En generell brist inom både prövning och tillsyn är att beslut inte alltid motiveras.			
Brister i genomförandet av MKN i svensk rätt	Definitionen i 5:2 MB för vid. Konstigt om allt som kommer från EU kallas för MKN. Om man har ett gränsvärde som sätter stopp för ytterligare påverkan. Och dessutom ett system där man har låg frekvens på omprövningar. Dessutom bristande tillsyn på icke tillståndspliktiga verksamheter. Då slår MKN till i h-sak på A+B-verksamheter. Ineffektivt. Marginalkostnaden blir hög för verksamheter som redan har en hög prestanda.	Det vore bra om man gick igenom systemet med MKN och hur det genomförs. Definitionen i 5:2 för vid. Konstigt om allt som kommer från EU kallas för MKN. Begreppet MKN borde enbart omfatta gränsvärden/riktvärden.	Diskussion förs, t.ex. inom ramen för SPECS.	MKN luft.

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Uppdelning av tillsyn och kraven på miljörapportering	<p>Det rör uppdelning av tillsyn och kraven på miljörapportering. När det gäller uppdelning av tillsyn mellan länsstyrelse och kommun sker denna utifrån vad som är tillståndspliktigt. I en prövning vill man dock att hela verksamheten inklusive det tillståndspliktiga ska prövas. Ytterst innebär det att både kommunen och länsstyrelsen ska tillsyna A och B-anläggningar om man lyssnar noga på Naturvårdsverkets vägledning. Om man tex prövat ett avloppsreningsverk och tagit med nätet i prövningen ska de villkor som satts på nätet tillsynas av kommunen. I praktiken funkar det inte så. Att ha flera myndigheter som parallellt ska kolla samma verksamhet är ogörligt och i praktiken tar en myndighet hela ansvaret för att svara på miljörapporten och bedriva kontroll på verksamheten. Likadant är det med miljörapportering. Där återkommer formuleringarna att det tillståndspliktiga som trigger att man ska lämna miljörapport. I princip skulle man alltså kunna strunta i att redovisa villkoren på ledningsnätet om man hårdrar det i exemplet om reningsverken och deras nät? Anledningen till att man reglerat frågan så här från början är att man var listig när reglerna infördes. Det var på miljöskyddslagens tid. Då hade inte alla verksamheter prövats och för att fördela tillsynen och få in miljörapporter från de större verksamheterna använde man sig av begreppet tillståndspliktig. Numer med miljöbalken och dess övergångsregler är alla tillståndspliktiga verksamheter prövade och har tillstånd. Det listiga med att knyta tillsyn och rapportering till "tillståndspliktigt" är därmed överspelat. När sedan Naturvårdsverket med sin vägledning också börjat dela upp tillsynsansvaret inom anläggningarna vänds det dessutom emot oss och vi får lägga kraft på en massa onödiga ologiska uppdelningsdiskussioner. (Mestadels förs de tack och lov mest i teorin.) Förslaget jag har är sammanfattningsvis</p>	<p>Förslaget jag har är sammanfattningsvis att såväl tillsyn och miljörapportering knyts till det tillståndsgivna och inte bara det tillståndspliktiga.</p>		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	att såväl tillsyn och miljörapportering knyts till det tillståndsgivna och inte bara det tillståndspliktiga.			
Trögt att få kommunerna att jobba med förorenade områden	Det kan vara trögt att få kommunerna att jobba med förorenade områden. Ofta avsätts inte tillräckligt med resurser och kompetensen är låg. I några kommuner har man tagit fram handlingsplaner för hur man avser att jobba mot miljömålen med de förorenade områden som finns inom den egna kommunen. När planerna förankras i fullmäktige eller liknande så har de funkade bra som drivkraft i arbetet på kommunen (både med avseende på tillsynsdrivna och bidragsdrivna undersökningar och efterbehandlingsåtgärder). Eftersom det finns lagkrav på avfallsplaner så tänkte jag föreslå även handlingsplaner för förorenade områden. Avfallsplan och plan för	Eftersom det finns lagkrav på avfallsplaner så tänkte jag föreslå även handlingsplaner för förorenade områden. Avfallsplan och plan för förorenade områden överlappar också delvis genom de deponier som finns inom kommunen och ska ingå i avfallsplanen som jag förstår. Kan det vara nåt?		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	föreordade områden överlappar också delvis genom de deponier som finns inom kommunen och ska ingå i avfallsplanen som jag förstår. Kan det vara nåt?			
Oklar hantering och bedömning av 10:9 och 10:10	Problem: Oklar hantering och bedömning av 10:9 och 10:10 Frågeställningar: Vem/vilken myndighet ska göra bedömningarna med stöd av dessa paragrafer ? Vilka uppgifter ska dessa bedömningar grundas på för att vara rättssäkra? Vem/vilken myndighet fattar beslut med stöd av dessa paragrafer? Hur kan beslutet överklagas? Hur ska dessa paragrafer hanteras i stadsbidragsfinansierade projekt? Vad behövs: Vägledning och förtydliganden i lagtext Vägledning och förtydliganden från NV eftersom dessa paragrafer tycks leda till att NV inte kan bevilja medel för statligt finansierade EBH-projekt.	Vägledning och förtydliganden i lagtext Vägledning och förtydliganden från NV eftersom dessa paragrafer tycks leda till att NV inte kan bevilja medel för statligt finansierade EBH-projekt.		
Nv kan vara mer offensiva och effektiva inom vägledningen	Offensivare G-avdelning. Ta hand om resultat från regeringsuppdrag. Former och format för vägledningen. Utveckla och nya metoder för vägledningen. Bli effektivare i vägledningen. Omätliga behov. Anpassa för olika behov, olika kunskapsnivåer. Allt från grundläggande vägledning till detaljfrågor. Vi bedömer behovet utifrån vår egen kompetens. Interaktiva metoder. En till flera. Webbinarier, presentationsmaterial, korta vägledningar, seminarier, samverkansforum. Generella föreskrifter. Utreda möjligheten att använda sådana mer. Genom utvärderingar peka på brister och få andra att vidta åtgärder. Mer professionella i TVL-planeringen. Mer kommunikation med målgrupperna om våra	Offensivare G-avdelning. Ta hand om resultat från regeringsuppdrag. Former och format för vägledningen. Utveckla och nya metoder för vägledningen. Bli effektivare i vägledningen. Anpassa för olika behov, olika kunskapsnivåer. Allt från grundläggande vägledning till detaljfrågor. Interaktiva metoder. En till flera. Webbinarier, presentationsmaterial, korta vägledningar, seminarier,		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	prioriteringar.	samverkansforum. Generella föreskrifter. Utredda möjligheten att använda sådana mer. Genom utvärderingar peka på brister och få andra att vidta åtgärder. Mer professionella i TVL-planeringen. Mer kommunikation med målgrupperna om våra prioriteringar.		
Ineffektiv miljöbalktillsyn	Ackreditering inom tillsynsområdet kan vara intressant. Tillsynsarbetet har låg status och kompetens saknas till viss del. Påverkar vårt sätt att vägleda. Länsstyrelsernas finansiering av tillsyn kan behöva ses över. För lite resurser, oklart resultat. Mycket negativa synpunkter på tillsynen. Vi behöver se på det hela i ett större perspektiv. Hur ser den samhällsekonomiska nyttan ut?	Ackreditering inom tillsynsområdet kan vara intressant. Förändring av Länsstyrelsernas finansiering av tillsyn. Vi behöver se på det hela i ett större perspektiv. Hur ser den samhällsekonomiska nyttan ut?		
Kommunal tillsyn - borde ligga på Lst	Tillsynen borde inte ligga på kommunal nivå utan hos Lst. Skillnaderna mellan kommunerna är för stora (290 kommuner).	Överför tillsynen till länsstyrelserna.		
Checklistor	Motiv: Det finns ett tydligt önskemål om mer statlig vägledning bland de kommunala miljöcheferna. Centralt framtagna checklistor skulle gagna tillsynen. Checklistor kan vara bra vid avgränsade projekt- och branschgenomgångar.	Ta fram checklistor för tillsyn som stöd till resurssvaga kommuner med stor tillsynsbörda.		
Tillsynen för spridd och spretar, finansieringen av Lst tillsyn är inte bra	Tillsynen enligt balken är spridd på 300 myndigheter. Det är inte optimalt för rättsäkerheten och likvärdigheten inom tillsynen. Miljömyndighetsutredningen kanske ger mer beskrivning och lösning på detta. Länsstyrelsen tar också ut för låga avgifter som inte finansierar kostnaderna. Kommunerna tar ut enligt självkostnadsprincipen. Detta finns beskrivet i regeringsuppdrag 2008.	Miljömyndighetsutredningen kanske ger mer beskrivning och lösning på detta. Förändra bestämmelserna för finansiering av Länsstyrelsernas tillsyn. Detta finns beskrivet i regeringsuppdrag 2008.	Regeringsuppdrag 2008 om finansiering och rapport från Miljömyndighetsutredningen.	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
2 kap har för dålig genomslagskraft	Vi har inte vågat använda dem fult ut. Det står ju att alla och envar är skyldiga att följa dessa principer. Inom ramen för 2 kap ta fram bra vägledningar som gör att tillämpningen kraftfull och gör de bra hänsynsreglerna verkningsfulla. Vi behöver göra en konsekvensanalys. Titta på exempel allmänna råd och vägledningar som är bra. Ta fram bra och tydliga sätt att tillämpa dessa i praktiken. Sätt ner foten inom de områden där det behövs med stöd av hänsynsreglerna.	Inom ramen för 2 kap ta fram bra vägledningar som gör att tillämpningen kraftfull och gör de bra hänsynsreglerna verkningsfulla. Vi behöver göra en konsekvensanalys. Titta på exempel allmänna råd och vägledningar som är bra. Ta fram bra och tydliga sätt att tillämpa dessa i praktiken. Sätt ner foten inom de områden där det behövs med stöd av hänsynsreglerna. Vi kan behöva ett forskningsprogram på någon eller några av hänsynsreglerna för att titta på vilka vägledningar vi behöver ta fram och vilka hinder som finns.		
Kompetensförsörjningen hos tillsynsmyndigheterna	Kompetensförsörjningen hos tillsynsmyndigheterna behöver ses över. SKL förordar samverkan mellan kommuner för att höja och bibehålla kompetensen i små kommuner.	Samverkan mellan kommuner kan öka. SKL kan verka för detta.		
Politiska hänsyn vid tillsynsbeslut	Det tas allt för ofta politiska hänsyn vid tillsynsbesluten (26% av enkätsvaren), vilket innebär att tillsynens integritet är hotad. Enkätsvaren tyder på ett starkt samband mellan förekomsten av politisk styrning och en önskan om mer statlig styrning. Ny organisation som löser integritetsproblemen bör utredas. Förutsättningarna för, politisk påverkan på, samt utförandet av tillsyn under miljöbalken varierar mellan Sveriges kommuner. Detta kan äventyra såväl rättssäkerheten som effektiviteten av tillsynen. Det är problematiskt med kommunernas tillsyn över sin egen verksamhet. När det gäller politisk påverkan kan det vara värt att uppmärksamma de kulturskillnader som	SKL och kommunerna bör ta detta på allvar. Vad tänker de göra åt detta?		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
	råder mellan PBL och MB vid sammanslagna nämnder/förvaltningar.			
Dålig förutsättning för tillsyn när det är så olika	Tillsynen borde inte ligga på kommunal nivå utan hos Lst. Skillnaderna mellan kommunerna är för stor (290 kommuner).	Tillsyn ska ligga lägst på LST-nivå.		
6 kap och MKB-förordningen, uppföljning	MB 6 kap. 18 §. Ett problem är att syftet för uppföljning som står i MB 6 kap 18 § är missvisande om man läser förarbeten, direktiv etc. Borde stå att man även ska följa upp den betydande miljöpåverkan som identifierats i MKB:n (står i prop. 2003/04:116 s. 68). I MB står "inte identifierats" i direktivet står "oförutsedd". I MB står "följa upp" i direktivet står "övervaka". I EC-vägledningen står "kontrollera att miljörapporten är korrekt". I prop. finns ingen begränsning av uppföljningen av den betydande miljöpåverkan. Den ska täcka all betydande miljöpåverkan (s 68). Det står ingenstans i MB, MKB-förordningen eller prop. vad jag kunnat se att resultaten från uppföljningen ska göras tillgängliga. Detta framgår dock av EG direktiv 2003/4 artikel 7 samt i protokollet till Esbo-konventionen artikel 12 (se 10.5 handboken).	Borde stå att man även ska följa upp den betydande miljöpåverkan som identifierats i MKB:n och att resultaten från uppföljningen ska göras tillgängliga.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Problem med myndighetsstrukturer	<p>Många mår dåligt av småskalig vedeldning. Antalet bilar ökar. 291 tillsynsmyndigheter ska vägleda sig själva ifråga om små (men många) verksamheter. NV och Lst tvår sina händer. Koncerttillsyn. Lst:erna skulle kunna ge stöd och råd fast på ett annat sätt. Organisera och förmedla kompetens istället för att vara avsändare av kompetens. Samma sak gäller NV. Ett annat sätt är att utfärda generella föreskrifter om det gäller många små verksamheter. "Uppsikt" (Ds om 26 kap. MB) – att tillsynsvägledande myndighet kan ingripa. T.ex. att kunna överta tillsyn om tsm inte sköter sig och kunna debitera tsm. Tillsynsavgifter tillfaller inte Lst – stort problem. Tillsynsbehovet dimensionerar inte resurserna. Man kan ta område för område. Detta har påtalats flera ggr. Avsaknad av krav på kompetens när det gäller tillsynsmyndigheterna. Se miljötillsynsförordningen. Samt NV saknar rätt att överklaga tillsynsbeslut Fortlöpande kunskapskravet. NV bör ha rätt att kunna överklaga tillsynsbeslut. Även kunna begära ett tillsynsbeslut om att inte vidta tillsyn och kunna överklaga det.</p>	<p>Lst:erna skulle kunna ge stöd och råd fast på ett annat sätt. Organisera och förmedla kompetens istället för att vara avsändare av kompetens. Samma sak gäller NV. Ett annat sätt är att utfärda generella föreskrifter om det gäller många små verksamheter. "Uppsikt" (Ds om 26 kap. MB) – att tillsynsvägledande myndighet kan ingripa. T.ex. att kunna överta tillsyn om tsm inte sköter sig och kunna debitera tsm. Tillsynsavgifter bör tillfalla Lst. Krav på kompetens när det gäller tillsynsmyndigheterna. NV bör ha rätt att kunna överklaga tillsynsbeslut. Även kunna begära ett tillsynsbeslut om att inte vidta tillsyn och kunna överklaga det.</p>		
Lst struntar i att tillsyna på grund av påtryckningar utifrån	<p>Lst:erna fick kritik i sitt tillsynsarbete och struntade därefter ibland att tillsyna. Politikerna styr i vissa sammanhang ännu värre i Lst:erna än i kommunerna. Detta löses inte genom att ta ifrån kommunerna tillsynsansvaret helt och hållet, men man kan undra om kommunerna bör ha tillsyn över IED-verksamheter.</p>			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Flera problem med sanktioner och miljöbrott	Miljöbrott. Tillsynsmyndigheterna slarvar. Vid en otillåten brygga kan de inte nöja sig med att åtalsanmäla, måste även förelägga om att bryggan tas bort. MSA. Rädsla pga dubbelbestraffning. Bör utvecklas. MSA har stor potential, men då behövs en lösning för dubbelbestraffningsfrågan. Många länder har expertvittnen som säger hur det förhåller sig på platsen. Svårt för motsvarande SNF att fylla den funktionen. Domstolarna har inneburit en civilprocessualisering. Fortsatt tekniska råd. Naturvetenskaplig Miljöbrott är inte endast en polissak utan man bör utöva tillsyn. Anmälningssplikten inte bra! Efterfrågar större samarbete mellan polis åklagare och TSM. Avfallregleringen har det blivit bättre? RÅ pröva först med MSA. Företagsbot.			
Tillsynsvägledningen brister inom delar av MB:s område	Tillsynsvägledningen brister inom delar av miljöbalkens område – särskilda svårigheter noteras vad gäller Naturvårdsverkets och länsstyrelsernas vägledning. Att tillsynsvägleda i dessa sammanhang torde vara mycket svårt, för att inte säga omöjligt, om den tillsynsvägledande myndigheten inte bedriver eget tillsynsarbete alternativt har knutit till sig kompetens motsvarande Naturvårdsverkets branschexperter. En väl fungerande tillsynsvägledning består, som Statskontoret beskrivit, av ett flertal delar men enligt förvaltningens mening är den enskilt viktigaste stöd och råd till operativa tillsynsmyndigheter och – återigen – här är kompetensen från praktisk tillsyn ovärderlig.	Framgår av Stockholms remissvar på Statskontorets rapport.	Stockholms remissvar på Statskontorets rapport.	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Tvåstegsmodellen inom tillsynsvägledning är dålig	<p>Det är bra att länsstyrelsernas tillsynsvägledningsansvar upphör. Den nuvarande tvåstegsmodellen, där de centrala myndigheterna skall vägleda länsstyrelserna och länsstyrelserna skall vägleda kommunerna fungerar inte. Denna modell måste överges.</p> <p>Tillsynsvägledningsansvaret måste således ligga kvar på de centrala statliga myndigheterna, men kan samordnas genom Miljösamverkan Sverige. Men det kräver att organisationens ledning får en annan sammansättning. I dag är det bara länsstyrelser som är representerade i styrgruppen för miljösamverkan Sverige. Om samordningen av tillsynsvägledningen skall flyttas måste styrgruppen ges en helt annan och mer allsidig sammansättning. Det finns tre viktiga åtgärder som särskilt Naturvårdsverket skulle kunna vidta omedelbart och till tämligen låg kostnad. 1 Nationella branschbevakare i ny tappning 2 Årliga konferenser för inspektörerna inom en bransch 3 Normerande inspektioner</p>	Flera förslag framgår av Stockholms yttrande över Statskontorets rapport.	Statskontorets rapport och Stockholm yttrande över den.	
Oordning på vilka anmälningar Lst skickar till NV	<p>En anmälan enligt 1 kap 11 § miljöprövningsförordningen (2013:251) ska (om den gäller en A-verksamhet) enligt 25 e § Förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd (1998:899) skicka ett exemplar av anmälan till bl a Naturvårdsverket. Flera handläggare på Naturvårdsverket har sagt att verket inte prioriterar anmälningsärenden och några har sagt att anmälningsärenden handläggs överhuvudtaget inte på Naturvårdsverket. Vi har av denna anledning i princip slutat att skicka anmälningarna till verket och upplever att flera andra länsstyrelser gör likadant. Mitt förslag är att lagstiftningen ändras så att länsstyrelsen bara skickar över anmälningarna när vi behöver Naturvårdsverkets synpunkter. Det skulle underlätta för alla parter.</p>	Mitt förslag är att lagstiftningen ändras så att länsstyrelsen bara skickar över anmälningarna när vi behöver Naturvårdsverkets synpunkter. Det skulle underlätta för alla parter.		

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Krav på utökad rening	Ett mindre samhälle (avfolkningsbygd) har ett gemensamt avloppsreningsverk som drivs i föreningsregi. De har en rening som fungerar helt ok men bara kemisk fällning och i ett annat fall bara biologisk rening. Har höga flöden delar av året på grund av inläckage i ledningssystemet. I vilket skede går man in och kräver utbyggnad med biologisk respektive kemisk rening. Inga problem i recipienten eller störningar runt reningsverken. Ganska långa ledningsnät som skulle kosta väldigt stora pengar att renovera. De flesta boende består av äldre pensionärer. Givetvis även stora kostnader för utbyggnad av rening. Ingen större idé bygga ut rening innan flöden är åtgärdade.	Tydligare krav		
Familjejäv	I en kommun har en eller flera nämnder tillsynsansvar enligt MB (lillasyster/rar). Andra nämnder eller kn bolag bedriver verksamhet (storebröder) som TM tillsynar. Mamma (Kf) och pappa (Ks) säger till barnen att sluta bråka och bete er som folk. Frågorna löses således i normala familjer genom samförstånd. Detta pratas det inte om speciellt mycket för man vill inte att familjeangelägenheter ska komma ut i det offentliga. Sen finns det aktörer som tycker det är bra med denna typ av kärnfamilj. Ser vi inte detta är vi naiva eller så blundar vi aktivt. Jag tycker det är bra att samsas men nuvarande system sätter politikerna i en ohållbar situation. Likabehandling av olika VU kan inte nås när man ska bedriva tillsyn (ibland behov av krav/tvång) inom familjen. Nuvarande regler inbjuder till olik behandling av VU. Politikerna är också människor och inte heltorra byråkrater. Detta problem måste vi (NV) tala om även om nästan alla vill att vi ska vara tysta. I debatten kan ibland toppen på isberget skönjas.	Våga prata om familjejäv. I ett första skede bör familjerådgivning sättas in från de centrala myndigheterna. Tala om att även lillasyster kan och får eger ansvar. I ett andra skede måste TM o VU separera. Ner med kärnfamiljen i detta avseende.	Man måste söka i skrifter efter antydningarna i beskrivningar efter de små topparna (på isberget). Har en del tips och erfarenheter - men dokument behövs egentligen inte utan det är självklarheter. (typ Kejsarens nya kläder)	

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
Reglering av översvämning till följd av avverkning saknas	<p>Vid flera tillfällen har vi i Örebro fått in klagomål/förfrågningar om översvämningar som orsakas av skogsavverkning. När träden försvinner och inte längre suger upp nederbörden blir avrinningen större och vatten letar sig ibland in i källare eller förstör trädgårdar mm. Att avverka skog är ingen vattenverksamhet och länsstyrelsen har ingen möjlighet att göra något tillsynsvägen. Skogsstyrelsen har inte heller möjlighet att agera i frågan. De hanterar dikesrensningar och skyddsdikning för att nya plantor ska klara sig. Men Skogsstyrelsen kan inte ställa krav för att skydda omgivningen mot ökade vattenmängder. Om det saknas diken eller om befintliga diken är för små för att ta emot de ökade vattenmängderna finns det alltså ingen myndighet som kan hjälpa den som drabbas. Naturligtvis kan den drabbade agera själv genom att driva civilrättsliga processer eller vidta egna åtgärder för att minska problemen, men det är långt ifrån alla som har den kompetensen/ekonomin/hälsan mm. Vi ser ett problem i detta, det uppstår ett miljöproblem men det finns ingen riktig reglering av detta (i alla fall inte som vi har kunnat hitta). Vi har även haft en dialog med Skogsstyrelsen och de ser inte heller att de kan göra något. Det borde finnas möjlighet att någon tillsynsmyndighet (t ex kommunen, länsstyrelsen eller Skogsstyrelsen) kan förelägga om att anlägga avskärande diken eller annan lämplig åtgärd för att skydda omgivningen från problem. Om ni anser att det redan är möjligt med dagens lagstiftning är vi intresserade av att veta vad som gäller.</p>			

Titel	Vilket är problemet som du vill beskriva?	Vilka lösningar ser du på problemet?	Ange var det finns mer information	Finns det goda exempel inom andra områden?
<p>Länsstyrelserna agerar inte mot de kommuner som ej tillskapar tillräckliga resurser för tillsyn.</p>	<p>Kommunerna håller på att delas upp i A- och B-lag p.g.a. den experimentlusta som vissa kommuner anser att den kommunala självständigheten att själv bestämma sin organisation ger utrymme för. Länsstyrelserna har statens uppdrag att kvalitetssäkra den kommunala myndighetsutövningen genom regelbunden tillsyn. Länsstyrelserna agerar generellt inte tillräckligt kraftfullt mot de kommuner som ej tillskapar tillräckliga resurser för att tillsynsplanen skall svara upp mot behovsutredningen. En anledning till detta kan vara den försvagning i uppdraget som kommer till uttryck i Miljötillsynsförordningen (SFS 2011:13) 8§ angående tillsynsplan och resurser: "En operativ tillsynsmyndighet ska för varje verksamhetsår upprätta en samlad tillsynsplan som omfattar myndighetens ansvarsområde enligt miljöbalken. Planen ska grundas på den behovsutredning som avses i 6§ och det register som avses i 7§." Detta bör jämföras med lydelsen i Förordning (1998:900) om tillsyn enligt Miljöbalken 7§ angående myndigheternas åliggande: "En myndighet som har tilldelats operativa tillsynsuppgifter skall för tillsynsarbetet avsätta resurser som i tillräcklig grad svarar mot behovet av tillsyn samt ha personal med tillräcklig kompetens för tillsynsarbetet."</p>	<p>Ändra och förtydliga kraven på tillsynsmyndigheterna, följ upp att resurserna finns och vidta åtgärder om det inte är så.</p>	<p>Skrivelse från Kommunala miljöchefers förening</p>	